

മാർ ജൂവാനിയോസ്
ഒരു പഠനം

വി.കിളിയീല

മാർ ഈവാനിയാസ്,
ഒരു പഠനം

[Malayalam]

MAR IVANIOSE, ORU PADHANAM

(A CRITICAL SURVEY)

By

V. Kilichimala

First Published, October 1990

Publishers

S. H. League, Alwaye-683103

Kerala, India

Copies 1000

Price Rs. 16

Copyright

V. Kilichimala

Printed at

J. M. Press, Alwaye-3

മാർ ഈവാനിയോസ്, ഒരു പഠനം

വി. കിളിച്ചിമല

പ്രസാധകർ

എസ്. എച്ച്. ലിംഗ്,
ആലുവാ-683 103

വില 16 രൂ.

വി. കിളിച്ചിമലയുടെ കൃതികൾ

അന്നം പാലേ ക്കിച്ഛിട്ടു (സാഹിത്യലേഖനങ്ങൾ)

പുലരിപ്പുകൾ (കവിതാസമാഹാരം)

വി. ജോൺ വിയാനി (ജീവചരിത്രം)

മോൺ. വടശ്ശേരി (,,)

വി. ബർണർദീത്താ (,,)

മാർ ഇവാന്റിയോസ്, ഒരു പഠനം

ആദർശഭീപങ്ങൾ (ജീവിതചിത്രീകരണം)

രജതരശ്മികൾ ,,

വിശ്രമവും വിചിന്തനവും (പ്രബന്ധങ്ങൾ)

എക്യുമെനിസം (പ്രബന്ധം)

ഐക്യത്തിന്റെ വിളി ,,

അന്ത്യോക്യയോ റോമ്മയോ? ,,

കണ്ണത്തുറപ്പിച്ച വട്ടിപ്പണം (കഥാപ്രസംഗം)

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

"അങ്ങയിൽ കണ്ടാർ സ്പെൽമാൻ
 തുടങ്ങും മനീഷിക-
 ഹൈകൃത്തിൻ സന്ദേശത്തെ-
 ജീവിതവിശുദ്ധിയെ
 അത്യന്തം യശസ്വിയായ്
 കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാനെ-യാ-
 സിദ്ധന്മാർക്കണിമുത്തായ്
 ഹ്രാൻസിസു സേവ്യരേയുമേ
 ഇന്നേറ്റം മുൻപും വൻപും
 കോലുന്നോരമ്മേരിക്ക
 തന്നിലെ പ്രസിഡണ്ടായ്
 ട്രൂമാൻ, തത്പുരോ ഭൂവിൽ
 അധ്യാത്മതേജസ്സോട്
 രാജന്യവർച്ചിസ്സോ-
 മിദ്ധന്യാകൃതികണ്ടായ്
 നമ്പരനുപോയില്ലേ?
 പശ്ചിമരാജ്യത്തുള്ളോർ
 മുമ്പെങ്ങാൻ കേട്ടിടുണ്ടായ്
 നസ്രാണിസിംഹങ്ങൾ തൻ
 പ്രതാപപ്പെലിമകൾ
 ഇന്നവയെല്ലാമവർ
 കണ്ടറിഞ്ഞല്ലോ സർവ്വായ്
 നന്ദനഗുണാകരാ!
 വേളർശനവശാൽ"

(ഇടയാറൻമുള കെ. എം. വറഗിസു)

എന്നിങ്ങനെ സൂരികളാൽ പ്രകീർത്തിതനത്രേ മാർ
ഇബ്രാഹിമിനോസ്. ഈദ്ദഗനേതാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠ
നം ഒരിക്കലും അധികപ്പറല്ല. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണ
ത്തിന് എസ്. എച്ച്. ലീഗിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചിന്ത
അതുതന്നെ.

ഡയറക്ടർ,
എസ്. എച്ച്. ലീഗ്

പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി
ആലുവാ,
11-10-1990

പ്രസംഗം

മഹാനായ മാർ ഇവാന്യോസിന്റെ ആകർഷണ വലയത്തിൽ മുഴുകിയവരിൽ കാലയവനികളിൽ മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ഇനി ചുരുക്കമേയുള്ളൂ. ചൈതന്യം പകർന്ന ആ ആധ്യാത്മികപ്രഭു പുതിയ തലമുറയ്ക്കു മിക്കവാറും അജ്ഞാതമാണ്. ആ തേജോ ഗോളം സ്മരണമാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചയ്ക്കലോടി രചിച്ചിട്ടുള്ള ജീവചരിത്രമാണ് ആ മഹാനഭാവനെ അറിയുന്നതിനുള്ള ഏക ഉപകരണം. ആ ചരിത്രത്തിനു കൂടുതൽ പ്രചാരണം നല്കുവാൻ കാര്യമായി പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടില്ല; അതിനു പുനഃപ്രകാശനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ആ വലിയജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾക്കു സാഹചര്യമൊരുക്കിയ കലണ്ടിമറിഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തെ തെളിച്ചുകാണിക്കാനും ജീവത്തായി ചിത്രീകരിക്കാനും ശ്രമമുണ്ടായിട്ടില്ല—തന്മൂലം അർഹിക്കുന്ന ആദരവു പുതുതലമുറ ആ ശ്രേഷ്ഠചരിത്രത്തിനു നല്കുന്നില്ല. ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയുടെ മാരാലപിടിത്തം ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ആകൃതിഭംഗി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു.

“ഗിരിഭീഷം” എന്ന മാർ ഇവാന്യോസിന്റെ ആത്മകഥ 1929-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. 1957-ൽ ജീവചരിത്രം പുറത്തുവന്നു. ആത്മകഥയിലും ജീവചരിത്രത്തിലും ഉള്ളകാര്യം ആരും എതിർത്തിരുന്നില്ല; എതിർക്കാൻ അനുഭവസ്ഥർ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ല.

1980 ആയപ്പോഴേക്കും സ്ഥിതിമാറി. പൊള്ളവാട
ങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങു പൊങ്ങി. ആത്മകഥയിൽ പ്രസ്തു
മായിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളിൽ സൗകര്യപൂർവ്വം കണ്ണ
ടയ്ക്കുന്ന പ്രകൃതി ചില സ്വാതന്ത്ര്യമതികൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങി.
മഹത്വമാർന്ന ജീവിതത്തിന്റെ തേജോവലയിതമായ
ഭാഗം താറടിക്കുന്നതിനത്രേ ശ്രമമുണ്ടായത്. പുകമാ
വരുത്തിയ ദ്രോഹം അറിഞ്ഞെന്നു നടിക്കാൻപോലും
പലരും കൂട്ടാക്കിയില്ല.

തുവൽ ചാർത്തുന്ന രണ്ടു സംഭവങ്ങളെന്ത് മാർ ഈ
വാനിയോസിയന്റെ ചരിത്രത്തിൽ—കേരളത്തിലെ കാ
തോലിക്കാസ്ഥാപനവും മലങ്കരറീതു സംരംഭവും. അ
ദ്ദേ്യബന്ധമുള്ളതാണ് രണ്ടും. ഗത്യന്തരമില്ലായ്മയത്രേ
ഇരുകാര്യത്തിലേക്കും സമൂഹത്തെ തിരിച്ചത്; രണ്ടി
നും നടുനായകത്വം വഹിച്ചത് ഒരേ വ്യക്തിതന്നെ;
സമുദായത്തിന്റെ പിന്തുണ രണ്ടിനുമുണ്ടായി; ഗുണഭോ
ക്താക്കൾ കാര്യം കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉപജ്ഞാതാവി
നെ ഉപേക്ഷിച്ചു കൃത്യംനതകാട്ടിയെന്നതു രണ്ടിടത്തും
നേരത്തന്നെ. ആദ്യത്തേതിൽ തള്ളിപ്പറയൽ, രണ്ടാമ
ത്തേതിൽ ഒറ്റപ്പെടുത്തൽ; രണ്ടാമത്തേതുണ്ടായില്ലെ
ങ്കിൽ ആദ്യത്തേത് അകാലപരമടയുമായിരുന്നുവെന്ന
ദുഃഖസത്യം നിലനില്ക്കുന്നു; ഇരട്ടസഹോദരങ്ങളിൽ ഒ
ന്നിനെ സമുദായം പുലർ്കി, മററതിനെ തൊഴിച്ചു—
തമസ്സരിക്കപ്പെടുത്തില്ലെങ്കിൽ മാർ ഈവാനിയോസി
ന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതെല്ലാം വ്യക്തമാണ്.

വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ഇതിലെ ലേഖന
ങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയത്. ഏഴുതാൻണ്ടായ സാഹചര്യ
ങ്ങളും വ്യത്യസ്തമത്രേ. തന്മൂലം ഒരേ ആശയം പലേട
ത്തും കണ്ടെന്നിരിക്കും. ആവർത്തനം ഒഴിവാക്കാൻ ലേ

ഖനങ്ങൾ സമാഹരിച്ചപ്പോൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം. ഒരേപ്രമേയത്തിനു വ്യത്യസ്തകോണുകളിലൂടെയുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിനു മിഴിവേകാനുള്ള ശ്രമം ചിലത്തൈകിലും ആവർത്തനം അനിവാര്യമാക്കി.

1980-നും 85-നുമിടയ്ക്കാണ് ഈ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയത്. അതിനുശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിതമായിട്ടില്ല.

പ്രൊഫുനോക്കി സഹായിച്ച ഫാ. ജോസഫ് മാലിപ്പറമ്പിലിന്റെ സൗഹൃദവും മുദ്രണം നിർവ്വഹിച്ച ആലുവാ ജെ. എം. പ്രസ്സിന്റെ സഹകരണവും എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടതായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ഇന്നോ ഇനിയുമോ ആരെങ്കിലും ഈ വിഷയം പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ പ്രയോജനപ്പെടണം എന്നുമാത്രമേ ഇപ്പസ്തുകത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയുള്ളൂ.

ഗ്രന്ഥകർതാവ്

ചൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി
ആലുവാ-683 103
11-10-1990

ഉള്ളടക്കം

	പേജ്
പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	v
പ്രസ്താവന	vii
സമുദായസേവനങ്ങൾ	13
ഗുരുവും ശിഷ്യനും ഇരുവഴികളിലേക്ക്	27
ഒഴുപ്പടപാതയിലൂടെ 50 വർഷം	41
വെട്ടിത്തുറന്ന വഴിയിൽ കുതിച്ചുകയറും	52
വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നഗ്നയാഥാത്മ്യം	60
പുനരൈക്യവും ഏക്യമെന്നിസവും	76
കേരളത്തിലെ ചില സഭൈക്യശ്രമങ്ങൾ	95
മലങ്കരരീതു് അഥവാ തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭ	106
മാറ്റൊലികൾ	133
അന്ത്യോക്യ പോരേ?	147

“സുരീന്ദ്രമഘലേ, വേൽപ്രസംഗാ-
മൃതാബ്ധിയിൽ
നീരാടാതവിടത്തിലാരുള്ള മനുഷ്യനായ്?
ഏതൊരു ഭദ്രാസനവേദിയുണ്ടവിടത്തെ
പാപോംസുകുളേറു സമ്പൃതമായിടാതെ?”

I

സമുദായസേവനങ്ങൾ

“മലങ്കര നസ്രാണികൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥപരമ്പര ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സുഭീർഘവിവരണങ്ങളുടെ സിംഹഭാഗവും വ്യവഹാരങ്ങളുടെയും വടംവലികളുടെയും വിസ്മൃതചിത്രീകരണങ്ങളാണ്. കിഴക്കാംതൂക്കായ ഈ ഒഴുക്കിനെതിരെ തുഴയാൻ ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്യാസ്യോസ്, പുലിക്കോട്ട് മാർ ദീവന്യാസ്യോസ്, വട്ടശ്ശേരി മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് എന്നിവരുടെ മഹാപ്രാഗത്ഭ്യങ്ങൾക്കുപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നീണ്ട കൂരിരുട്ടിനിടയിൽ കറെ രജതരേഖകൾ തെളിയിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് ബഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയോസിനു മാത്രമാണ്. “എപ്പോഴും വൻകാര്യത്തിലേക്കേ മനസ്സുപോകരുള്ള; ചെറിയ തോതിലുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ചിന്ത്യമല്ല”¹ എന്നത്രേ അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ അവിടുത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

വിദ്യാഭ്യാസ മുന്നോട്ടം

സമൂഹത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ വളർച്ചയത്രേ

1. എ. പി. ലിപ്പോസ് എം. എ. ബി. എൽ., ആത്മകഥ, p. 77.

മാർ ഇവാനിയോസ് ഉന്നംവെച്ചത്. സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ മണ്ഡലത്തിലേക്കു സഭയിലെ ആദ്യത്തെ എം. എ. ബിരുദധാരിയുടെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞതിൽ അതുതമില്ല. പഴയസെമിനാരി കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മിഷനറിമാർ ഇതിനകം വിടപറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നവീകരണസമൂഹവും സ്വയം വേർപിരിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തോടു അവജ്ഞാഭാവമായിരുന്നു പൊതുവെ അന്നു സമൂഹാംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസ് ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: “ഇംഗ്ലീഷ് സായുപന്മാരുടെ ഭാഷയാണ് — മാനുക്കുംബാംഗങ്ങൾക്കു അതുവേണ്ടാ. അതു കൂടാതെ കഴിക്കാം. അതു പഠിച്ചാൽ സായുപന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ വല്ല ജോലിയും കിട്ടും. കഴിക്കാൻ വകയില്ലാത്തവർ അതിനു പോകട്ടെ.” 2

1893-നോടടുത്തു പുലിക്കോട്ടു മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് സ്ഥാപിച്ച എം. ഡി. സ്കൂളാണ് അന്നു സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രധാനവിദ്യാലയം. ആ സ്കൂൾ കോളേജായി ഉയർത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും വൈദികസെമിനാരി അഭിവൃദ്ധമാക്കണമെന്നും എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കഥാപുരുഷൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പ്രധാനപ്രതിബന്ധം അഭ്യസ്തവിദ്യരായ വൈദികരുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും അഭാവമാണ്. സെറാനൂർ പ്രൊഫസറായ കാലത്തു ഇതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം മുൻകൈയെടുത്തു ഇവിടെനിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ അ

2. Ibid., p. 10.

വിടെ ചേർത്തു പഠിപ്പിച്ചു. തനിക്കു ലഭിച്ച ശമ്പളം അതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. സർവ്വകലാശാലാ പരീക്ഷകളുടെ ഉത്തരക്കടലാസു പരിശോധിച്ച വകയിൽ കിട്ടിയ തുകയും ഇതിനു നീക്കിവെച്ചു. അതോടൊപ്പം സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്ന സംഭാവനയും. പതിനായിരത്തിലേറെ രൂപയാണ് ഇങ്ങനെ ചെലവഴിച്ചുപോന്നത്. ഇതിനെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് “വട്ടിപ്പണത്തോളം വരുന്ന ഒരു സംഖ്യയാണല്ലോ കൊല്ലംതോറും കിട്ടിവരുന്ന”തെന്നു വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനി വാത്സല്യാതിരേകത്തോടെ കല്പിച്ചു. ³

കൽക്കട്ടാ, മദ്രാസ്, അലഹബാദ് എന്നീ സർവ്വകലാശാലകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായധനവും പ്രോത്സാഹനവുംകൊണ്ടു പഠിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ⁴ “ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കയും ചെലവഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ബാല്യം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വഴിനടത്തിയ ആദർശം. ” ⁵

മാർ തെയോഫിലോസ്, മാർ സേവേറിയോസ്, മാർ പീലക്ലിനോസ്, മാർ തേവോദോസ്യോസ്, തോമസ് മാർ ദീവന്യാസ്യോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ഇവാന്റിയോസ് എന്നിവരും മറ്റു പലരും ഇങ്ങനെ സെറാനൂരിലും കൽക്കട്ടായിലും പഠിച്ചവരാണ്. ⁶

സെറാനൂർ കോളജിലും കൽക്കട്ടാസർവ്വകലാ

3. ഗിരിദീപം, ബഥനിപ്രസ് കമളി p. 68.
 4. Cfr. Idid., pp. 66-75.
 5. എ. പി. ലിപ്പോസ് ആത്മകഥ. p. 72.
 6. Cfr. Ibid., p. 72.

ശാലയിലും സുറിയാനി ഐക്യവിഷയമായി അംഗീകരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മര്യപുരപ്പൻ സാധിച്ചു. തുടർന്നു, മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും സുറിയാനി ഐക്യവിഷയമായി സ്വീകരിച്ചു. പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡ്വേറ്റുകോഴ്സ് വരെ സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ ഇങ്ങനെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സൗകര്യമുണ്ടായി.

സുവിശേഷ നവോത്ഥാനം

ദയനീയചിത്രമായിരുന്നു അന്നത്തെ മലങ്കരയുടേതു്. ദൈവികമായ അനുസരണം സഭയിൽ ഇല്ലാതായി. വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു. കൂദാശകളിലുള്ള താല്പര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു. കാതോലികതത്വങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നതു് കോടതികളിലായി. ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ മേലന്വേഷണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് വളർന്നുവരുന്ന തലമുറ ഭക്തിരഹിതരായി നീങ്ങി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമൂഹം സുവിശേഷതൽപ്പരമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. മാർത്തോമ്മാശ്രീഹരായുടെ ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടു പഴക്കമുള്ള സഭകർത്തവ്യകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗണ്യമായൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസിന്റെ സുവിശേഷമൃദയത്തെ വേദനിപ്പിച്ചു. ഭാരതസുവിശേഷവൽക്കരണത്തിൽ കാട്ടിയീട്ടുള്ള അക്ഷന്തവ്യമായ ഉദാസീനതയ്ക്കു മലങ്കരസഭ സമാധാനപരയേണ്ടിവരുമെന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. സഭയുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ സുവിശേഷപ്രചാരണം ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മുൻകൈയെടുത്തു് ആ ആധ്യാത്മികവിപ്ലവകാരി പലതും ചെയ്തു. സമൂഹത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രണയങ്ങൾ കരിയുമാറ്റു്

ഇടവകകൾതോറും സഞ്ചരിച്ച സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി; ബ്രഹ്മനിയച്ചന്റെ ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളുടെ വശ്യത ആത്മീയാസാസനമൃങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കി. സണ്ടെസ്കൂളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ബാലികാബാലന്മാരിൽ ആത്മീയബോധം വളർത്തുകയും ചെയ്തു. വിജാതീയരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു.

താണജാതിക്കാരുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായിരുന്നു. അയിത്തം കൊടുമ്പിരിയെടുത്തു. "പുലയൻ വഴിയെ പോകുമ്പോൾ 'ഇഞ്ചാവോ' എന്നു വിളിച്ചു പറയണം. മേൽജാതിക്കാർ വഴിനടക്കുമ്പോൾ 'ഹോയി' എന്നു വിളിച്ചു പറയണം. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ താണജാതിക്കാർ വഴിയിൽനിന്നും ഏതാനും അടി മാറി നിന്നുകൊടുക്കണം." 7 അധഃകൃതരുടെ കുടികളിൽ കയറിയിറങ്ങുവാനും അവരോടൊത്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും ഈ ഘട്ടത്തിൽ എം. എ. അച്ചൻ കാണിച്ചു തന്നെടം അതുതകരമായിരുന്നു.

സന്യാസ സമൂഹവും ആധ്യാത്മികവളർച്ചയും

വിശുദ്ധരായ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ, തോമസ് അക്വിനാസ്, അമ്മത്രേസ്യോ, കൊച്ചത്രേസ്യോ, സെൻറ് ജോൺ ഓഫ് ദ് ക്രോസ്, വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ, ഡോൺബോസ്കോ തുടങ്ങിയവരെപ്പോലുള്ള സുകൃതപരിതർ ഏതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്നി

2 7. Ibid., p. 32.

ല്ലെന്ന ചിന്ത ചിലരെയെങ്കിലും അലട്ടുന്നുണ്ട്. 8 പുണ്യവാന്മാരെ വളർത്താൻ ആധ്യാത്മികവളക്കൂറ് ഇവിടത്തെ മണ്ണിനില്ലെന്നതുതന്നെ കാരണം. സന്നയാസ സമൂഹരൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ വട്ടശ്ശേരി ത്തിരുമേനി പറഞ്ഞു: “നമ്മുടെ സഭ ശക്തിയുള്ള സഭയല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ശക്തിയുള്ള സഭകളിലേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നമുക്കും ഇതൊക്കെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴത്രെകൊണ്ട് പിതാക്കന്മാർ വേണ്ടെന്നുവെച്ചതാണ്.” 9

മലങ്കരസഭയെ ആധ്യാത്മികമായി ഉയർത്താൻ സന്നയാസസമൂഹം വേണമെന്ന നിഗമനത്തിലത്രേ സെറാമ്പൂരിൽനിന്നു മടങ്ങിയ ഫാ. പി. റി. ഗീവറുഗീസ് എത്തിച്ചേർന്നത്. “സകലതും ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നുപറയാൻ തക്കവണ്ണം മന:ശക്തിയും ദൈവാനുഗ്രഹവും ലഭിച്ചവരത്രേ ദൈവത്തെ സമ്പാദിച്ചവർ.അവരാലത്രേ ലോകത്തിനു യേശുവിശിഷ്ടായെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സന്നയാസപദം പ്രാപിക്കുന്ന ഒരാളാൽ ഇവയൊക്കെ സാധിക്കാവുന്നതാണ്” 10

മുണ്ടൻമലയിൽ ആരംഭിച്ച ബഥനി സന്നയാസ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള എഴുതി: “ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെയെന്നല്ല, ഇതരമത

8. Cfr. V. C. ഗീവറുഗീസ് കോരേപ്പിയോപ്പാ, S. H. ലീയ്, Sept. 1958 പുറം 11.

9. എ. പിലിപ്പോസ്, കാതോലിക പുനരുകൃഷ്ടിതകൾ, pp. 153, 154.

10. ഗിരിദീപം, pp. 84-85.

വിഭാഗങ്ങളുടെയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയേയും ആദരവിനേയും ആകർഷിച്ച ബഥനിപ്രസ്ഥാനം ഒരു സാമൂഹ്യകോളിളക്കം തന്നെയുണ്ടാക്കിയതാണ്. എം. എ. അച്ചൻ കാവിവസ്രവം മൺപട്ടിയുമായി മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ വിശ്വഭാരതിയേയും മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ സബർമതി ആശ്രമത്തേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന റാനിയിലെ ബഥനിക്കുന്നിൽ ആസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചപ്പോൾ സമുദായഭക്തന്മാർക്കു അതൊരു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായിരുന്നു. എന്തുവന്നാലും മടിച്ചില്ലകൾ അഴിക്കാതെ ഭൃതംകാക്കുന്ന നിധിപോലെ ദ്രവ്യം സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധപിതൃക്കന്മാർപോലും അന്ന് ആബോഗീവറഗീസിയൻ ജീവിതരീതിയിലും വാഗ്ദൈവത്തിലും അകപ്പെട്ട് പണം വാരിക്കോരി സംഭാവന ചെയ്തിരുന്നു.'¹¹

പെരുനാട്ടിലെ ബഥനിയിലേക്കു തീർത്ഥാടകർ പ്രവഹിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവധ്യാനവാദത്തിലാണ് അവരുടെ സംഖ്യ വളരെയേറിയത്. ഒരു ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചക്കഞ്ഞിക്കുമാത്രം 50പറ അരിയോളമാണ് വേണ്ടിവന്നതെന്നറിയുമ്പോൾ തീർത്ഥാടകരുടെ ബാഹുല്യവും ഉഹിക്കാവുന്നതാണ്.¹² കടംബസമേതം ബഥനിയിൽ താമസിച്ച തീർത്ഥാടനം നടത്തിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സമുദായപ്രധാനിയായ ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസും ഉൾപ്പെടുന്നു.¹³

സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി സ്രീവർഗ്ഗത്തിന്റെ

11. മലയാള മനോരമ, 1953 ജൂലൈ 17.
 12. Cfr. ഗിരിഭീപം, p. 176.
 13. Cfr. എ. പിലിപ്പോസ്, ആത്മകഥ p. 74.

സംസ്കാരത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്രീവിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ മലങ്കരസഭ തുലോം താണപടിയിലായിരുന്നു. കന്യാകാമംപ്രസ്ഥാനം സഭയ്ക്കു വരുത്തുന്ന ഉണർവും അനുഗ്രഹവും വളരെയേറെയെന്നു ബഥനിജനയിതാവു കണ്ടു. വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക, സ്രീവക്ത്രത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികത ഉണർത്തുക, ആതുരസേവനം നിർവ്വഹിക്കുക, വിജാതീയ സ്രീകളുടെയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക എന്നിവ കന്യാസ്രീകളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: "ഒരു ഗൃഹത്തിന്റെയും വിശുദ്ധസഭയുടെയും ഉള്ളറയിൽ ദൈവത്തിനുള്ള സ്ഥാനം സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ മനോഹരിയുടെ ആനുകൂല്യമനുസരിച്ചുകയാൽ തങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിനായി നല്കിയിട്ടുള്ള കന്യാസ്രീകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗതിക്കു അത്യാവശ്യമാണ്."14 സുചിന്തിതമായ ഈ നിഗമനത്തിലെത്തിയ ആബോ ഗീവറുഗീസ് ഏതാനും യുവതികളെ ബാരിസോളിലും കൽക്കത്തയിലും താമസിപ്പിച്ചു ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസവും സന്നദ്ധസഹായം നല്കി.

തിരുമൂലപുരത്തു നിരപയോഗമായിക്കിടന്ന ബാലികാമംസ്കൂലംകെട്ടിടം പെൺകുട്ടികൾക്കു പരിശീലനം കൊടുക്കുന്ന ഉത്തമവിദ്യാലയമായി ഉയർത്തി.15 മിസ് ബ്രൂക്ക്സ്കീത്തും, മിസ്സിസ് ഹോംസും എന്നിവ

14. ഗിരിഭീപം, p. 90.
 15. കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസുമാപ്പിളയാണ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപകൻ.

രുടെ സേവനംകൊണ്ടു അതിനെ ധന്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. വി. അമ്മത്രേസ്യോ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “ത്രേസ്യായും നാലു ഡക്കററസും (ഒരു നാണയം) കൂടിയാൽ ഈ കെട്ടിടം പണിയിക്കയില്ല. എന്നാൽ, ത്രേസ്യായും നാലു ഡക്കററസും ഈശോയ്ക്കൂടി ഈ കെട്ടിടം പണിയിക്കും.” എന്ന മനോഭാവക്കാരനായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി. തിരുമൂലപുരത്തെ കൊച്ചുകെട്ടിടത്തിൽ തിരുമേനി കിടക്കുന്ന മുറിയുടെ തൊട്ടടുത്തുള്ള വരാന്തയിൽ ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസ് ജഡ്ജി പലപ്പോഴും രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴത്തെ അനുഭവം അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കുന്നു: “രാത്രിയിൽ എല്ലാവരും ഉറക്കംപിടിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന സമയത്തു് അദ്ദേഹം കൈകൊണ്ടു വലിയ ശബ്ദം കേൾക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നെഞ്ചുത്തടിച്ചു വളരെനേരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നെഞ്ചുപൊട്ടിപ്പോകുമോ അദ്ദേഹത്തോടു പറയട്ടോ എന്നൊക്കെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എന്നിക്കു ധൈര്യം തോന്നാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അതു പറഞ്ഞില്ല.”¹⁶ പ്രായശ്ചിത്തത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു ആ മഹാനുഭവന്റെ ജീവിതവിജയത്തിനു നിദാനം.

സഭാസപാതക്രത്യസമരത്തിൽ

1910-ൽ ശീമയിലെ അബ്ദുള്ളാബാവം കേരളത്തിൽ ആഗതനായി. തുടർന്നുണ്ടായതു കോളിളക്കങ്ങളാണ്: ബാവമെത്രാന്മാർ അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വടംവലി തുടങ്ങി. വട്ടശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്താ വള

16. എ. പിലിപ്പോസ്, ആത്മകഥ, pp. 76, 77.

ത്തുകൊടുത്തില്ല. സഭയിൽ ചേരിതിരിവുണ്ടായി. രണ്ടു പാർട്ടിയിലും ആളുകൾ ചേർന്നു. പഴയസെമിനാറി വിപ്ലവരംഗമായി. ചട്ടമ്പികളുടെയും ആഭാസന്മാരുടെയും വിഹാരരംഗമായി ആ സ്ഥലം.

അർദ്ധരാത്രിയ്ക്കു ചട്ടമ്പികൾ അവിടെ മൽപ്പിടിത്തം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്; ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരെ ലക്ഷ്യമാക്കി വെട്ടുകത്തിയുയർത്തിയിട്ടുണ്ട്; റിക്കാർഡുപെട്ടികൾ അവിടെനിന്നു മോഷണം പോയിട്ടുണ്ട്. “ആനപ്പാപ്പി”യുടെ തലയോട്ടി പതിമൂന്നുകുഷണങ്ങളായി പൊട്ടിച്ചിതറുന്നതു വരെയെത്തി അവിടത്തെ അക്രമം. വട്ടശ്ശേരിയിൽ തിരുമേനി മുടക്കപ്പെട്ടു. സെമിനാറിസമരീകേസും വട്ടിപ്പണക്കേസും സമുദായവ്യവഹാരവും എല്ലാം ഉണ്ടായി. ഇതിലെല്ലാം വട്ടശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുഖ്യസഹായിയായി മാർ ഇവാന്റിയോസ് നിലകൊണ്ടു. ജീവൻ തുലാസിൽ ആടിയ സന്ദർഭങ്ങളാണു ഇതിനിടയിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതു്. സമുദായസേവനത്തിന്റെ കരോരാനുഭവങ്ങളെ തികഞ്ഞ നെഞ്ഞൂറാത്തോടെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരം വ്യക്തികൾ മലങ്കരയിൽ വേറെ ആരുണ്ടു്? “മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമെന്നും അപ്പസ്തോലികവും കാതോലികവുമായ സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നും അഭിമാനിച്ചുവരുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ അടിത്തട്ടിൽ ഉഴറിക്കിടക്കുന്ന ശ്ലേഷ്മകൾ കാണുവാനും മണക്കുവാനും”¹⁷ അദ്ദേഹത്തിനു ഇടയായി.

17. ഗിരിഭീഷം, p. 1.

കാതോലിക്കാസിംഹാസനം

വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ച മുടക്കു മലങ്കരസഭയുടെ ചങ്കിനാണോറത്ത്. ആ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്യാൻ ധീരതയോടെ യത്നിച്ചതു മാർ ഈവാനിയോസത്രേ. പരിചയിച്ച വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക ആ ഗുരുശിഷ്യന്മാർക്കു സമ്മതമല്ലായിരുന്നു; സഭാസപാതത്ര്യം സംരക്ഷിക്കയും വേണം. — പാത്രീയർക്കീസിന്റെ നീക്കം പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തീർപ്പില്ലാത്ത പ്രതിസന്ധി!

തീഗ്രീസിൽ മപ്രിയാന ഉണ്ടായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യദേശത്തെ പ്രധാനമേൽപ്പട്ടക്കാരൻ. മെത്രാന്മാരോടൊന്നിടത്തും മെത്രാന്മാരെയും വാഴിക്കാൻ ആ സ്ഥാനിക്കു അധികാരമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മപ്രിയാന തീഗ്രീസിലില്ല. അന്ത്യോക്യയിലെ പാത്രീയർക്കാസിംഹാസനം മദീനിലേക്കു നീക്കപ്പെട്ടല്ലോ. അതുപോലെ തീഗ്രീസിലെ മപ്രിയാനാസ്ഥാനം ഇന്ത്യയിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു മലങ്കരയ്ക്കു മോഹമുണ്ട്. പക്ഷേ, അബ്ദുള്ളായും കൂട്ടരും വഴിപ്പെടുമോ? മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് മുടക്കപ്പെട്ട ഇപ്പോഴത്തെ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും.

മാർ അബ്ദുള്ളായുടെ എതിരാളികളിൽ നിന്നേ സഹായം കിട്ടൂ. അങ്ങനെയുള്ള ആളാണ് അബൂദംശീഹോ. തുർക്കിസുൽത്താൻ ഫെർമാൻ (അംഗീകാരപത്രം) പിൻവലിക്കയാൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ പാത്രീയർക്കീസാണദ്ദേഹം. സഹായാഭ്യർത്ഥനയുമായി ബഥനീമെത്രാൻ ആ വന്ദ്യനേതാവിനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ എഴുന്നള്ളി; മുറിമററത്തിൽ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ കാതോലിക്കയായി അഭിഷേകം

ചെയ്തു; തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ കല്പനയെഴുതി: “.....
മെത്രാപ്പോലീത്തമാരോടുകൂടി കാരോലിക്കാ നമ്മുടെ
വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കാനോനുകൾക്കനുസൃതമാ
യി നിങ്ങൾക്കു മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ചുതരികയും വി
ശുദ്ധമുരോൻകൂടാശ ചെയ്തുതരികയും ചെയ്യും.....”¹⁸

അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വിപ്രതിപതി
വരുത്തിവെച്ച ഒർന്നിമിത്തങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കാൻ
കെൽപ്പറ്റാതായി കാരോലിക്കാസ്ഥാപനം.¹⁹

അനർഘനേട്ടം

സുസ്ഥിതി കൊതിച്ചത്രേ കാരോലിക്കാസ്ഥാപ
നത്തിനു തുനിഞ്ഞതും; പിണഞ്ഞതോ ദുസ്ഥിതിയും.
വിഘാതങ്ങൾ നിരന്നപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനം കലുങ്ങി
പ്പോയി. ഒരു ഒർവ്വഹ പ്രതിസന്ധിയാണ് സമുദായം
നേരിടേണ്ടിവന്നതും. പാത്രിയർക്കീസു വാദിച്ചു: “അ
ബ്ബേദംശീഹോ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാണ്. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത
പട്ടം പട്ടമല്ല. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സ്ഥാനം സ്വീകരി
ച്ച കാരോലിക്കാ വെറും ചുവപ്പുവേഷധാരിയാണ്.”
നിൽക്കക്കള്ളിയില്ലാത്ത അവസ്ഥ.

കാരോലിക്കായുടെ പട്ടം വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്ന
ഒരു സഭാകേന്ദ്രം വേണം. അതു പുരാതന സഭാസംസ്ഥാ

18. ഫാ. ഇഞ്ചയ്ക്കലോടി, മാർ ഇവാന്റിയോസ് 1-ാം ഭാഗം,
p. 122.

19. കാരോലിക്കാസിംഹാസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവ
രങ്ങൾക്കു “വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന നഗ്നയാമാർദ്ദം” എന്ന
5-ാം അദ്ധ്യായം കാണുക.

രവുമായിരിക്കണം. അന്നത്തെ അപ്രേരഹമ്മാനി അതിനു സന്നദ്ധനായി. അന്ത്യോക്യയിലെ പുനരെകുപ്പെട്ടവരുടെ പാത്രീയക്സീസാണം അദ്ദേഹം. ഓർത്തഡോക്സു മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ മഹാമനസ്സുത സ്വീകരിക്കാൻ ഇലഞ്ഞിക്കൽ ശ്രീ. ഇ. ജെ. ജോൺ മറ്റും മടിച്ചു. അന്ത്യോക്യക്കാരുടെ ഒഴ്യാം ഏതു ഗ്രൂപ്പിൽപ്പെട്ടവർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ലെന്നത്രേ അവരുടെ നിഗമനം; റോമുമായി നേരിട്ടുള്ള ബന്ധപ്പെടലാണ് അഭികാമ്യമെന്നു അവർ കരുതി.

കത്തുകൾക്കു മാർ ഈവാന്റിയോസ് നിയുക്തനായി. റോമിന്റെ നയവിശേഷം അറിയുന്നതിനായിരുന്നു പ്രഥമത: അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചത്. അതിനുവേണ്ടി ഫാദർ റിബെയിരോ വഴിയായി ഒരു കത്തയച്ചു. കൊല്ലം രൂപതയിലെ ഒരു മിഷനറിയായിരുന്നു പ്രോപ്പഗാന്താകോളജിലെ ഒരു പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥിയായ ആ വൈദികൻ. പ്രേംസാഹനജനകമായ മറുപടയാണ് റോമിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്. ഓർത്തഡോക്സുകക്ഷിയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെല്ലാം ഒപ്പിട്ടു ഒരപേക്ഷ തുടർന്നു റോമിലേക്കയച്ചു. മലങ്കരയ്ക്കു അനുകൂലമായ തീരുമാനമാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പ സ്വീകരിച്ചത്. അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനിരീത്തു പാലിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു. ഇവിടെയുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സ്ഥാനത്തിലും അധികാരത്തിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു തീരുമാനം. 1930 ആഗസ്തുമാസത്തിൽ ആകത്തു മാർ ഈവാന്റിയോസിനു ലഭിച്ചു. 20

20. Ref. മോൺ. വടശ്ശേരി, കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും, pp. 419 - 423.

പുത്തൻകൂർ പഴയകൂർ ഭിന്നത തീർക്കുന്നതിനുള്ള രാജവീഥി ഉൽഘാടനമായി. ഇത്രമാത്രമല്ല ഇതിന്റെ ഫലം. മലങ്കരീത്തു അംഗീകൃതമായി; ഇവിടത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനവും അധികാരവും സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇവ നിസ്സാരകാര്യമല്ല. അതിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നവർക്കേ മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ് നിർവ്വഹിച്ച സമുദായസേവനത്തിന്റെ അനർഘത വ്യക്തമാകൂ.²¹

21. മലങ്കരീത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു 5, 6, 7, 8 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക.

II

ഗുരുവും ശിഷ്യനും

ഇരുവഴികളിലേക്ക്

യുഗപ്രഭാവന്മാരെന്ന വിശേഷണമത്രേ മലങ്കരയിലെ വട്ടശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസും അർഹിക്കുന്നത്. മലങ്കരഭാസുരൻ എന്ന പേരിൽ ഒരാൾ പ്രകീർത്തിതൻ, ഭാരതന്യമാൻ എന്നും അപരൻ പ്രഖ്യാതൻ. ഗുരുവും ശിഷ്യനുമായിരുന്നുവത്രം. ദൂരവ്യാപകഫലമത്രേ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ളത്. ഇരുവരും ഒരേവഴിക്കു് ഏകമനസ്സോടെ ചിന്തിച്ചു, ഒരേവഴിക്കു് ഏകമനസ്സോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരുവൻ അറിയാത്ത തീരുമാനം അപരൻ സ്വീകരിച്ചില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെക്കാൾ ഉപരിയായി മറ്റൊരു ഗുരുവിനെ മാർ ഈവാനിയോസു് സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല; ഈവാനിയോസിനെക്കാൾ പ്രിയംകരനായ ഒരു അനുയായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസു് എഴുതുന്നു: 'ഇഹലോകത്തിൽ നമ്മുടെ ബഥനിയെത്രാച്ചനെപ്പോലെ നാം ആരെയും സ്നേഹിക്കയും വിശ്വസിക്കയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല'

ല്പി ഗുരുഭൂതനെക്കുറിച്ചു മാർ ഈവാനിയോസു പറയുന്നു: 'തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് എന്റെ പിതാവും ഗുരുവുമാകുന്നു. യാതൊരു കളങ്കവും കൂടാത്തതായ സ്നേഹത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെയാണു് എന്റെ ബാല്യം മുതൽ ഇന്നോളം തിരുമേനിയെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്'²

മലങ്കരസഭയുടെ സുസ്ഥിതിയായിരുന്നു ഇരുവരുടെയും ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യം. അബൂള്ളാബാവയെ സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുടക്കിനെ നേരിട്ടപ്പോഴും തുടന്നുണ്ടായ കോളിളക്കങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോഴും കതോലിക്കാസിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചപ്പോഴും വട്ടിപ്പണക്കേസും സെമിനാരിസമരീക്കേസും എല്ലാം നടത്തിയപ്പോഴും ഒരേമനസ്സോടെ ഉള്ളഴിഞ്ഞുപ്രവർത്തിക്കാൻ രണ്ടുപേരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചതു് ഈ ലക്ഷ്യം മാത്രമാണു്. മലങ്കരസഭയുടെ ഉന്നമനമെന്ന ഈ ലക്ഷ്യം തന്നെയാണു് ദ്രവ്യബലരായ ഈ ഗുരുശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ നിർഭാഗ്യംകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരേ ഒരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിനു ഹേതു.

'മലങ്കരയുടെ അടിത്തട്ടിൽ ഉറപ്പിക്കിടക്കുന്ന ദ്വൈതകളെ കാണുവാനും മണക്കുവാനും' അനുഭവത്തിലൂടെ അവസരം കിട്ടിയ മാർ ഈവാനിയോസു് സമുദായത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു ഉറച്ച അഭിപ്രായത്തിലെത്തി: 'വഴക്കം വ്യവഹാരവും അന്തഃഘർഷ്ടവും കഴപ്പവും നീങ്ങി, മേലിൽ ഒരുതരത്തിലും അവയൊന്നും തലപൊങ്ങാത

1 ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചിത്തലോടി, ആർച്ചുബിഷപ്പു് മാർ ഈവാനിയോസു്, ഒന്നാംഭാഗം, p. 336.

2 Ibid., p. 335.

വണ്ണം മലങ്കരസഭ ആയിത്തീരണമെങ്കിൽ, ദൈവമഹത്വത്തെയും ആത്മരക്ഷയേയും ജീവിതപ്രമാണമാക്കി അതിനു ജീവിക്കണമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ യോജിച്ച പ്രായോഗികമായിത്തീരണമെങ്കിൽ, സർവ്വോപരി മലങ്കരസഭ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, കാതോലിക്കാ പുനര്രെക്യം കൊണ്ടല്ലാതെ സാധ്യമല്ല'.³

മാർ ഇബ്രാഹിം യോസേഫിന്റെ സമുദായാനുഭവങ്ങൾ ഓർപ്പിച്ചുവെച്ചു. അവയെല്ലാം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. അതികർക്കശങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഒരേമനസ്സോടും ഹൃദയത്തോടമത്രേ ആധീരവ്യക്തികൾ നേരിട്ടതു്. മലങ്കരയുടെ സുസ്ഥിതിക്കു 'കാതോലിക്കപ്പെടുക'മാണു പോംവഴിയെന്ന ആശയത്തിനു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അറിവോ അംഗീകരണമോ ഉണ്ടായിരുന്നോ? വസ്തുതകൾ സംസാരിക്കട്ടെ!

1 കാതോലിക്കയുടെ പട്ടം അസാധ്യവെന്ന പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മുടക്കു സാധ്യവെന്നു ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് വീരരാഘവയ്യങ്കാരുടെ കോടതിവിധിയും⁴ മൂലം അന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹം ഗതിമുട്ടിയ സ്ഥിതിയിലെത്തി.

2 അന്ത്യോക്യയിലെ റഹ്മാനി പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിലുള്ള സുറിയാനികത്തോലിക്കാ മെ

3 പുലിക്കോട്ട ചേപ്പാട്ടു റമ്പാന്മാർ, മലങ്കരസഭയുടെ കഴൽ കണ്ണാടി p. 79.

4 1098 മീനം 10-ാം തിയതിയിലെ കോടതിവിധി.

ത്രാപ്പോലീത്തായെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സന്ദർശിച്ചു.⁵

3 അന്ത്യോക്യയിലെ റഹ്മാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഒരു കത്തു് പരമലവെച്ചു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു കിട്ടി. പുനരെക്യം സംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ആ കത്തു്. അതിനു മറുപടിയെഴുതാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയതു് മാർ ഇഴവാനിയോസിനെയത്രേ. മറുപടിക്കു ചുമതലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പറഞ്ഞു: 'യോജിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു സമ്മതമാണു്. സഹോദരന്മാരായ മേല്പട്ടക്കാരോടും പട്ടക്കാരിലും അൽമായക്കാരിലും പ്രധാനന്മാരായവരോടും ആലോചിച്ചശേഷമേ അവസാനതീരുമാനം എഴുതാൻ സാധിക്കയുള്ളു.⁶

4 രണ്ടാമത്തെ കാരോലിക്കാബാവാ മാർ പീലക്സീനോസ് (വാക്ത്താനം), കണ്ടറമെത്രാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പിന്നീടു മൂന്നാമത്തെ കാരോലിക്കാ), മാർ ഇഴവാനിയോസ് എന്നിവരെ പരമലസെമിനാരിയിലേക്കു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. ആ ദുർഘടഘട്ടത്തിൽ സഭയുടെ ഭാവിനടപടികളെക്കുറിച്ചു മൂന്നുപേരുംകൂടി ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു; തീരുമാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു് അറിയിച്ചു. റഹ്മാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്തു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്നെ തിരുമേനീമാരെ കാണിച്ചു സംസാരിച്ചു. കാതൊ

5 മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ ആത്മകഥാകഥനം, ഫാ. ഇ. ബുയുലോടിയുടെ മാർ ഇഴവാനിയോസ്, ഒന്നാം ഭാഗം p. 262.

6 Ibid., p. 264.

ലിക്കാബാവയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുമേനിമാർ യോഗംകൂടി. സെക്രട്ടറിയായി മാർ ഈവാനിയോസ് പ്രവർത്തിച്ചു. അന്ത്യോക്യയുടെ കാനോനുകളും നടപടികളും അംഗീകരിക്കുകയും മലങ്കരയ്ക്കു സ്വദേശികളായ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ തലമുറതലമുറയായി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവിധത്തിൽ കാതോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുന്നതിനു് വേണ്ട എഴുത്തുകൂത്തുകൾ നടത്തുവാൻ സുന്നഹദോസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ⁷

5 റഹ്മാനി പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ചുകൊടുത്ത കർബ്ബാനതക്ലാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും മാർ ഈവാനിയോസും കൂടി തിരുവല്ലാ പാലിയേക്കര ബഥനിപ്പള്ളിക്കു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള ബഥനി അച്ചടിശാലയിൽ വെച്ചു പരിശോധിച്ചു. ⁸

6 റഹ്മാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്തു മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വായിക്കുകയും കാതോലിക്കാ ബാവായുമായി ആലോചിച്ചു മറുപടി അയയ്ക്കാൻ മാർ ഈവാനിയോസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ⁹

7 മി. കെ. വി. ചാക്കോ, ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ടു് (പിന്നീടു് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്) എന്നിവരൊത്തു് മാർ ഈവാനിയോസ് വാക്ത്താനത്തു

7 Ibid.

8 Ibid., p. 265.

9 Ibid.

പോയി കാതോലിക്കായെ സന്ദർശിക്കുകയും റഹമാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്തുകാണിച്ചു മറുപടി തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു 10 (മാർ ബസേലിയൂസ് ഭിതീയൻ കാതോലിക്ക സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ തയ്യാറാക്കിയ പ്രസ്തുത മറുപടിക്കത്തിന്റെ ബ്ലോക്കും പരിഭാഷയും ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഇവാന്റിയോസ് എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 286, 287 എന്നീ പുറങ്ങളിലുണ്ട്)

8 പുനരൈക്യത്തിന്റെ ആവശ്യകത കാണിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ട അരമനയിൽനിന്നു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1102 ചിങ്ങം 15-ാം തിയതി മാർ ഇവാന്റിയോസിനു എഴുതി¹¹ (ഈ കത്തിന്റെ ബ്ലോക്ക് ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഇവാന്റിയോസ് എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്).

9 പുനരൈക്യത്തെക്കുറിച്ചു കാതോലിക്കാബാവയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണവിവരം ശ്രീ കെ. വി. ചാക്കോ മാർ ഇവാന്റിയോസിനഴുതുന്നു: 'Bava assures that he is prepared to promote reunion with Rome provided he is not asked to anathematize any of the fathers or abjure any part of the faith he holds.' (പ്രിതാക്കന്മാരിൽ ആരെ യെങ്കിലും ശപിക്കുന്നതിനോ താൻ സ്വീകരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം പരിത്യജിക്കുന്നതിനോ ആവശ്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം റോമുമായുള്ള പുനരൈക്യത്തിനു താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു ബാവാ ഉറപ്പുനൽകുന്നു.)¹²

10 Ibid., p. 266.
12 Ibid., p. 341.

11 Ibid., p. 268.

ഈ വസ്തുതകൾ എന്താണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്? മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പുനരെകൃത്തെ അറിഞ്ഞു അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും സമുദായ പ്രമുഖന്മാർക്കും ഇക്കാര്യം അറിയാമായിരുന്നു. അന്നത്തെ സാഹചര്യം ഇതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. എങ്കിൽ, എന്തിനു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പുനരെകൃത്തെ ചെറുത്തു? അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലൂടെ തന്നിടം ആപ്തമിത്രത്തിനു മനോവേദന ഉളവാക്കാൻ എങ്ങനെ ഇടവന്നു?

അനുകൂലമായ കോടതിവിധി

4-7-1928-ൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ചാറം ഫീൽഡിന്റെ സമുദായക്കേസു വിധിയുണ്ടായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മുടക്ക് അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു വിധി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സംതൃപ്തനായി; സമാധാനത്തിനും കീഴ്പ്പെടലിനും ഒരുങ്ങി; വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു തയ്യാറായി; അടുത്ത കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കാതെ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻവരെ ഒരുങ്ങി. പുനരെകൃതലോചനയിൽ നിന്നും അങ്ങനെ പിന്തിരിയാനും ഇടയായി.

വ്യക്തിപരമായ സംതൃപ്തിക്കേ ഈ കോടതിവിധികൊണ്ടു കാരണമുള്ളെന്നും സമുദായത്തിന്റെ ഭാഗ്യേയത്തെ ഇതു ബാധിക്കയില്ലെന്നുമായിരുന്നു മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ പക്ഷം. പരിപൂർണ്ണഅധികാരത്തോടു കൂടിയ ദേശീയകാതോലിക്കായെ ശാശ്വതമായി ലഭിക്കുക, എ അക്കം കാനോൻ യഥാർത്ഥകാനോൻ എന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുക എന്നിവ സഭയുടെ സുസ്ഥിതി

ക്ക് അപരിഹാര്യമായി അദ്ദേഹം കരുതി. ഇവയൊന്നും തന്നെ കോടതി വിധികൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടില്ല.

അരശതാബ്ദക്കാലത്തേ റദ്ദ് വ്യവഹാരം വിലയായി കൊടുത്തിട്ടേ വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയുടെ ഈ അന്ത്യോക്യാകീഴ് വഴക്കം സമുദായത്തിനു വരുത്തിവെച്ച കെടുതി ഒട്ടൊന്നു പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളവെന്നു ചിന്തകന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്രീ എൻ. എം. ഏബ്രഹം എഴുതുന്നു:

'വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ ഫലപ്രദമായിപ്പോയെങ്കിൽ കാരോലിക്കാസ്ഥാപനം സജീവമായി നിലനിൽക്കുമായിരുന്നോയെന്നു സംശയിക്കുകയാണ്. അടുത്ത കാരോലിക്കായെ വാഴിക്കാതെ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻവരെ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായതാണ്. പരിമിതമായ ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ട് സഭ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി വരുമായിരുന്നു.'¹³

'ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ഫലമായി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത് നാലു ശതാബ്ദങ്ങളായി നിലനിന്നു പോന്നവിധത്തിലുള്ള അന്ത്യോക്യാബന്ധം പുണ്യമായി അവസാനിക്കുകയെന്നതാണ്'¹⁴

കടുത്ത ഭയവും തികഞ്ഞ തൊരിട്യാരണയും

കാരോലിക്കാക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മാർ ദീവന്നാ

13 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ, p. 301.

14 Ibid.

സ്വോസിനെ പിന്തിരിപ്പിച്ചു വേറൊരു കാരണം. റോമായോടുള്ള കടുത്ത യേശുപ്പാടാണ്. ഐക്യമുണ്ടായാൽ റോമാ വഞ്ചിക്കും; മലങ്കരസഭയെ റോമയിൽ ലയിപ്പിക്കും; അങ്ങനെ മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം കളഞ്ഞുകൊള്ളിക്കേണ്ടിവരും.

1 പുനരൈക്യ സന്ദേശവുമായി സമീപിച്ച പാട്ടെച്ചനോടു് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക: 'കത്തനാരച്ചാ, നമ്മുടെ കഴുത്തു് അറുത്തു വേർപെടുത്തിയാലും നാം ഇതിനു് അനുകൂലിക്കയില്ല. റോമാസഭയുടെ വഞ്ചനകൾ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ ഒരു കാലത്തും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഐക്യത്തിനു വഴങ്ങുകയില്ല. ഇതു നമ്മെ റോമയിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തന്ത്രമാണ്. നാം അനുവദിക്കുകയില്ല. റോമയിൽ ചേരുന്നവർ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളും.¹⁵

മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള യേശുമാണ് മാർ ദീവന്നാസ്വോസിനെ കഴയ്ക്കുന്നതു്. മാർ ഈവാന്റിയോസ് ആസൂത്രണം ചെയ്ത സഭൈക്യസംവിധാനത്തിന്റെ സവിശേഷത അദ്ദേഹം തെല്ലും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അത്തരക്കാർ വേറെയുണ്ടു്. മാർ ദീവന്നാസ്വോസിന്റെ ജീവചരിത്രമായ 'നിത്യക്ഷരങ്ങൾ' ഉടെ കർത്താവു് മാർ ഈവാന്റിയോസിനെ ഹസിച്ചുകൊണ്ടെഴുതുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഈ വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:

2 "മലങ്കരയിൽനിന്നുമാറി എന്ന് പറയാനില്ല. അ

15 ഫാ. ലാസോസിന്റെ ഡയറി, നിത്യക്ഷരങ്ങൾ II, p. 428.

ന്യോക്യാപാത്രീയർക്കീസിന്റെ പേരു് തുബദേനിൽ പറയേണ്ട സ്ഥാനത്തു പാപ്പായുടെ പേരുപറയുന്നു എന്നേയുള്ളു. എന്നിങ്ങനെ പൂണ്ണമായും ശരിയല്ലാത്ത പല വാദങ്ങളോ യുക്തികളോ തന്റെ നടപടിയെ നീതികരിക്കാൻ ഈവാനിയോസു് ആവംമട്ടു ശ്രമിച്ചു."16

3 "റോമാസഭയിൽ ചേരുന്നതു മോക്ഷത്തിനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ മറുപടി, "Not for salvation, but for perfection (മോക്ഷത്തിനല്ല, പൂർത്തികരണത്തിനാണു്)" വീണ്ടും വീണ്ടും ഈ വാക്യങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു് ഇതിന്റെ അപഹാസ്യത വെളിപ്പെടുത്താൻ "നിത്യക്ഷര"ക്കാർൻ തത്രപ്പെടുന്നു.17

4 "റോമായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടവർ വെണ്ണിക്കുള്ളതു് ഒരു സ്തുതിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ..."18

കൊടിയ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള തീകട്ടലുകളത്രേ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകൾ. തന്നിമയുള്ള മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ള സാദ്ധ്യത പുനരൈക്യത്തിലൂടെ ലഭ്യമല്ലെന്നത്രേ ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ സാരം. "മലങ്കര റീത്തിലൂടെ തന്നിമയുള്ള മലങ്കരസഭ (Individual Church) യാണു് അംഗീകൃതമായിട്ടുള്ളതെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ തന്നിമയുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ ലബ്ധിയെ

16 നിത്യക്ഷരങ്ങൾ II, p. 401.
17 Ibid., pp 400, 433, 437, 440.
18 Ibid., p. 401.

യാണു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. "അവിടുന്ന് റോമയിൽ പോകുന്നുവോ?" എന്ന് അവസാനകൂടിക്കാഴ്ചയുടെ വേളയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചോദിച്ചതിന്നു മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ റോമയിൽ പോകാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പായും പാത്രീയർക്കീസും തിരുമേനിയും നാം എല്ലാവരുംകൂടി യോജിച്ചു കർത്താവിന്റെ ഏകസഭയായിത്തീരണം. ഈ വഴക്കം ഭിന്നതകളും ദൈവികമല്ല." 19

മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസിനോടു ഫാ. മാത്യു പാറേട്ടു പറഞ്ഞു: "നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് അണുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെയും പാത്രീയർക്കീസിന്നു നാം നല്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനം മാത്രം പാപ്പാ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ പാവപ്പെട്ട സഭയുമായി ഐക്യതയിൽ വരാൻ റോമാസഭ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ അതു് അഭികാമ്യമായിരിക്കും." 20

"റോമാസഭ" പ്രയോഗം ചിലർക്കു പ്രിയമുള്ളതാണു്. മലങ്കരറീതു മലങ്കരസഭയായിരിക്കുന്നതുപോലെ റോമൻ റീതു(ലത്തീൻറീതു) റോമാസഭയാണു്. റോമാസഭയും കത്തോലിക്കാസഭയും ഒന്നല്ല. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തനിമയുള്ള ഒരു പ്രാദേശിക സഭയാണു് റോമാസഭ. മലങ്കരസഭ തനിമയുള്ള വേറൊരു പ്രാദേശികസഭയാണു്. മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ് റോമാസഭ

19 ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചിയ്യലോടി, മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ്, ഒന്നാംഭാഗം, p. 350.

20 നിത്യക്ഷരങ്ങൾ II, p. 426.

യിൽ ചേർന്നെന്ന പ്രയോഗം ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അറിവുകേടാണു് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു്.

മലങ്കരസഭ ശൈശ്വഹിതംതന്നെ. ശൈശ്വഹിതസഭ സാമൂഹികമായിരിക്കണമെന്നില്ല. കത്തോലിക്കാചൈതന്യം കൊണ്ടു് അതിനു് പൂർണ്ണത ഉണ്ടാകൂ “റീശോദ് റാബോ ടു കലഹുൻ ഹാവ് ടുറുമി” എന്ന ഹൃദയ കാണാൻ വാക്യം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയെന്ന ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.²¹ ഭൗദ്യോഗിക കാണാൻ നിർദ്ദേശപ്രകാരം റീശു പത്രീയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കാത്തതിടത്തോളം ബുദ്ധിജീവികൾ പ്രസ്തുത സഭയിൽ അപൂർണ്ണത കണ്ടെത്തും. ഈ അപൂർണ്ണത നികത്തുകയാണു് മാർ ഇബ്രഹീമിനോസു് ചെയ്തതു്.

ഭീകരമായ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ദുർഭൂതമാണു് മാർ ദീവാനാസ്യോസിനെയും അനുയായികളെയും കഴിച്ചതു്. വന്നാത്തരത്തിലൂടെ കൂരിരുട്ടത്തു നീങ്ങിയ ഒരു യാത്രക്കാരൻ ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുകയും മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. മിന്നലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമേ അതൊരു കൈച്ചൂണ്ടിപ്പലകയാണെന്നു മനസ്സിലായുള്ളു. മാർഗ്ഗദർശനത്തിനു സഹായകമായ ചുണ്ടുപലകയാണു് ഭൂതമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു് ബോധംകെട്ടു വീണതു്. “തനിമയുള്ള സഭ” (Individual Church) യായി നീങ്ങുന്നതിനുള്ള അവകാശമാണു് “മലങ്കരീത്തി”യുടെ മാർ ഇബ്രഹീമിനോസു് നേടിയിട്ടുള്ളതെന്നു നിർഭാഗ്യമേ, ഇന്നും പലരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

21 Cfr. വട്ടിപ്പണക്കേസു്, മലയാളമനോരമ പ്രസ്സ്, p. 1022.

**മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഉറവർപോലും
മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പാതയിൽ**

മലങ്കരയുടെ സുസ്ഥിതിക്കുള്ള ഉത്തമമാഗ്ഗം. മാർ ഈവാനിയോസു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള ദൃഢ ബോധ്യം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഉറവരിൽ തന്നെയുണ്ടായി. സഭയുടെ അടിത്തട്ടിലേക്കിറങ്ങുവാനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പദ്ധതികളെ ആത്മാർത്ഥമായി കണ്ടറിയുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാണവർ.

**1 വി. എ. വറുഗീസ് വട്ടശേരിൽ
ബി. എ. എൽ. റാി.**

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരപുത്രനായ ഇദ്ദേഹം ഇരുതിരുമേനിമാരും തമ്മിലുള്ള ദൃഢ ബന്ധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്; രണ്ടുപേരുടെയും കർത്തിപ്പാടുകളിൽ ഇടനിലയായി നിന്നിട്ടുണ്ട്; ഇവർ നടത്തിയ പുനര്രെകുലോചനയുടെ സൂക്ഷ്മരഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റഹമാനി പാത്രീയർക്കീസിനയയ്ക്കാൻ മാർ ഇവാനിയോസ് തയ്യാറാക്കിയ മറുപടിക്കത്തു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ കാണിച്ചതും രജിസ്റ്റർചെയ്തയച്ചതും ശ്രീ വി. എ. വറുഗീസാണ്. കുടുംബത്തലവനായ അഭിവന്ദ്യവ്യക്തിയോടു് അതീവകേതനായ ഈ സമുദായസ്നേഹി, മലങ്കരയിലെ അനന്തങ്ങൾ നികത്തുന്നതിനു് മാർ ഈവാനിയോസ് കാട്ടുന്നതാണ് സ്വീകാര്യമാഗ്ഗമെന്നു സമ്മതിച്ചുറുപറകയും ആ പാതയിൽ അണിനിരക്കയും ചെയ്തു.

**2 ശ്രീ എ. പിലിപ്പോസ്
എം. എ. ബി. എൽ.**

ഏകദേശമായ അടുപ്പമാണ് റിട്ട. ജഡ്ജ് മാർട്ടിൻ എ. പിലിപ്പോസിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസുമായുണ്ടായിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം തിരുമേനിക്കെഴുതുന്നു: “തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹം അടിയന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരംശം ആകുന്നു. അടിയന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും അതു് വേർപെടുത്താവുന്നതല്ല.”²² എങ്കിലും, മാർ ഇഴുവാനിയോസിന്റെ മാഗ്ഗും മാത്രമേ സഭയെ ഉദ്ധരിക്കൂ എന്ന ബോധ്യം ആ ചിന്തകനെ കാതോലിക്കന്യെകൃത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു.

22 എ. പിലിപ്പോസ്, കാതോലിക പുനരുകൃതികൾ p. 160.

III

ദൂർഘടപാതയിലൂടെ

50 വർഷം

ഏകയോഗമായി പ്രവർത്തിച്ച രണ്ടു പ്രതിഭാശാലികൾ ഇരുവഴികളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഇവാന്റിയോസും വ്യത്യസ്തപാതകളിലായി. അടി തെറ്റിയാൽ ആനയും വീഴുമെന്നത്രേ പ്രഗത്ഭമതിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ താരയിലൂടെ നീങ്ങിയവർക്കുണ്ടായ അനുഭവം. കയ്പേറിയ പരിണതഫലങ്ങളായിരുന്നു അവരുടേതു്. 50 വർഷത്തിനിടയിൽ സമുദായസ്വസ്ഥതയുടെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ അവിടെ അധികമുണ്ടായിട്ടില്ല.

വ്യവഹാര പരമ്പര

1. തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായ ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ കാലത്തു് വട്ടിപ്പണക്കേസിയുടെ ഒരു വിധിയുണ്ടായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു് അനുകൂലമായിരുന്നു അതു്. എ. അക്കമാൺ ശരിയായ കാനോനെന്നും മുടക്കു് അസാധ്യവെന്നും വിധിച്ചു.

2. 1098 മീനം 10_ാം തീയതിയിലെ ചീഫ്

ജസ്റ്റീസ് വീരരാഘവയ്യങ്കാരുടെ വിധി വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയുടെ മുടക്ക് സാധുവാണെന്ന് തീർപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

3. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്ക് അസാധുവാണെന്നും അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും വട്ടിപ്പണത്തിന് അർഹരാണെന്നുമായിരുന്നു 4-7-1928-ലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ചാറംഫീൽഡിന്റെ വിധി.

4. 1938 മാർച്ച് 10-ാം തീയതി പാത്രീയർക്കീസുഭാഗം ഗീവറുഗീസ് ദ്വീപിന്റേ കത്തോലിക്കായുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും പേരിൽ സമുദായക്കേസും കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തു. സ്പെഷൽ ജഡ്ജി ബി. കൃഷ്ണയ്യരാണ് കേസു വിസ്തരിച്ചത്. 18-1-1943-ൽ അന്ത്യം ചെലവുസഹിതം തള്ളി.

5. പാത്രീയർക്കീസുപക്ഷം തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് റി. എം. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരും ജസ്റ്റീസ് നോക്സും ജസ്റ്റീസ് സത്യനേശനും ഉൾപ്പെട്ട ഹുറബഞ്ച് വാദം കേട്ടു. 3-8-1946-ൽ പാത്രീയർക്കീസുഭാഗത്തേക്ക് അനുകൂലമായ വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

6. ഈ വിധി റിവ്യൂ ചെയ്യുന്നതിന് ഓർഡറോടുകൂടി അപേക്ഷിച്ചു. 21-12-1951-ൽ ഹൈക്കോടതി റിവ്യൂ ഹർജി തള്ളി. തിരുകൊച്ചി ഹൈക്കോടതിയിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് കഞ്ഞിരാമനും ജസ്റ്റീസ് മാരായ ജോസഫ് വിതയത്തിലും പി. കെ. സബ്രഹ്മണ്യയ്യരും ഉൾപ്പെട്ട ഹുറബഞ്ച് വാദം കേട്ടത്..

7. 31-12-1956-ൽ കേരളാഹൈക്കോടതിയിൽ

ലെ ജസ്റ്റീസ് ശങ്കരന്റെ വിധി കാര്യം അന്വേഷിക്കാനുമാകാതെ പഠനം അസാധ്യമാകുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഭരണഘടനാമൂലം ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷി ഒരു പുതിയ സഭ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ സഭയ്ക്കിടയിൽ അധികാരമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. പത്തുനൂറ്റാണ്ടുകൾ നിലനിന്നിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസുകളുടെ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു.

8. 1958-ൽ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ചെയ്തപ്പോൾ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ അന്വേഷിക്കാൻ വിധിയുണ്ടായി. എല്ലാ കോടതികളിലെയും ചിലവു പ്രതികരണ കോടതിക്ക് ഉത്തരവിട്ടു. 1

9. കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിലെ ബി. ജസ്റ്റീസ് ശ്രീ. റി. ചന്ദ്രശേഖരമേനോൻ 1980 ജൂൺ 6-ാം തീയതി പ്രഖ്യാപിച്ച ഡിക്രീയുടെ കോടതിവിധി ശ്രദ്ധേയമാണ്. രണ്ടു കൂട്ടർ വിജയം. അവകാശപ്പെടാവുന്ന പ്രസ്തുത വിധിമൂലം മൂന്നു സാധ്യതകളാണ് സമുദായത്തിന്റെ മുൻപിലുള്ളത്. 1) വ്യവഹാരം തുടരുക; 2) ഭാഗംചെയ്തു വേർപിരിയുക; 3) പരസ്പരം യോജിക്കുക. ഏതു പാതയിലൂടെ നീങ്ങിയാലും പത്തിവിരിച്ചുപതിയിരിക്കുന്ന അപകടങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിക്കുക കാണുന്നത്.

സന്ധിശ്രമങ്ങൾ

അനുരഞ്ജനത്തിനു നടത്തിയിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

1. Cfr. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ pp. 200-255.

- 1 വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും സി. ജെ. കര്യനും ജോൺ വകീലുമായി നടത്തിയ ആലോചന;
- 2 വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയുടെ മർദ്ദിൻ യാത്ര;
- 3 ഇൻഡ്യാ വൈസ്രോയിയായിരുന്ന ഇർച്ചിൻ പ്രഭുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥാലോചന;
- 4 ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രീയർക്കീസു ബാവായുടെ മലങ്കരസന്ദർശനം;
- 5 ആലുവാ പള്ളിപ്രതിപുരഷയോഗം;
- 6 ഗീവറുഗീസ് ദ്വീതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ഹോംസു യാത്ര;
- 7 ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേളനം;
- 8 ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാംവാഷ് തിരുമേനിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ;
- 9 ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഗോറിന്റെയും കൽക്കട്ടാ മെട്രോപ്പോലീറ്റൻ ബിഷപ്പ് വെസ്റ്റുകോട്ടിന്റെയും ശ്രമങ്ങൾ;
- 10 തിരുവനന്തപുരം വ്യവസ്ഥകൾ;
- 11 കെ. സി. ചാക്കോയുടെ അന്ത്യശ്രമങ്ങൾ;
- 12 പീസുലീഗിന്റെ സത്യാഗ്രഹ സംരംഭം;
- 13 സപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം കോട്ടയത്തെ സന്ധി സംഭാഷണങ്ങൾ;
- 14 കെ. എം. ചെറിയാന്റെ സന്ധിശ്രമങ്ങൾ. 2

2. Ibid., pp. 264, 265,

**എന്തൊരു വിഴ്ച!
എത്ര വലിയ തകർച്ച!!**

“ഒന്നു ശമിച്ചീടിൽ മരൊന്നുണ്ടിവണ്ണു
പിന്നെയും പിന്നെയും വിദ്വേഷമായ്
പുത്തൻകൂർ നസ്രാണിമാരെത്രബീഭത്സ-
ഗർത്തത്തിലേക്കു മറിഞ്ഞുവീണു!!” 3

‘സഭ ചപ’യായി എന്നു വന്ദ്യ പുലിക്കോട്ടുറമ്പാൻ പറയുമ്പോൾ വ്യവഹാരം കാർണം, നീരും മേജയും വററിയ ആദ്ധ്യാത്മിക സമൂഹത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ അതിന്റെ ഭയനീയത വെളിപ്പെടും.

1. വ്യവഹാര പ്രമത്തത

സുവിശേഷചൈതന്യമോ ആദ്ധ്യാത്മികാവേശമോ എന്നതിനേക്കാൾ അതിനെ നയിക്കുന്ന ഘടകം വ്യവഹാരപ്രമത്തതയായിരിക്കും.

“പള്ളികൾത്തോറും ഭിന്നകക്ഷികൾ ചിത്തും
ചോര-
ത്തുള്ളിയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം
കതിരുമ്പോൾ,
ഇടാൻ വിശ്വാസത്തിൻ സങ്കീർണ്ണ സത്യം
നാനാ-
കോടതി വരാന്തയിൽപ്പിന്നെയും കരുങ്ങുമ്പോൾ,

3. വറുഗീസു കിളിച്ചിമല, ധീരജേതാവു p. 85.

ശക്തിയും മഹത്വവും തങ്ങൾ തൻ കക്ഷിക്കുന്ന സത്യമേവമേക്കും ബോധ്യമാക്കുവാൻ, പക്ഷം രണ്ടും, നിശ്ചയം ചെയ്തു ചേരാൻ, പട്ടണം നടുക്കും മ. ടുജ്ജലതരമുഗ്രന്തശിരൻ സമ്മേളനം!"

“വാശിയാണെങ്കിൽ വാശി രണ്ടു കൂട്ടർക്കും; വേണ്ടു. കാശിന്നുകാ; ശീവട്ടം ജയിച്ചു കണ്ടു പററു!” 4

2. ആശാനു കൊടുക്കാത്തത് വൈദ്യനും;

കാതോലിക ഐക്യത്തിനു വഴങ്ങാൻ മനസ്സില്ല. തന്മൂലം, വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ കോടതിത്തിണ്ണയിൽ അടിയറവു വെക്കേണ്ടിവരുന്നു. ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസ് പറയുന്നു: “കാതോലികതത്വങ്ങളും കാതോലിക ഭരണരീതിയും നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള വാഹനം കോടതിയായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ നമുക്കു തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതികൾ കോടതിയുടെ കൈകളിൽ ഒരിക്കലും കൊടുക്കാവുന്നതല്ല. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ദൈവിക കാര്യങ്ങളാണ്. ഇവയെല്ലാം മനസ്സാക്ഷിയെ ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. കോടതികൾ മനസ്സാക്ഷിയെ ബന്ധിക്കയില്ല. മനസ്സാക്ഷിയെ ബന്ധിക്കാൻ അധികാരമുള്ളവരുടെ കൈകളിലാണ് ഈ സംഗതികൾ തീരമാനത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതു്.” 5

കോടതിയും ഇതേ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടു

4. ചെമ്മനം ചാക്കോ, വീണ്ടും കരിശിൽ
5. എ. പിലിപ്പോസ്, കാതോലിക പുനര്രെകൃപിന്തകൾ p. 84.

ണ്ടു്. ജസ്റ്റീസ് ശ്രീ. ചന്ദ്രശേഖരമേനോൻ തന്റെ വിധിയുടെ ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നു: “മഹത്തായ ഈ സഭയിലെ രൂക്ഷമായ ഈ ഭിന്നതയ്ക്കു സന്തോഷകരമായ ഒരന്ത്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഏകമാഗ്ഗം ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾ തമ്മിൽ കോടതിക്കു പുറത്തു് ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുക എന്നതു മാത്രമാണു്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഒട്ടേറെ പ്രഗത്ഭന്മാരികളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സമുദായത്തിന്റെ നേതാക്കൾക്കു് ഇതു സാധിക്കാത്തതിൽ ഞാൻ അതൃപ്തപ്പെടുന്നു.” 6

“...അതു് ഒരു വൈദികകോടതി തീരുമാനിക്കേണ്ട പ്രശ്നമാണെന്നും അങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ സിവിൽ കോടതികൾക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായും അനുയായികളും സഭയ്ക്കു് ഇതരരോ ശീശ്ശക്കാരോ എന്നു പറയാൻ അധികാരമില്ലെന്നും കോടതി വിധിച്ചു.” 7

ആശാനു കൊടുക്കാത്തതു വൈദ്യനും ഭാര്യയ്ക്കു കൊടുക്കാത്തതു വേദഗൃഹ്യം ദൈവത്തിനു കൊടുക്കാത്തതു മാമോനും കൊടുത്തേ പററു എന്നാണീ ദയനീയതകൾ തെളിയിക്കുന്നതു്.

3. കാരാറു വിതച്ചു കൊടുക്കാററു്

വ്യവഹാരത്തിൽ തഴങ്ങിയ സമൂഹത്തിലെ പള്ളികളും കീഴ്ഘടകങ്ങളും കലഹത്തിൽ ആവോളം ഉല്ല

6. ജസ്റ്റീസ് ശ്രീ. റാി. ചന്ദ്രശേഖരമേനോൻ സ്പെഷൽ കോടതി വിധി, ആമുഖം.
 7. Cfr. 4-7-1928-ലെ ഹൈക്കോടതി വിധി.

സിക്കുകയാണ്. സംയമനം പാലിക്കണമെന്നത്രേ 'ചർച്ചവീക്ക്'ലിയുടെ അപ്പോഴത്തെ ഉൽബോധനം: "കേസുവിധിയെ തുടർന്നു കട്ടപ്പന, മുളത്തുരുത്തി മുതലായ പള്ളികളെ പൊല്ലിയുണ്ടായ തർക്കങ്ങളും സംഘർഷാവസ്ഥയും ഹീനമായ കൈയേറ്റശ്രമങ്ങളും തെറ്റായ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ പ്രകടനങ്ങളാണ്..." 8 ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസ് വിലപിക്കുകയാണ്: "...എല്ലാ പള്ളികളിലും കലഹങ്ങളും വഴക്കുകളും കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്രയായിരം രൂപാ ഓരോ പള്ളിക്കും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ പള്ളിയിലും എത്രയെത്ര വ്യവഹാരമുണ്ടാകുന്നു. സാമ്പത്തികമായും സാമ്പത്തികമായും ഇതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം പറയാൻ പ്രയാസമാണ്..." 9

4. വിശ്വാസ ശുഷ്കത

സഭാസന്താനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ജീവിതത്തകർച്ചയും വിശ്വാസശുഷ്കതയുമാണ് ഏറ്റവും ദയനീയം. ശ്രീ. എ. പിലിപ്പോസ് എഴുതുന്നു: "സത്യവിശ്വാസവും അതിനടുത്ത ആചാരങ്ങളും കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരുന്നു... നിത്യജീവനെ നല്ലുന്നതിനായി സഭയിൽ കർത്താവു രേമേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വി. കമ്പസാരവും കർബ്ബാനയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അൽമേനികളിൽ സഭയുടെ നായകന്മാരായിരിക്കുന്നവർക്ക് അവ

8. ചർച്ചവീക്ക്'ലി, മുഖപ്രസംഗം, 26 ഒക്ടോബർ 1980.
 9. എ. പിലിപ്പോസ്, കാതോലിക പുനരൊക്യപിന്തകൾ p. 83.

യിൽ വിശ്വാസമില്ല, അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുമില്ല. ആണ്ടു കമ്പസാരവും കുർബ്ബാനയും പോലും അനുഷ്ഠിക്കാത്തവർ ഓരോ ഇടവകയിലും അസംഖ്യമുണ്ട്. ... ദൈവിക അനുസരണം ഇല്ലെന്നതാണ് മറ്റൊരു ഭാഷം. '10

5. രാഷ്ട്രീയമോഡൽ സന്നദ്ധസേന

സഭ രാഷ്ട്രീയമോഡലിലേക്കു തരംതാണിരിക്കുന്നു. പള്ളി സംരക്ഷണത്തിനു രാഷ്ട്രീയമോഡൽ സന്നദ്ധ സേന രൂപപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയാണ് ഈ തീരുമാനമെടുത്തത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് 'ചർച്ചവിക്കിലി' വിലപിക്കുകയാണ്. സുവിശേഷപ്രചാരണത്തിനു ആതുരസേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മറ്റും സന്നദ്ധസംഘങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു പ്രതിരോധസേനയ്ക്കു രൂപംകൊടുക്കുന്നത് ന്യായപ്രമാണ കാലഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള ഒരു തിരിച്ചുപോക്കല്ലെ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ കുറവല്ല. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ നിലനില്പിലും വളർച്ചയിലും പുരാതനകാലം മുതൽതന്നെ ഇത്തരം സന്നദ്ധസംഘടനകൾക്കു സ്ഥാനമില്ലെന്നു ചരിത്രം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുണ്ട്, ത്യാഗത്തിന്റേയും സേവനത്തിന്റേയും പീഡകളുടേയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റേയും ചരിത്രമാണ് സഭയുടേത്. ഈ മാനദണ്ഡം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഗ്രേറ്റർമാർച്ചും സത്യാഗ്രഹവും ഭീഷണികളും സന്നദ്ധസേനാരൂപവൽക്കരണവും മറ്റും ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങൾക്കു തത്തുല്യങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്നതല്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മന

4 10. Ibid., pp. 81, 82,

സ്ത്രീലാക്കാതെയുള്ള നീക്കങ്ങൾ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തെ ഒരു അക്രൈസ്തവരാജ്യത്തു കൂടുതൽ ബലഹീനമാക്കുകയേയുള്ളൂ.' 11

6. സ്വതന്ത്രസഭയായി ഭാഗംപിരിയൽ

സ്വെഷ്യൽ കോടതിവിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാഗംപിരിഞ്ഞ സ്വതന്ത്രസഭയായി നിൽക്കുന്നതിന്റെ ഭംഗി ചിലരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ട്. നല്ലതു തന്നെ. ഇപ്പോൾതന്നെ നൂറുനൂറായി കീറിമുറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയതയിൽ ഒരു പുതിയ മുറിവിന്റെ കഷണംകൂടി ഉണ്ടാക്കുകയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം. സഭൈക്യത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ഒന്നുകൂടി വിഘടനത്താലല്ലേ അതു വരൂതുക? ആ പുതുസഭയിൽ സ്വസ്ഥത പ്രതീക്ഷിക്കാമോ? പരമല സെമിനാരിയിലും തിരുവനന്തപുരം ഇടവകയിലും ഉത്ഭൂതമായിട്ടുള്ള വ്യവഹാരം നൽകുന്ന സൂചന എന്താണ്? “പടപേടിച്ചു പന്തളത്തുചെല്ലുമ്പോൾ പന്തോം കത്തിപ്പട” ആയാലത്തെ സ്ഥിതി ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

അനുഭവപാഠം

“തെറ്റിപ്പോയ” നമ്മളെനോർപ്പിക്കാനല്ലേയിടം ശിക്ഷകളീശൻ തുടർന്നിടുന്നു”

ഈ ആശയം തന്നെ ശ്രീ. എ. പി. ലി. പോസ് പഠയുന്നുണ്ട്. “ഇപ്പോൾ സഭയിൽ കാണുന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഒരു കാരോലികഐക്യത്തിന്റെ ആവശ്യ

11. പർച്ചുവീക്ക് ലി, മുഖപ്രസംഗം, 26 ഒക്ടോബർ 1980.

കത നമ്മെ കാണിക്കാനായി ദൈവം നമ്മെ അടിക്കുന്നതാകുന്നു. നാം കാണുകയില്ല എങ്കിൽ ദൈവം നമ്മെ കൂടുതൽ അടിക്കും.'12

കാലം ചെല്ലന്തോറും “ചാണക്കല്ലിലുരച്ച രത്നം” പോലെ മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ വീക്ഷണത്തിന് മാറ്റം തെളിച്ചവു വർദ്ധിക്കുന്നു. സഭയിൽ വഴക്കം വ്യവഹാരവും കഴപ്പവും നീങ്ങണമോ?; ശാശ്വതശാന്തി അവിടെ പുലരണമോ?; ദൈവമഹത്വവും ആത്മരക്ഷയും ജീവിതപ്രമാണമാക്കി അതിനു ജീവിക്കണമോ?; മലങ്കരയിലെ അപ്പസ്തോലികസമൂഹം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടണമോ? എങ്കിൽ, കത്തോലിക പുനര്രൈക്യം കൊണ്ടല്ലാതെ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണ് ആ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിന്റെ നിഗമനം. അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഈ പാതയിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞതത്രേ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിന്തുടരുന്നവർക്കു പററിയ കഴപ്പുങ്ങരംകും ഭയനീയതകരംകും ഹേതു.

12. എ. പിലിപ്പോസ്, കത്തോലിക പുനര്രൈക്യചിന്തകര p. 80.

IV

വെട്ടിത്തുറന്ന വഴിയിൽ കുതിച്ചുകയറും

1. മലങ്കരീത്തു തനിയെ മലങ്കരസഭ (Individual Church) ആണെന്ന പ്രസ്‌പഷ്ടമാക്കുവാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞ 50 കൊല്ലംകൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം സംരക്ഷിക്കാൻ ഈ ഐക്യസംരംഭത്തിനു സാധിക്കയില്ലെന്നായിരുന്നു പലരുടെയും പേടി. ഇതാ ചില പ്രസ്താവനകൾ.

സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും പാത്രീയർക്കീസിനു നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനംമാത്രം പാപ്പാ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചു ഫാ. മാത്യൂസ് പാറേട്ടു അറിയിക്കവേ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഉത്തരിച്ചു. “റോമാസഭയുടെ വഞ്ചനകൾ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ ഒരുകാലത്തും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ഐക്യത്തിനു വഴങ്ങുകയില്ല. ഇതു നമ്മെ റോമയിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള തന്ത്രമാണ്... റോമിൽ ചേരുന്നവർ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളൂ.”¹

1. നിത്യോക്ഷരങ്ങൾ II, p. 428.

റീത്തനവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഐക്യത്തെക്കുറിച്ച് മാർ ഇബ്രഹീമിനോസ് സംഭാഷണം നടത്തവേ ഫാ. മാത്യു പാറേട്ടു പറഞ്ഞു: “സഭകൾ ഒന്നായിത്തീരുക എന്നുള്ള ആദർശം സഫലമാകുന്നതിന് എന്നാളും വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്നതു റോമാസഭയാണ്. മറ്റുള്ളവ എല്ലാം റോമാസഭയിൽ ലയിച്ചു സഭകൾ ഒന്നായിത്തീരണമെന്ന പിടിവാദം എന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അവർ നമ്മുടെ സഭയെ തുല്യയായി, സഹോദരിയായി അംഗീകരിച്ച യോജിക്കുമെങ്കിൽ കഴുപ്പമില്ല. അവർ അതിനു തയ്യാറാകുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല”.²

റീത്തനവദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യോജിപ്പിനെക്കുറിച്ച് മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ അഭിപ്രായം: “റോമാസഭ ഈ വിധമുള്ള ഒരു യോജിപ്പിനു തയ്യാറാവുമോ എന്ന് അവർ ഓരോരുത്തരും പാറേട്ടച്ചനെപ്പോലെതന്നെ സംശയാലുക്കളായി”.³

മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം പുലർത്താൻ കത്തോലിക്കാ ഐക്യംകൊണ്ടു സാധിക്കയില്ലെന്നത്രേ ഒടുമിക്കവരും പേടിച്ചുവശായതു്. ഈ ഭീതി അസ്ഥാനത്താണെന്ന് ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മലങ്കര റീത്തനാൽ തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭ (Individual Church) തന്നെയെന്നു കരുതലാമലകംപോലെ ഇന്നു പ്രസ്തുതമായിരിക്കുന്നു.⁴

2 Ibid., p. 426.
 3 Ibid., p. 427.
 4 Cfr. ഫാ. വറുഗീസ് കിളിച്ചിമല, മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയും ലക്ഷ്യബോധവും.

2 എതിരാളികളുടെ മനക്കണക്കുകൂട്ടൽ കാരാറിൽ പറഞ്ഞി

മലങ്കര സഭൈക്യത്തിനു സുനിശ്ചിതഭാവിയുണ്ടെന്നും അതു നാമാവശേഷമാകയില്ലെന്നും 50 വർഷത്തെ വളർച്ചകൊണ്ടു തെളിയിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസും അന്യായികളും കയറിയ വള്ളം അറബിക്കടലിലെ തിരമാലകളിൽ തകർന്നു തരിപ്പണമാകുമെന്നായിരുന്നു വലിയ കൊട്ടിപ്പോഷം. പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനമാകുന്ന വള്ളം മുങ്ങിത്താഴുന്നതു കാണാൻ കണ്ണിലെണ്ണയൊഴിച്ചു ആറുനോററിരുന്ന 'ഭൂതക്കണ്ണാടി'ക്കാരെ ശ്രദ്ധിക്കുക: "...വള്ളം വെള്ളം കയറി നിറഞ്ഞു. കന്യാസ്രീകളുടെ ആർത്തനാദം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറൊരാലിക്കൊണ്ടു...ഇനിയും അവർക്കു എന്തുചെയ്യാൻ സാധിക്കും. വള്ളം മുങ്ങിത്തുടങ്ങി. പുലിക്കോട്ടു റമ്പാൻ, 'വഞ്ചകപ്രഭോ! അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ വിമാനം എവിടെ? എന്ന് പറഞ്ഞു തലചുറ്റി വീണതു' മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പുറത്തു". അവിടെ കൂട്ടബഹളമായി. ഈ ബഹളങ്ങളെല്ലാം കൂടിയായപ്പോൾ സ്രീകളും അമ്പരന്നു വശരായി. അതേ നീണ്ടകരപ്പാലത്തിങ്കൽ നിന്നു വിമാനത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട ആ ചെറുവള്ളം മു...ങ്ങി...പ്പോ...യി. ഹാ! ഏങ്ങനെ സഹിക്കും. മെത്രാനപ്പന്മാരും റമ്പാന്മാരും സാധുക്കളും കന്യാസ്രീകളും അനാഥക്കുഞ്ഞുങ്ങളും കൂടി അതാ ജീവസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ജീവകാരുണ്യമില്ലാത്ത യെങ്കരതിരമാലകളോടു മല്ലടിക്കുന്നു"5 ഈ മനക്കണക്കുകൂട്ടൽ അന്വേ, പൊളിഞ്ഞുപോയി. പുനരൈക്യ

5 മലങ്കരസഭയുടെ ഭൂതക്കണ്ണാടി, p. 87.

പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 10കൊല്ലത്തെ പുരോഗതികളെ
പ്പോലു സരസസാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ വി. റി ഐ
യ്‌പ് എഴുതി:

“പത്തേ പത്തിനകൊല്ലം കൊണ്ടീ-
റീത്തിനണഞ്ഞൊരു ഭാവാനുരമിതു
പാത്താലിതിനുടെ ഭാവിസുനിശ്ചിത-
ഭാസുരമെന്നതിനല്ല വിവാദം.”

സുവണ്ണജബിലി ലോഷിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സ്ഥി-
തിയോ? ഇതിന്റെ സുസ്ഥിരഭാവിയെ ഇന്നു സംശയി-
ക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും?

3 വ്യവഹാരമില്ലാത്ത അമ്പതു വർഷം

മലങ്കര സമുദായത്തിൽ ജനിച്ച മേൽപ്പട്ടക്കാരും
പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഈ സമൂഹം ഇക്കഴി-
ഞ്ഞ 50 വത്സരക്കാലം വ്യവഹാരവും കോടതികയറ-
ലും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുവെന്നതു് ആശ്ചാസകരമല്ലേ?

4. സാർവ്വത്രികഐക്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണപ്രവർത്തി

മലങ്കരസഭയുടെ തനീമ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും മാർ
പ്പാപ്പായുടെ കീഴിലുള്ള ലത്തീൻസഭ, അലക്സാന്ത്രി-
യൻസഭ, മാറോനീത്താസഭ, അർമ്മോനിയൻസഭ,
ബൈസന്റൈൻസഭ എന്നിവകളോടു ഏകോദരസാ-
ഹോദര്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടും ക്രൈസ്തവസാർവ്വത്രികത
യിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന്റെ ആത്മസംഗ്രഹി അനുഭവ-
വേദ്യമാക്കുവാൻ മാർ ഇവാന്റിയോസിനെ പിന്തുണ-
ന്നവർക്കു സാധിച്ചു.

5 ആദ്യധ്യാത്മിക വളർച്ച

360 വൈദികരും 172 വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും 712 സന്യാസികളും 714 ഇടവകകളും 3 ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങളുമാണ് ഇന്നു മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിലുള്ളത്. ദൈവവിളിയുടെ കാര്യത്തിൽ സമൂഹം ധന്യമെന്ന് ഈ കണക്കുകാണിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എല്ലാ ഇടവകകളും തന്നെ ദൈവവിളികൊണ്ടു അനുഗൃഹീതമാണ്. തിരുവല്ലാ രൂപതയിൽ പെട്ട 80 കുടുംബങ്ങൾ മാത്രമുള്ള കടമാൻകുളം ഇടവകയിൽ നിന്ന് ഒരു ആർച്ചുബിഷപ്പും 13 വൈദികരും 12 വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും 12 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇതിനകം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 100 കുടുംബങ്ങളുള്ള ചെങ്ങരൂർ ഇടവക (തിരുവല്ലാരൂപത)യിൽ നിന്ന് 12 വൈദികരും 2 വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും 17 സന്യാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ത്യാഗാത്മകജീവിതത്തിനുള്ള ഇത്തരം ദൈവവിളികൾ ആളും അർത്ഥവും പ്രൗഢിയുമുള്ള സമീപത്തെ ഓർത്തഡോക്സു ഇടവകകളിൽ വളരെ വിരളമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക വളർച്ചയുടെ അളവുകോലാണല്ലോ ദൈവവിളിവർദ്ധന.

6 ആഗോളസഭയ്ക്കു സംഭാവന

“ലോകസംസ്കാരത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ കൈമുതലൊന്നുമില്ലാത്തത്”⁶ എന്നു മലങ്കരസഭയെ ചിലർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആശയം ചർച്ചവീക്ഷിലിയും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു “ഇത്രയേറെ വർഷങ്ങൾ

6 റവ. ഡോ. സി. എ. ഏബ്രഹാം, എസ്. എച്ച്. ലീഗ്, Sept. 1958 p. 35.

വ്യവഹാരം നടത്തി മുട്ടിത്തൂകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു യുക്തിഭംഗവും നാം കാണുന്നില്ലേ? ക്രൈസ്തവസ്നേഹവും സൗമനസ്യവും ലോകത്തിന് നല്ലവാനും ലോകജനതയ്ക്കു വെളിച്ചമായി പ്രകാശിക്കുവാനും ലോകത്തിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലെ സാക്ഷ്യം എന്താണ്? ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ച യഥാർത്ഥമായി അതിനെ വിലയിരുത്തുവാൻ ഉദ്യമം നടത്തുമോ?''7 അഖിലലോകക്രിസ്തീയതയ്ക്കു എളിയ സംഭാവന നല്കുന്ന കാര്യത്തിലും മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയെ ദൈവം കരുവാക്കി. മലങ്കരസഭയ്ക്കു കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള ഗാഢവും ഹൃദ്യവുമായ സംശ്ലേഷണത്തിലൂടെ ആഗോളഏക്യമെന്നിക്കൽ സംരംഭത്തിനു ഏറ്റവും സാരവത്തായ മാഗ്നാർഗ്ഗം നല്കുവാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് വെട്ടിത്തുറന്ന വഴിത്താരയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

7 ആത്മസംതൃപ്തി

വിവിധതലങ്ങളിലുള്ളവരാണ് കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിലണിനിരന്നതു്. മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ തെയോഫിലോസ്, മാർ സേവേറിയോസ്, മാർ ദീയസുകോറോസ് എന്നീ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനികൾ. വന്ദ്യദിവ്യശ്രീമാന്മാരായ ചേപ്പാട്ടു പിള്ളിപ്പോസ്, പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ് എന്നീ റമ്പാന്മാരും.

7 പർച്ചുവീക്കിലി, മുഖപ്രസംഗം, 3 ആഗസ്റ്റ് 1980.

മാക്കീലച്ചൻ മാറേട്ടച്ചൻ
 തൈക്കാട്ടച്ചൻ തൈക്കടവച്ചൻ
 ചെറിയ മാത്തിലെ രണ്ടച്ചന്മാർ
 തറയപ്പട്ടയിലച്ചൻവേറെ
 പിറർക്കാട്ടിലെ ബലവാനച്ചൻ
 കഴിവുകളുള്ള കാലേക്കാട്ടച്ചൻ
 നടുവിലെയിടമതിലച്ചൻ വന്ദ്യൻ

പാടവമേറിന ബി. ഡിയച്ചൻ തുടങ്ങിയവരെ
 ഇടാതെ കരവട്ട സൈമൺ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ,
 വാലയിൽ വി. സി. ഗീവറഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ,
 സ്കോപ്പാ, ഫാ. റി. വി. ജോൺ. ഡോ. സി. എ. ഏ
 ബ്രഹ്മം തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭമതികളായ അനേകം വൈദികരും
 റിട്ടയാർഡു ജഡ്ജി മാറേട്ട എ. പിലിപ്പോസ്,
 പി. എ. എബ്രഹാം ബി. എ. ബി. എൽ., കെ
 വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ. റി., ബാരിസ്റ്റർ ജോ
 ജ്ജ് ജോസഫ്, ഇ. എ. വറഗീസ്, എം. എ. ബി.
 എൽ, റാവുസാഹിബ് പി. കെ. വറഗീസ്. വട്ടശ്ശേ
 റിയിൽ വി. എ. വറഗീസ് ബി. എ. എൽ. റി തു
 ടങ്ങിയ വിദ്യാസമ്പന്നരും അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു. കൊ
 ടകാറ്റത്തു് ആഞ്ഞുലഞ്ഞ വൃക്ഷക്കൊമ്പത്തിരുന്നു വീർ
 പ്പുമുട്ടിയ പക്ഷിക്കുഞ്ഞു് സുരക്ഷിതവും സുഭിക്ഷവു
 മായ സ്ഥാനത്തണഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആത്മസംതൃപ്തി
 യത്രേ അവർക്കു് അനുഭവവേദ്യമായതു്. ശ്രീ എ. പി
 ലിപ്പോസ് വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിക്കു് ഏഴുതൂണ: കാതോ
 ലികക്കൈകൃത്തേ വിലയേറിയ മുത്തുപോലെയൊണു്
 അടിയൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. 'മാൻ നീർപ്പഴയെ വാങ്ങരി
 കുന്നതുപോലെ' അടിയന്റെ ആത്മാവു കാതോലി
 കക്കൈകൃത്തേ ആഗ്രഹിക്കുന്നു തിരുമേനി

കും മറ്റും അതിൽ വലിയ ദുഃഖമുണ്ടെന്നു അടിയൻ നല്ലതുപോലെ അറിയാം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കരിശിനെ എടുക്കുന്നവർ അതിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പിറകോട്ടു നോക്കാതെ മുൻപോട്ടു നോക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരാണല്ലോ. അങ്ങനെ അവന്റെ കരിശും എടുത്തുകൊണ്ടു അവന്റെ പിന്നാലെ പോകുമ്പോൾ സകല ദുഃഖത്തെയും അവൻ സന്തോഷമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും അടിയൻ വിശ്വസിക്കുന്നു⁸

8 സുവിശേഷസാക്ഷ്യം

മാതേന്താമ്മാശ്റീഹായുടെ സഭയ്ക്കു സുവിശേഷവൽക്കരണത്തിന്റെ ഗൗരവാവഹമായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടു്. കലഹപ്രമത്തതകൊണ്ടു തമ്മിൽ തല്ലിത്തലകീറുന്ന സമൂഹത്തിനു് ഈ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറുക സാധ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷചൈതന്യത്തിനു മാതൃക കാട്ടുവാൻ സഹോദരന്മാർ ഒന്നിക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദേശമത്രേ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുള്ളതു്.

8. എ. പിലിപ്പോസ്, കാതോലിക പുനര്രെകൃപിത്തകൾ, pp. 158, 160.

V

വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന

നഗ്നയാഥാർത്ഥ്യം*

ഇങ്ങനെയുമുണ്ടോ മറവി? പുജ്യപൂജാലംഘനം ശ്രേയസ്സു കെടുത്തുമെന്നത്രേ പറച്ചിൽ. ഓർക്കേണ്ട കാര്യം മറന്നാലത്തെ സ്ഥിതിയും മറിച്ചല്ല. മറവി മന:പൂർവ്വമാണെങ്കിൽ കെടുതി പറയാനുമില്ല. മറക്കാനുള്ള യത്നം സംഘടിതമായാൽ പിണയുന്ന അമളിക്കു ചരിത്രം പൊറുതി തരികയുമില്ല.

കാതോലിക്കാ സപ്തതി സാഘോഷം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടു. അനുസ്മരിക്കേണ്ട ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കുന്നെന്ന തോന്നലിന് സപ്തതി സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകൾ ഇടനല്കുന്നു. ഇതാ ചില പ്രസ്താവനകൾ.

1. "കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം ആദ്യമായി ഉണ്ടായത് ഏ. ഡി. 231-ൽ സെലൂക്യയിലായിരുന്നു. പിന്നീടു തിഗ്രീസിലേക്കുമാറി. ആ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം 1912-ൽ മലങ്കരയിലേക്കു

* 1982-ൽ ആഘോഷിച്ച കാതോലിക്കാ സപ്തതിയെത്തുടൻ എഴുതിയത്.

മാറിസ്ഥാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ പ. തോമാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ചതാണല്ലോ മലങ്കരസഭ. തന്മൂലം, ഇവിടെ ഒരു കാതോലിക്കേററിനു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അങ്ങനെ മാറിസ്ഥാപിച്ചതിന്റെ സപ്തതിയാണ് ഇപ്പോൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്.” 1

2. “1912-ൽ അബൂൽമിശിഹാ കേരളത്തിൽ വന്നു. ദീവന്യാസ്യോസിനെ മുടക്കിയതിലുള്ള അമർഷം മൂലം മലങ്കരസഭാവിശ്വാസികളാണ് അബൂൽമിശിഹായെ ക്ഷണിച്ചത്. മുസ്ലീം മെസപ്പൊട്ടോമിയായിലെ തിഗ്രീസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇടക്കാലംകൊണ്ട് നിന്നുപോയിരുന്നതുമായ ‘മഫ്രിയാനാ’ സ്ഥാനം. (കാതോലിക്കേററു) മലങ്കരയിലെ മാത്തോമ്മായുടെ സഭയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി.” 2

3. “പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ തത്വദീക്ഷയില്ലാത്ത കടന്നാക്രമങ്ങളും അധികാരാവകാശവാദങ്ങളും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സഹിക്കാനാവാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് അന്ത്യോക്യൻസഭയിൽ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാർ ഒരേ സമയം ഉണ്ടായതും മലങ്കരസഭ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസായ അബൂൽമിശിഹായെ ക്ഷണിച്ചു 1912-ൽ നിരണത്തുവെച്ച് കാതോലിക്കേററു പുനഃസ്ഥാപിച്ചതും.” 3

-
1. പ. കാതോലിക്കാബാവാ മാത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1982 സെപ്റ്റം., 5-11.
 2. പ്രൊഫ. സി. ജെ. മണ്ണമ്മൂട്, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1982 സെപ്റ്റം., 5-11.
 3. കെ. വി. മാമ്മൻ, ചർച്ചവീക്ക്ലി, ആഗസ്റ്റ് 29, 1982

4. ആധികാരികചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വിവരണവും ഇതേ രീതിയിൽ തന്നെ. “20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ “കാതോലിക്കാസിംഹാസനചരിത്രം” എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവു പറയുന്നു: ‘അങ്ങനെ സഭയിൽ ഒരു ചേരിതിരിവു ഉണ്ടായിപ്പോൾ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വ്യക്തിത്വവും പുലർത്തുവാൻ വേണ്ടി, തങ്ങളും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും അഭിലഷിച്ചിരുന്ന കാതോലിക്കാപുനഃസ്ഥാപനം വേഗത്തിൽ സാധിതപ്രായമാക്കുന്നതിനു മലങ്കരസഭ പ്രവൃത്തന്മാരുമൊക്കെയും അതിലേക്കു അന്ത്യോക്യാ സുറിയാനിസഭയുടെ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മോറാൻ മാർ അബൂൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹകരണം തേടുകയും മലങ്കരസഭയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു അദ്ദേഹമിവിടെയെത്തി, ഇവിടത്തെ സുന്നഹദോസിനോടു സഹകരിച്ചു അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന 1912 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റു ക്രമാനുസൃതമായി പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.’ 4

അവശ്യം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട വസ്തുത അതിസമർത്ഥമായി ഗോപനം ചെയ്യുന്ന ചരിത്രകാരന്റെ മികവുറ്റ ഈ തന്ത്രത്തിനു എന്താണാവോ പേരു പറയേണ്ടതു്? മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകൾ കേട്ടാൽ തോന്നുക, മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റു പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസുമാർ കാപ്പ കെട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നെന്നും മാർ ദീവന്യാസേയാസ് മുടക്കപ്പെട്ടു വെന്നറിഞ്ഞ ക്ഷണത്തിൽ അവർ ഓടിയെത്തി കാ

4. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ, p. 126.

തോലിക്കേറ്റു ഇവിടെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചെന്നുമല്ലേ? അനായാസം ഈ മഹാസ്ഥാപനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നല്ലേ? എന്നാൽ വസ്തുതയോ? മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റു സ്ഥാപിക്കാൻ അന്ത്യോക്യായിലെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസും സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല; അബൂൽമിശിഹായല്ലാതെ മറ്റൊരാളും ഇതിനു മനസ്സുവെക്കുകയായിരുന്നില്ല; ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ അവിശ്രമശ്രമമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അബൂൽമിശിഹാ ഇതിനു സന്നദ്ധനാകുകയോ കേരളത്തിൽ ആഗതനാകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. കാതോലിക്കാവാഴ്ചയ്ക്കു നേരിട്ട വിഘ്നങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്തതും മാർ ഈവാനിയോസുതന്നെ. കാതോലിക്കേറ്റിനു നേരിടേണ്ടിവന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകളെ അതിജീവിക്കാൻ സഹായിച്ചതും ആ വിദൂരവീക്ഷകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. കാതോലിക്കാവാഴ്ചയുടെ നെടുംതൂണായി പ്രവർത്തിച്ച ആ മഹാവ്യക്തിയെയാണ് സപ്തതിലോഷക്കാരുടെ കൂട്ടരും സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കുന്നത്.

അബൂൽമിശിഹായുടെ ആഗമനം

പഴയ സെമിനാരി കേന്ദ്രമാക്കി 70ലേറെ കൊല്ലം മുമ്പ് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ഇന്നുള്ളവർക്കു പഴയകഥകളാണ്. വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയുടെ ഉററപടയോട്ടക്കാരനായി മാർ ഈവാനിയോസ് പ്രവർത്തിച്ചുകാര്യം രഹസ്യമല്ല. 'മലങ്കരസുറിയാനി സമുദായത്തിലെ വട്ടില്ലണക്കേസിന്റെ പ്രാരംഭകോലം മുതൽ പ്രഗത്ഭമതിയായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ വലംകൈയായിനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച ധീരവ്യക്തികളിൽ മാർ ഈവാ

നിയോഗം തിരുമേനിക്കു് അദൃശ്യ സ്മാനമുണ്ടു്. 5

മാർ ദിവന്യാസ്യോസു മുടക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ബഹുനീതിരുമേനി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "അബ്ബേദംശീഹോ പാത്രീയർക്കീസുബാവായെപ്പറ്റി നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അബ്ബുള്ളാപാത്രീയർക്കീസു ബാവായിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മലയാളത്തിൽ വന്നുചേർന്നതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും, മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയോടുണ്ടായ വിരോധത്തിന്റെ കാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഒരുപക്ഷേ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റിയും അബ്ബേദംശീഹോ പാത്രീയർക്കീസിനു എഴുതി അയയ്ക്കുന്നതു പലതുകൊണ്ടും നല്ലതാണെന്നു നമുക്കുതോന്നി. അബ്ബുള്ളാപാത്രീയർക്കീസുബാവായുടെ ആഗമനാനന്തരം മലങ്കരയിലുണ്ടായ കഴപ്പങ്ങളെ വിവരിച്ചും മുടക്കുണ്ടാകുന്നപക്ഷം, അതു അക്രമമായി ചെയ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്നു മലങ്കരയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും ബോധ്യപ്പെടാൻ സാധിച്ചുള്ളതിനാൽ വലിയ ബഹുജനങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നും ആ ആപൽസന്ധിയിൽ അവിടുന്ന് മലങ്കരസഭയെ പ്രത്യേകം കടാക്ഷിക്കണമെന്നും ചിരകാലപ്രാർത്ഥനയായ തിഗ്രീസു് കാരോലിക്കാസിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നാണു് പ്രാർത്ഥന ഉള്ളതെന്നും സൗകര്യമുള്ളപക്ഷം അവിടുന്ന് മലയാളത്തിലേക്കു എഴുന്നള്ളിയേ മതിയാകയുള്ളവെന്നും മറ്റും എഴുതിയ ഒരു ദീർഘമായ കത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേക്കുയച്ചു.

5. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, മലയാള മനോരമ 1953 ജൂൺ 17.

ഇങ്ങനെ അയച്ച കത്തിനെപ്പറ്റി നാം ആരെയും അപ്പോൾ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ബേദംശീഹോ ബാവതിരുമനസ്സിലെ മറുപടി കിട്ടി. അതിൽ ആശയ്ക്കു ധാരാളം മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉള്ളതായും കാണപ്പെട്ടു.⁶

മപ്രിയാനാസ്ഥാനം മലങ്കരയ്ക്കു നല്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന ബ. കോനാട്ടു മാത്തൻമല്ലാൻ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1908-ലാണതു്, 7 ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അതിനു് അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനാകയില്ല; മാർ ദീവന്യാ സ്യോസിയനെ കരകയറുന്ന ഒരു പണിക്കും ആ വൈരനിര്യാതനബുദ്ധി ചെറുവീരലനക്കുകയില്ല. മാർ അബൂളായുടെ പക്ഷക്കാരനെന്നതുതന്നെ കാരണം. ഫാ. പി. റി. ഗീവറുഗീസാണു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുവേണ്ടി തുഴഞ്ഞതു്. അക്കാലത്തെക്കുറിച്ചു ഗിരിദീപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “അബ്ബേദംശീഹോ പാത്രീയർക്കീസു ബാവതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മലയാളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു നതിനുമുമ്പു അദ്ദേഹവും നാമും തമ്മിൽ പല കത്തിടപാടുകളും നടന്നിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ സുസ്ഥിരമായ നിലനിൽപ്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും കാരോലിക്കാസിംഹാസനപ്രതിഷ്ഠ അത്യാവശ്യമാണെന്നു നാം നമ്മുടെ ആകത്തുകളിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ കാണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ഏകകാര്യം സാധിച്ചുതരേണ്ടതിനായി അവിടുന്ന് ഇങ്ങോട്ടു എഴുന്നള്ളണമെന്നായിരുന്നു അവയുടെ എല്ലാം സംക്ഷേപവും.”⁸

6. ഗിരിദീപം, pp. 28, 29.
7. Ref. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ, p. 125.
8. ഗിരിദീപം, p. 40.

മലങ്കരയിൽ ഇരമ്പമുയർത്തിയ മുടക്കവിവരം അബൂൽമിശിഹാബാവാവയെ കമ്പിയടിച്ചു അറിയിച്ചു. അനുഭാവപൂർണ്ണമായ മറുപടിക്കമ്പി വന്നു. “ദീവന്യാസ്യോസും കൂട്ടരും അനുഗൃഹീതരാകുന്നു; അബൂള്ളായുടെ മുടക്ക അസാധുവായിട്ടുള്ളതത്രേ” എന്നായിരുന്നു കമ്പി സന്ദേശം. വിവരം മാർ ദീവന്യാസ്യോസിനെ അറിയിച്ചു തദവസരത്തിൽ ആ ധീരഹൃദയന്റെ ഗണ്ഡതലങ്ങളിലൂടെ കണ്ണനീർ ധാരധാരയായൊഴുകി. 9 ആബോ ഗീവറഗീസ് നടത്തിയ കത്തിടപാടുകളുടെ കാര്യം അപ്പോൾ മാത്രമാണ് മാർ ദീവന്യാസോസ് അറിയുന്നത്.¹⁰

അബ്ബേദംശിഹായും മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസും തമ്മിൽ നടത്തിയിരുന്ന എഴുത്തുകത്തുകളുടെ വിവരം മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നകാര്യം മലങ്കരസഭാ നിഷ്ണാതനായ ശ്രീ. ഏ. പിലിപ്പോസ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്: “മുടക്കുകൊണ്ടുണ്ടായ വിപ്ലവത്തേയും ദോഷഫലങ്ങളേയും തീർക്കുന്നതിനായി മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ് (അന്നു അച്ചൻ) ആദ്യം ചെയ്തത് അബൂൽമിശിഹാ പാത്രിയ ക്ലീസിന് എഴുതി അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തിയതാണ്. മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസിന്റെ സഹവർത്തികളായ അംഗങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹം എഴുതി അയച്ച വിവരം അറിഞ്ഞില്ല. അബ്ബേദംശിഹായുടെ കമ്പി അനുകൂലമായി

9. Ibid., Cfr. pp. 29, 30.

10. 1929-ലാണ് ഗിരിദീപം പുറത്തുവന്നത്. കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിൽ മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസിനെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവം 1982-ലെ സപ്തതിലോഷക്കാരിൽ നിന്നും മാത്രമാണുണ്ടായത്.

വന്നപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതി അയച്ച വിവരം അറിയുന്നത്.”¹¹ “മലങ്കരസഭാവിശ്വാസികളുടെ” ക്ഷണം¹² സ്വീകരിച്ച അബൂൽമിശിഹാവന്ന എന്ന് ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാർ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു ഇക്കാര്യമാണ്.

കാതോലിക്കാവാഴ്ചക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ

അബൂദ്മിശിഹാ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയതിനുശേഷവും കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തിനു തടസ്സമുണ്ടായി; “തുടുപ്പൊടിഞ്ഞു കല്യാണം മുടങ്ങു”മെന്ന ഗതികേടുണ്ടായി. മുൻ തീരുമാനത്തിൽനിന്നു ബാവാ നിശ്ചിതസമയത്തു പിന്തിരിഞ്ഞതാണു കാരണം. കൂടെവന്ന റമ്പാന്മാരുടെ എതിർപ്പത്രെ മനസ്സുമാറ്റത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു. ബാവാ കല്പിച്ചു: “നമ്മുടെ കൂടെ വന്നിട്ടുള്ള റമ്പാന്മാരിൽ രണ്ടുപേരും ഇക്കാര്യത്തിൽ വിരോധാഭിപ്രായക്കാരാണ്. അതു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു ഇപ്പോൾ. അവരുടെ വാക്കിനെ അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം പോകുന്ന വഴിക്കു അവർ നമ്മെ കപ്പലിൽനിന്നും കടലിലേക്കെടുത്തറിയുമെന്നു ഇന്നലെ രാത്രി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തൊരു വലിയ ആപത്താണു നമുക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്നത്.”¹³ ഇത്തരം കനത്ത പ്രതിബന്ധങ്ങളെ “കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിലെ രഹസ്യകഥകൾ” എന്ന പേരിൽ ഗിരിഭീപത്തിൽ

11. എ. പിലിപ്പോസ് ആത്മകഥ, p. 85.
12. മലങ്കരയിലെ ആരുടെ ക്ഷണമെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല.
13. ഗിരിഭീപം, p. 43.

പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തരണം ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുകയും പണിപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു മാർ ഇഴവാനിയോസോൺ¹⁴ ആ കശാ ഗ്രബുദ്ധിയുടെ ശ്രമമില്ലെങ്കിൽ അബൂദംശീഹൊ മലങ്കരയിൽ ആഗതനാവുകയോ കാരോലിക്കാസിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു പാത്രീയർക്കീസും കാരോലിക്കാസിംഹാസനത്തിന്നു മനസ്സുവെണ്ണയില്ലെന്നതും തീർച്ചയാണല്ലോ.

അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങൾ

മാർ ഇഴവാനിയോസിനോടു കാരോലിക്കാസിംഹാസനത്തിനുള്ള ആയമർണ്യം ഒരു പടികൂടി കടന്നു കാണപ്പെടുന്നതു അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ അതിനെ സജ്ജമാക്കിയതിലത്രേ. അഗ്നിപരീക്ഷകളുടെ ഭീകരതയെ നേരിടാൻ മറുവിയത്തിൽ അതിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ ശ്രമമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കാരോലിക്കാസ്ഥാപനം നിലനിൽക്കുമായിരുന്നില്ല. കാരോലിക്കാസ്ഥാപനത്തോടുകൂടി പാത്രീയർക്കീസുകളുടെ എതിർപ്പു വർദ്ധിച്ചു. കാരോലിക്കായ്ക്കു പട്ടമില്ലെന്ന പാത്രീയർക്കീസു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സു വിഭാഗത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തുലാസിൽ ആടുകതന്നെ ചെയ്തു. ആ പ്രതിസന്ധിയിലാണ് കാരോലിക്കായുടെയും കൂട്ടാളികളുടെയും പട്ടവും കൂദാശകളും സാധുവെന്ന പ്രഖ്യാപനം റോമാസിംഹാസനത്തെക്കൊണ്ടു ചെയ്തിക്കാൻ മാർ ഇഴവാനിയോസിനു സാധിച്ചത്. അനുക

14. Cfr. ഗിരിദീപം, pp. 36-51.

ലമായ കോടതിവിധി ഇന്നും കാതോലിക്കാകക്ഷിക്കു അപലംബമായുണ്ട്. മാർപ്പാപ്പായുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ സ്വാധീനതയത്രേ കാതോലിക്കായുടെ പട്ടം സാധുവെന്നു വിധിക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

രക്ഷിച്ച പദ്ധതിയെ ശിക്ഷിക്കയോ?

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യത്തിലൂടെ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം നേടിയെന്നതാണ് കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തെ അഗ്നിപരീക്ഷണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച ഘടകം. അല്ലെങ്കിൽ, പാത്രീയർക്കീസിന്റെ രോഷാഗ്നിയിൽ അതു വെന്തുരുകുമായിരുന്നു. രണ്ടാം കാതോലിക്കാ ഈ പദ്ധതി സർവ്വാത്മനാ സമ്മതിച്ചതാണ്. കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെ നിലനിർത്താനും ജാജപ്യമാനതയിലേക്കു ഉയർത്തുവാനും സാമൂഹികസഭയുമായുള്ള അനുരഞ്ജനമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്. കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തിന്റെ ആധുനികസ്ഥിതി ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരശഃശരിവെണ്ണുന്നു. ജസ്റ്റീസ് ശ്രീ. റഫീ. ചന്ദ്രശേഖരമേനോന്റെ സ്പെഷ്യൽ കോടതിവിധിയെത്തുടർന്നുണ്ടായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

1. "ഒരു സഭയിൽതന്നെ സ്വയം ശീർഷകത്വമുള്ള പ. കാതോലിക്കാബാഹായുടെ സ്വതന്ത്രസഭയും പ. പാത്രീയർക്കീസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആകമാന സുറിയാനിസഭയുടെ വിഭാഗവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഭേദമില്ലാത്ത പൊതുസ്വത്തുകളെമാത്രം ബാധിക്കുന്നു. ഇടവകകൾക്കു സ്വന്തം ഭേദമില്ലാത്തയാകാം. യഥേഷ്ടം പാത്രീയർക്കീസിനെയോ കാതോലിക്കായേയോ സ്വീകരിക്കാം. അരാജകത്വത്തിനും ശിക്ഷ

ണരാഹിത്യത്തിനും പറ്റിയ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇതുതന്നെ ധാരാളം മതിയാകും.....

“ഇരവുതന്നെയോ മദീയരാജ്യത്തി-
ന്നൊരു പുലർകാലമിനിയുമില്ലെന്നോ?”

എന്നു വിലപിക്കാനേ വഴികാണുന്നുള്ളൂ.15

2. “ഞെ ഭുവകരമായ അദ്ധ്യായം അധികം നീ
ണ്ടുപോകാതെ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് സുപ്രീം
കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശം.....ഏതാണ്ടു ഒരു നൂറ്റാ
ണ്ടു നാം മത്സരിച്ചു, വ്യവഹാരം നടത്തി. ഇനിയും
നാം എവിടെയും എത്തിയതായി തോന്നുന്നില്ല. എത്ര
അപ്പീൽ കൊടുത്താലും ഏതെല്ലാം കോടതികൾ കയറി
യിറങ്ങിയാലും ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യ
മായ ഒരു അന്തിമതീരുമാനമുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കാ
നും ന്യായം കാണുന്നില്ല.”16

3. “സമാധാനത്തിനുള്ള ഏകവഴി, സഭാസമാ
ധാനത്തിനു ശ്രീ. കെ. സി. ചാക്കോയുമൊരുമിച്ചു വള
രെ പരിശ്രമിച്ച ശ്രീ. എൻ. എം. എബ്രഹാം പർച്ച
വീക്ക്ലിയിൽകൂടി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഡിവിഷൻ മാ
ത്രമാണ്.....അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിലെ ജന
ങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല—ഇതരസമുദായക്കാർക്കും സർക്കാരിനും
പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കുന്ന—ചീഞ്ഞുനാറുന്ന ഈ
സമുദായവഴക്കു അവസാനിപ്പിക്കാം.”17

4. “കാതോലിക്കാകക്ഷിക്കു സുപ്രീം കോടതി

15. പർച്ചവീക്ക്ലി, മുഖപ്രസംഗം, 1980 ജൂൺ 15.
16. Ibid., മുഖപ്രസംഗം, 1980 ജൂൺ 22.
17. കെ. ഇ. മാമ്മൻ, പർച്ചവീക്ക്ലി 1980 ജൂൺ 29.

യിൽനിന്നു അനുകൂലവിധി കിട്ടിയെന്നിരിക്കട്ടെ, അതനുസരിച്ചു, പാത്രീയർക്കീസ് അനുഭാവികൾ ബഹുഭൂരിപക്ഷമുള്ള വടക്കൻ ഇടവകകളിലെ പള്ളികളിൽ കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാക്കോ, ജനങ്ങൾക്കോ അധികാരമുറപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രവേശനാനുവാദം കിട്ടുമോ? അതിനു ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ അവിടെ രക്തപ്പഴയുണ്ടാകുവാൻ വലിയ താമസം വരികയില്ല. കൂടാതെ, ഈ നാട്ടിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന് എതിരായി സർക്കാർ മെഷീനറി ചലിപ്പിക്കുമെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അനേകലക്ഷം രൂപ ചെലവുചെയ്തു വാങ്ങിക്കുന്ന അത്തരമൊരുവിധി തലയിണയ്ക്കുടയിൽ സൂക്ഷിക്കാനേ ഉപകരിയ്ക്കൂ.”¹⁸

വഴക്കം വ്യവഹാരവും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയും ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ യോജിപ്പും പ്രായോഗികമാകുന്നതിനു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പദ്ധതിയല്ലാതെ മറ്റെന്തുണ്ടു്? രക്ഷിക്കുന്ന പദ്ധതിയെ എന്തിനു ശിക്ഷിക്കണം?

മലങ്കരയും കാതോലിക്കോറും

തന്നിമയുള്ള ഒരു ഭാരത ക്രൈസ്തവസഭയാണു കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നത്. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാം: “ഭാരതത്തിൽ രൂപമെടുത്തു വളന്നു ദേശീയ സഭയാണു് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു സുറിയാനിസഭ. ഭാരതത്തിലെ ദേശീയക്രിസ്ത്യൻസഭയെന്നു അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഏക സഭയാണിതു്.....ഈ സഭ സ്വയം ശീർഷകരൂപമുള്ള ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ

18. പി. എം. തോമസ്, ചർച്ചവീക്ഷണി 1980 ജൂലൈ 13.

യുമാണ്. 19 മലങ്കരറീത്തിലൂടെ മാർ ഇഴവാനിയോസ് നേടിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇതേവിധം തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭ തന്നെയാണ്. യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിൽനിന്നു ഇത്തരം ഒരവകാശം ലഭ്യമല്ല. മലങ്കരയിലെ സമാധാനരഹിത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണവും ഇതു തന്നെ.

1958-ൽ മലങ്കരയിൽ അനുരഞ്ജനം ഉണ്ടായതാണ് ഒല്ലാ. എന്നിട്ടും, സഭ പിളർന്നു. അതിന്റെ കാരണങ്ങളിലേക്കു ഒരു ചിന്തകൻ തിരിയുന്നു: "അസമാധാനം മുളച്ചുവന്നതു അടിസ്ഥാനപരമായ രണ്ടു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമതു, പാത്രീയർക്കീസിനെ സഭയുടെ തലവനായി കടലാസിൽ വിവരിക്കാനല്ലാതെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്വീകരിക്കാൻ കാരോലിക്കാക്ഷി സന്നദ്ധമല്ലായിരുന്നു. രണ്ടാമതു, മുൻ പാത്രീയർക്കീസു വിഭാഗക്കാരെ, പ്രത്യേകിച്ചു വടക്കുള്ളവരെ സഭാഭരണ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ബോധപൂർവ്വം അകറ്റിനിർത്തി."20 ഇതു ശരിയായ നിഗമനം തന്നെയാണ്. എങ്കിലും, പ്രശ്നം ഇതിനേക്കാൾ ആഴമുള്ളതാണ്. മലങ്കരയുടെ ന്യായമായ ആവശ്യം ഒരുവശത്തും, അതിനെ അംഗീകരിക്കാൻ അന്ത്യോക്യയുടെ കഴിവില്ലായ്മ മറുവശത്തും. തനിമയുള്ള പ്രാദേശികസഭ (Individual Church) യുവേണ്ടിയാണ് മലങ്കരയുടെ മുറവിളി. ശുഷ്കിച്ച അന്ത്യോക്യാസഭയ്ക്കു

19. മാത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ കാരോലിക്കാ, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1982 സെപ്റ്റംബർ 5, 11.
20. റവ. ഡോ. സി. എ. ഏബ്രഹാം, ക്രൈസ്തവകാഹളം 1980 ജൂലൈ p. 9.

അതിനു ശക്യമല്ലതാനും. തനിമയുള്ള പ്രാദേശികസഭകളെ അംഗീകരിക്കാൻ പോരുംവിധം വൈപുല്യമുള്ള ഒരു ഒരു സഭ കത്തോലിക്കാസഭയാണ്. അവിടെയുള്ള ഓരോ റീത്തും തനിമയുള്ള പ്രാദേശികസഭയാണ്. റീത്തെന്നു പറഞ്ഞാൽ തനിമയുള്ള സഭ (Individual Church) എന്നാണർത്ഥം. മലങ്കരയിലുള്ളവർ ആഗ്രഹിച്ചതും അന്യഥാ ഭ്രഷ്ടരവുമായ തനിമയുള്ള സ്വതന്ത്രസഭയ്ക്കുള്ള അവകാശമാണ് മലങ്കരറീത്തിന്റെ ലബ്ധിയായോടെ മാർ ഇഴവാനിയോസ് നേടിയെടുത്തത്.

പാത്രീയർക്കീസും കൂട്ടരും മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സപ്തതി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല, 1964-നുമുമ്പുള്ള കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെപ്പോലും അവർ എതിർക്കുന്നു. 21 എന്നാൽ, മാർപ്പാപ്പയുടെ ആശീർവാദവും പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സപ്തതിയുടെ കരകളേ മോടികൂട്ടി. ജോൺ പോൾ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി ഇക്കാര്യത്തിൽ അതീവസംതൃപ്തനാണ്, മാർപ്പാപ്പയുടെ അംഗീകരണം മലങ്കരസഭയ്ക്കു നേരത്തെതന്നെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതു മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ ശ്രമം കൊണ്ടാണ്. പാപ്പയുടെ ആശീർവാദം സപ്തതി ഘോഷക്കാർ ഇന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പാപ്പയുടെ അംഗീകരണം മലങ്കരയ്ക്കു നേടിക്കൊടുത്ത മാർ ഇഴവാനിയോസിനെ സ്മരിക്കുന്നതിൽ അവർ തികഞ്ഞ വിമുഖത കാട്ടുകയാണ്.

21. Cfr. കര്യൻ കോറെപ്പിസ്റ്റോപ്പാ കണിയാമ്പറമ്പിൽ, കാതോലിക്കേറ്റം ചില സത്യങ്ങളും, ദീപിക 26, 31 ആഗസ്റ്റ് 1982.

**സപ്തതിലോഷവും
സഭൈക്യചിന്തയും**

സപ്തതിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കെ ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: "ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന സഭകളുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നതും ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതും സന്ദർശനപ്രതിസന്ദർഭങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതും എല്ലാം നല്ലതാണ്. എന്നാൽ, കേരളത്തിൽ കഴിയുന്ന സഹോദരസഭകളുമായി ഉള്ളതുറന്നു സംഭാഷണം നടത്തുന്നതിനോ അവരുമായുള്ള ഐക്യം കാംക്ഷിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണ്. റഷ്യയിലെ അർമ്മീനിയൻ സഭയുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും അഭികാമ്യമാണല്ലോ കേരളത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുമായുള്ള ഐക്യം..... സപ്തതിയാലോഷപരിപാടികൾ സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനു സഹായകമായ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചുപോകയാണ്." 22

ഈ ആഗ്രഹം ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഉച്ചത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് ഉയർത്തിയതാണ്. ആ മഹാനുഭാവൻ വെട്ടിത്തുറന്ന ഐക്യത്തിന്റെ രാജവീഥി കെട്ടിയടയ്ക്കുന്നതിനായിരുന്നില്ലേ പലർക്കും തിടുക്കം? മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ശ്രമഫലമായി നേടിയെടുത്ത രണ്ടു മഹാകാര്യങ്ങളാണ് മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാസമാപനവും മാർപ്പാപ്പായാൽ അംഗീകൃതമായ മലങ്കര വൈദികസംസ്ഥാനവും. രണ്ടും പരസ്പരപൂരകങ്ങൾ

22. കെ. വി. മാമ്മൻ, ചർച്ചവീക്ഷ്ണി, 1982 ആഗസ്റ്റ് 22.

ളായിരിക്കുന്നതിനത്രേ രണ്ടാംകാതോലിക്കായോടൊപ്പം മാർ ഇവാന്റിയോസ് അഭിലഷിച്ചത്. ഇവയുടെ അനുരഞ്ജനമുണ്ടായാൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തിനും മലങ്കരസഭയ്ക്കും ഉണ്ടാകുന്ന അഭിവൃദ്ധി കുറച്ചൊന്നുമായിരിക്കയില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ട ഓജസ്സു തിരിച്ചുകിട്ടും, വഴക്കും വ്യവഹാരവും പമ്പകടക്കും; അഭിവൃദ്ധിയും ഐശ്വര്യവുമുണ്ടാകും; ക്രൈസ്തവൈക്യം സാധിതമാകും; വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും അഭംഗം പാലിക്കാം; ഛിദ്രങ്ങളേയും പാഷണ്ഡതകളേയും എതിർത്തു തകർക്കാം; ഓരസേനാധിപന്റെ കീഴിൽ അണിനിരന്ന അന്ധകാരശക്തിയെ തോല്പിക്കാം; ക്രൈസ്തവചൈതന്യം നൂറുമടങ്ങു വർദ്ധിക്കും; ഇന്ത്യയിലെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ത്വരിപ്പിക്കാം; സർവ്വോപരി “ഒരു തൊഴുത്തും ഒരിടയനും” എന്ന സൗഭാഗ്യം വന്നുചേരും; വിഭജിതസഹോദരന്മാർ ഒരുമിക്കുമ്പോൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന ആനന്ദം ക്രൈസ്തവമനത്തിലുണ്ടാകും. ഹാ! ആ ദിനം വേഗം ആഗതമാകണേ; “സഹോദരന്മാർ ഒരുമിച്ചു വസിക്കുന്നത് എത്ര നന്മയും എത്ര സൗന്ദര്യവുമാകുന്നു.”

VI

പുനരൈക്യവും

എക്യുമെനിസവും

ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഇരുവഴികളാണ് പുനരൈക്യവും എക്യുമെനിസവും.1 സഭാഭിന്നത ഉണ്ടായ കാലഘട്ടത്ത് യോജിപ്പിനുള്ള യത്നവും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റയാനായോ കൂട്ടമായോ ഉള്ള സഭാമാറ്റങ്ങളാണ് ഭിന്നത തീർക്കുവാൻ ആഭിമുഖ്യം നടന്നുപോന്നത്. വിഘടന ഗ്രൂപ്പുകാരുടെ പൂർവ്വമാതൃസഭയോടുള്ള യോജിപ്പിനെ പുനരൈക്യം എന്നു വിളിച്ചുവന്നു.

സത്യത്തിന്റെ അജയ്യശക്തിക്കു മനസ്സാക്ഷി വിധേയപ്പെടുന്നതാണ് പുനരൈക്യമാർഗ്ഗം. (ഇവിടെ സത്യം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ, ഐക്യത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്.) സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ മുറിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോലും സത്യത്തെ ആശ്രയിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷി ഇവിടെ സന്നദ്ധമായിത്തീരുന്നു, (ഇവിടെ സ്നേഹം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഐക്യ

1 ഈ ലേഖകന്റെ 'എക്യുമെനിസം' എന്ന പുസ്തകം 3, 4, 5, 6, 7 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക.

ത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരങ്ങളല്ലാത്ത വൈകാരികകാര്യങ്ങളെ എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്). സ്നേഹത്തെ ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സത്യത്തെപ്പറ്റി എന്തായിത്തീരുന്നു ഒട്ടുമിക്കവാറും ഇവിടത്തെ സ്ഥിതി. സ്നേഹം കൂടാതെയുള്ള സത്യം അസഹിഷ്ണുതയാകും, മറുതലിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കും. സ്നേഹത്തിന്റെ കടംകെട്ടുകളെ അറുത്തു മുറിക്കുന്നതിലുള്ള ധർമ്മസങ്കടമാണ് ഇപ്പാതയിലൂടെയുള്ള ഗമനത്തെ ദുർവ്വഹമാക്കുന്നതു്; ഈ വഴിയെ ചരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ നന്നേ കുറയുന്നതു്.

സ്നേഹം കരുതി കഴിക്കാതെയുള്ള സത്യം ആവരതോ എന്ന ചോദ്യമുണ്ടാകാം. സമൂഹത്തിന്റെ ഊടും പാവുമാണ് വ്യക്തിയെ വട്ടമിട്ടിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തീയ പൈതൃകത്തിന്റെ ചെറുതോ വലുതോ ആയ സംസ്കാരത്തേന്നുറങ്ങുകൾ ഓരോ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിലും കണ്ടെന്നിരിക്കും. ഈ സംസ്കാരനുറങ്ങും അതിനെ വട്ടമിട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ഇരിപ്പ് അകത്തു മധ്യരത്തേനും പുറത്തു കട്ടിച്ചിരട്ടയും എന്നമട്ടിലാണ്; ഉൾഭാഗത്തു മനോഹരകസുമവും പുറുപാടും കടുത്ത മുറുവേലിപ്പടർപ്പും എന്ന സ്ഥിതിയിലാണ്. ക്രിസ്തീയ പൈതൃകത്തിന്റെ നറുംനറുങ്ങും അന്തർഭാഗത്തു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വ്യത്യസ്തക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങൾ പരസ്പരവിപരീതങ്ങളായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ മുളളവേലിക്കുരുക്കുകൾ കിളർത്തിപ്പിടിച്ചു ശബ്ദകൂടുന്നവയാണ്; ഇതര ഗ്രൂപ്പുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്രവണമാത്രയിൽ വിദ്വേഷവിഷം വമിക്കുന്നവയാണ്.

ഈ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ അലംഭാവത്തോടെ തുടർന്നാൽ വ്യക്തിക്കു സമൂഹത്തിന്റെ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ ചേരദിക്കേണ്ട ദുസ്ഥിതിയുണ്ടാകയില്ല. പക്ഷേ, അ

തു സത്യത്തെ ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്നേഹം കാക്ക
 ലാണ്. സത്യം കൂടാതെയുള്ള സ്നേഹം അന്ധമാണ്.
 സ്നേഹം ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സത്യം ദർവ്വഹമായിരി
 കുന്നതുപോലെ സത്യം ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്നേഹ
 വും പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇതിന് ഒരറുതിവരുത്തരു
 തോ? പിളർക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയസാഹോദര്യത്തിന്റെ
 ദൃസ്സഹവേദന സൗഖ്യപ്രാപ്തിക്കു നിലവിളിക്കുന്നു. ഏതു
 ഗ്രൂപ്പിലാകട്ടെ, ക്രൈസ്തവപൈതൃകം ഐക്യത്തിനുവേ
 ണ്ടി പിടയുന്നുണ്ട്. ഓരോ ഗ്രൂപ്പും കിളർത്തിപ്പിടി
 കുന്ന വിശ്വാസവൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ കൂത്തുമുത്ത മുർച്ച
 യേറിയ മുളുകൾ തേഞ്ഞുമായണം. എങ്കിലേ, ഐക്യ
 ത്തിന്റെ ആലിംഗനം പ്രാപ്യമാകൂ. പരസ്പരം വമി
 കുന്ന വിഭേഷവിഷം നിശ്ശേഷം കെട്ടടങ്ങണം. എ
 കിലേ, ഐക്യത്തിന്റെ മാലാഖ പറന്നടുക്കൂ. വിഭേഷ
 ഷശമനം സൗഹൃദാന്തരീക്ഷസൃഷ്ടിക്കൊണ്ടും വിശ്വാസ
 സത്യങ്ങളുടെ പൊരുത്തപ്പെടൽ ഡയലോഗുകൊണ്ടും
 സാധിക്കും. ഇതാണ് എകൃമെനിസത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം.

**എകൃമെനിസവും പുനരുകൃഷ്ടവും
 പരസ്പരവിരുദ്ധമോ?**

എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. അവർ സഭയുടെ പ്രമുഖ
 ഭക്ത്യമായ ബോധനപ്രവർത്തനത്തിൽ എകൃമെനിസ
 ത്തെ കാണാത്തവരാണ്. സഭയുടെ വിപുലമായ ബോ
 ധനപ്രവർത്തനത്തിന് (സുവിശേഷവതംകരണത്തി
 ന്) പ്രധാനമായി മൂന്നു മാനങ്ങളുണ്ട്.

1. അനന്യതാഭാവമുള്ള സഭയ്ക്കുള്ളിലെ ബോധനം;
2. വിഭജിതഭാവമുള്ള സഭകൾക്കുള്ളിലുള്ള
 ബോധനം;

3. വ്യത്യസ്തഭാവമുള്ള മതങ്ങൾക്കുള്ളിലുള്ള ബോധനം.

സഭയ്ക്കുള്ളിലെ ബോധനപ്രവർത്തനത്തിനു വേദോപദേശം (Catechism) എന്നും സഭകൾക്കുള്ളിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന് സഭൈക്യ പ്രവർത്തനം (Ecumenism) എന്നും മതങ്ങൾക്കുള്ളിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന് മാനസാന്തര (Conversion) പ്രവർത്തനമെന്നും പറയുന്നു.

“അനന്യതാഭാവം” എന്ന വിശേഷണം സഭയ്ക്കു നല്കിയിരുന്നതു് ജോൺ പോൾ ഒന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പാ തന്നെയാണു്. 1979 നവംബർ മാസത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മതബോധനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ട്രൈഡിക്കാഹ്വാനത്തിലാണു് സഭയ്ക്കു ഈ വിശേഷണം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്.² സമീപകാലത്തുണ്ടായ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രതിസന്ധിയാണു് ഈ വിശേഷണം ചേർക്കാൻ മാർപ്പാപ്പായെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ദൈവശാസ്ത്ര പ്രതിസന്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനമിതാ: “വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിലെ ഒരു വാക്കോ ഒരു അപൂർണ്ണ വാക്യമോ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവരുത്തുന്ന പുരോഗമനചിന്തകൾ സഭയ്ക്കു വളരെ നാശംചെയ്തു്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1965-നുശേഷം ഈശോസഭയിൽനിന്നു ആറായിരവും കപ്പച്ചിൻസഭയിൽനിന്നു മൂവായിരവും മറ്റു സഭകളിൽനിന്നു ഏറെക്കുറെ ആനന്ദപാതികരീതിയിലും ദൈവവിളി നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൽ വിദഗ്ദ്ധദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായി പങ്കെടുത്ത ഫാ. ചാൾസുവേവിസ് സുന്നഹദോസു കഴിഞ്ഞശേഷം തി

2 Cfr. ജോൺപോൾ ഒന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ മതബോധനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ട്രൈഡിക്കാഹ്വാനം, നവംബർ 1979.

രസഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു; വിവാഹവും കഴിച്ചു. ഹാൻസ് കൃങ്, ഷിലബക് തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും അവരെ അനുകരിച്ച എഴുതിയിട്ടുള്ള ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രബന്ധങ്ങളും അനേകരുടെ ദൈവവിളി നശിപ്പിക്കുകയും ചിന്താക്ഷഴപ്പും വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഡച്ചുവേദോപദേശം തന്നെ എത്ര പേരുടെ വിശ്വാസം തകർത്തിരിക്കുന്നു! ഹോളണ്ടിലെ മെത്രാന്മാർ മാർപ്പാപ്പാക്കൂടെ തലവേദനയായിരിക്കുകയാണ്³ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചവരെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിൽ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാകുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ സഭകളും സമാനങ്ങളാകുന്നു എന്ന ചിന്തയിലേക്കു വഴുതിയിട്ടുള്ളവരുണ്ട്. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു സമാനമായി മറ്റൊരു സഭയുമില്ലെന്നാണ് മാർപ്പാപ്പാ ഈ വിശേഷണം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇതാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അർത്ഥശക്തിയില്ലാത്ത ചില വാക്യങ്ങൾ:

“ആവിഷ്കൃതസത്യങ്ങളുടെയും ക്രിസ്തു നല്കിയ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണ കത്തോലിക്കാസഭയിലുണ്ട് എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു വിരമിക്കാതെ തന്നെ മതബോധനത്തിന്റെ സഭൈക്യമാനം സംരക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് സഭയുമായി പൂർണ്ണഐക്യത്തിൽ അല്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളോടു വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ആത്മാർത്ഥമായ ബഹുമാനം പുലർത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നമാത്രം.”⁴

3 മോൺ. തോമസ് മുത്തേടൻ, പ്രേഷിതകേരളം, ഏപ്രിൽ 1980.

4 ജോൺ പോൾ ഒന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ മതബോധനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ട്രൈഹിക് ലേഖനം, നവംബർ 1979.

“കത്തോലിക്കാകൃതികളെയും യുവജനങ്ങളെയും മുതിർന്നവരേയും തങ്ങളുടെ കത്തോലികമായ അനന്യത ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞും അതേസമയം മറ്റുള്ളവരുടെ വിശ്വാസത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടും അകത്തോലിക്കരുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് ഒരുക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മതബോധനത്തിനു സഭൈക്യപരമായ മാനമുണ്ടായിരിക്കും.” 5

“...തത്പത്തിന്റെ തലത്തിൽ അയവുകളും ഉപേക്ഷകളും വരുത്തിക്കൊണ്ടു് എളുപ്പവഴികളുള്ള സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനായിരിക്കരുതു് ഇത്തരം പരിശ്രമങ്ങൾ...” 6

“ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു മതബോധനത്തിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന ഒരു സമനിലതെററിയ സ്ഥിതി (Unstable balance)യുടെ അപകടത്തെ അവർ (1977-ലെ മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ്) പരാമർശിച്ചു” 7

“വിശ്വാസവും സന്മാർദ്ദ്യവും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ അയഞ്ഞമനസ്ഥിതി പുലർത്തുക എന്നിങ്ങനെ മതബോധനത്തെ ദരിദ്രമാക്കുന്ന എന്തിനെയും അവർ (മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ്) എതിർക്കും” 8

വ്യത്യസ്തീകരബോധനവും സമൂഹപരബോധനവും

ബോധനത്തിനു വ്യക്തിപരബോധനമെന്നും സമൂഹപരബോധനമെന്നും രണ്ടു തലങ്ങളുണ്ടു്. ഓരോന്നിന്നും

5 Ibid.
6 Ibid.

6 Ibid.
8 Ibid.

6

അതിന്റേതായ പ്രത്യേകതയും പ്രാധാന്യവുമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തിപരബോധവും സമൂഹപരബോധവും കാണാവുന്നതാണ്. പള്ളിയിലൂടെ നടത്തുന്ന ബോധനത്തിലും ഈ രണ്ടു വഴികളുണ്ട്. വൈദികന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗം സമൂഹപരബോധനവും പാപസങ്കീർത്തനവേദിയിൽ നല്കുന്ന ഉപദേശം വ്യക്തിപരബോധനവുമാണ്. ബോധനത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടം പൂർത്തിയായവനു അടുത്ത ഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശനം നല്കേണ്ടതും ബോധനപ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമത്രേ. എല്ലാ ബോധനരംഗത്തും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഇരു വഴികളുമായ ഈ ബോധനമാർഗ്ഗങ്ങൾ സഭൈക്യ പ്രവർത്തനരംഗത്തുമാത്രം അനുവദനീയമല്ല എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. സഭൈക്യരംഗത്തു വ്യക്തിപരനീക്കം പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതു സഭയുടെ ബോധനപ്രവർത്തനത്തോടുള്ള തികഞ്ഞ അജ്ഞതയാണ്. പ്രലോഭനം, ഭീഷണി, സമ്മർദ്ദം തുടങ്ങിയവയ്ക്കു വശംവദമായിട്ടുള്ള നീക്കമല്ല വ്യക്തിപര സഭൈക്യംകൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്.

ത്യാഗധീരതയുടെ മാർഗ്ഗവും ഒഴുക്കിനൊത്തുള്ള നീക്കവും

“നാടോടുമ്പോൾ നടുവെ ഓടുക”യെന്ന നിസ്സംഗമനോഭാവം, സമൂഹപരിവർത്തനം സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ വ്യക്തികൾക്കുണ്ടാകാവുന്നതാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ അഗാധതയോ ത്യാഗത്തിന്റെ തീവ്രതയോ ഇവിടെ കണ്ടെന്നിരിക്കയില്ല. പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്യക്തിപരപരിവർത്തനം ത്യാഗധീരതയുടെ മാർഗ്ഗമാണ്, മിശിഹാനുരണത്തിന്റെ കരിശെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള വഴിയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാ

ണം സുവിശേഷം പറയുന്നതു്: “എന്നെക്കുറിച്ചും എന്റെ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചും വീടുകളെയോ സഹോദരന്മാരെയോ പിതാവിനെയോ മാതാവിനെയോ ഭാര്യയെയോ മക്കളെയോ പട്ടണങ്ങളെയോ വിട്ടുപോകുന്നവർക്കു്, ഞങ്ങളെത്തൊഴിക്കുവാനു് ഇപ്പോൾ ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഒന്നിനു നൂറായി വീടുകളെയും സഹോദരന്മാരെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും പട്ടണങ്ങളെയും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ഒരുത്തൻപോലുമില്ല”⁹ ആദ്ധ്യാത്മികധീരതയുടെ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ വേലികെട്ടി അടച്ചുകളയുകയാണു് വ്യക്തിപരസഭൈക്യത്തെ നിഷേധിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്.

സങ്കല്പലോകത്തിന്റെ മിനുമിനുപ്പും യഥാർത്ഥലോകത്തിന്റെ പരുപരുപ്പും

കേൾക്കാൻ ഇമ്പമുള്ളതും പ്രസംഗിക്കാൻ എളുപ്പവുമായ എക്യുമെനിസം സങ്കല്പത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒന്നാണു്. പരിപൂർണ്ണ ആരോഗ്യവും പരിപൂർണ്ണ സൗന്ദര്യവും സങ്കല്പത്തിൽമാത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു പോലെ. സങ്കല്പലോകത്തിനു് അതിന്റെ മിനുമിനുപ്പുണ്ടു്; യഥാർത്ഥലോകത്തിനു് അതിന്റെ പരുപരുപ്പും. അതുകൊണ്ടത്രേ പുനരെകൃം പരുപരുപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നതു്. എക്യുമെനിസത്തെ ഒരു മനോഭാവമായി കാണുമെങ്കിൽ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകയില്ല. മനോഭാവമായി എക്യുമെനിസത്തെ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ളവരുണ്ടു്. ആൽബർട്ട് കാർഡിനൽ മേയർ എക്യുമെനിസത്തെ

9 വി. മർക്കോസ് 10:30

നിർവ്വചിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: “വേർപിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ സഹോദരങ്ങളെ ആദരവോടും ധാരണയോടും പ്രത്യാശയോടും വീക്ഷിക്കുന്നതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയഭാവമാണ് എക്യുമെനിസം”.¹⁰ സവിശേഷശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്ന ഈ ഹൃദയഭാവം വ്യക്തിപരസഭൈക്യത്തെ—അതു മനസ്സാക്ഷിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തിനു എതിർക്കണം?

മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയും എക്യുമെനിസവും

ഇതര പുനരൈക്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതത്രേ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പുനരൈക്യം.¹¹ ഈ വ്യതിരിക്തതകൾ അതിനെ എക്യുമെനിസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയുമായി അടുപ്പിക്കുകയാണ്. ന്യൂമാന്റെയോ ചെസ്റ്റർട്ടന്റെയോ പുനരൈക്യംപോലെയല്ല മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യം. ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും പരിവർത്തനത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിൽ ഒരു ഘടകം മാത്രമാണ് തല്ലാലം പരാമർശനവിധേയമാക്കുന്നത്. മലങ്കരീത്ത് അംഗീകരിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുള്ളതാണ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യം.

റീത്തിനെക്കുറിച്ച് അല്പപഠനം ഇവിടെ ആവശ്യമായി വരുന്നു. “ലത്തീനിലെ റീത്തുസം (Ritus) ഇംഗ്ലീഷിലെ റൈറ്റ് (Rite) മാണ്” മലയാളത്തിലെ റീ

10 Albert Cardinal Meyer
11 ഫാ. വറഗീസ് കിളിച്ചിമല, എക്യുമെനിസം, 8-ാം അധ്യായം കാണുക pp 116-127

ത്തു്. രീതി എന്നു മാത്രമാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. കർബാന ചൊല്ലുക, കാനോനികജപം നടത്തുക, കൂടാ ശകളും മറ്റും ശുശ്രൂഷിക്കുക, നോമ്പും ഉപവാസവും അനുഷ്ഠിക്കുക, ആദിയായി ദൈവാരാധനയിലും ക്രൈസ്തവ നടപടിയിലും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയെന്നാണു് റീത്തിനു വൈദികഭാഷയിലുള്ള സാങ്കേതികമായ അർത്ഥം. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസവും ക്രിസ്തീയജീവിതവും പുരാതനങ്ങളായ സംസ്കാരങ്ങളോടു ആദിശതകങ്ങളിൽ തന്നെ കൂട്ടിയിണക്കിയതിന്റെ ഫലമാണു് തിരുസഭയിൽ ഇന്നുകാണുന്ന വിവിധ റീത്തുകൾ. പുതിയ റീത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാനോ പഴയ റീത്തുകൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്താനോ തിരുസഭ സമ്മതിക്കാത്തതിനുള്ള ഒരു കാരണം ഇവിടെ നാം കാണുന്നു".¹²

“ആരാധനക്രമമെന്നതിലും കൂടുതൽ വ്യാപകമാണു് റീത്തു്, ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ മുഴുവനും സംബന്ധിക്കുന്നതാണതു്. എക്യുമെനിസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രിയിലെ 15, 16, 17 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ കൗൺസിൽതന്നെ ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ആരാധനക്രമത്തിലെ പ്രത്യേകതകൾ, കാനൻ നിയമം, ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതരീതി, സന്യാസ ജീവിതമുറ, ദൈവശാസ്ത്രം തുടങ്ങി എല്ലാ തുറകളേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണു് റീത്തു്”.¹³

അന്തോക്യൻ റീത്തുകാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മലങ്കര സഭാസമൂഹങ്ങളെപ്പറ്റി “ക്രിസ്തുദർശനം” എന്ന ഗ്ര

12 റവ. സോക്രൾ പ്ലാസിഡു്, നമ്മുടെ റീത്തു്, പേജ് 7.
 13 പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഡിക്രി, 3, എടുന്റോട്ടു്.

നമത്തിൽ ഡോക്ടർ സിറീഊ ഒ. ഐ. സി. പറയുന്നു. ആ സമൂഹങ്ങൾ.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ,
തോഴിയൂർ സഭ,
മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭ,
മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭ.¹⁴

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നതിൽ മലങ്കര യാക്കോബായ സഭ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ്സഭ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വതന്ത്രസമൂഹങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്ത്യോക്യൻ റീത്തുകാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മലങ്കര സഭാസമൂഹങ്ങളായി ഈ അഞ്ചു സഭകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരേ റീത്തിൽപ്പെട്ട തനിമയുള്ള സഭകളായി ഇവയെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് റീത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചില നിഗമനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്വീകാര്യമായി വരുന്നു.

1. പതിനയ്യായിരത്തിൽപരം അംഗസംഖ്യയുള്ള തോഴിയൂർ സഭയേയും മൂന്നലക്ഷത്തിലേറെ ജനസംഖ്യയുള്ള മാർത്തോമ്മാസഭയേയും 20 ലക്ഷത്തിലേറെ ജനസംഖ്യ അവകാശപ്പെടുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയേയും എല്ലാം ഒന്നുപോലെ മലങ്കര സഭകളായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. quantity-യിലല്ല quality-യിലാണ് റീത്തു (സഭ) അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

2. ചില മലങ്കരസഭകൾ സുറിയാനിയിലും മല

14 Cfr. ഡ. ഡോ. സിറീഊ ഒ. ഐ. സി., അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു, ക്രിസ്തദർശനം, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, പേജ് 770.

യാളത്തിലും ആരാധന നടത്തുന്നു. റീത്തും ഭാഷയുമാ യുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. പ്ലാസിഡ് പറയുന്നു. “റീത്തും റീത്തുഭാഷയും വിഭിന്നങ്ങളാണ്. പല റീത്തു കളും ആരംഭത്തിൽ അവ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഷ യുടെ പേരിൽ ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, ഒരേ റീത്തു പല ഭാഷകളിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടാം. ഭാഷയി ലുള്ള വ്യത്യാസം റീത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നില്ല. റീത്തിന്റെ വിശേഷത ഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഗ്രീക്കുറീത്തു പല ഭാഷകളിൽ നടത്തപ്പെ ടുന്നുണ്ട്, അപ്രകാരംതന്നെ അന്തോക്യൻ അഥവാ പാ ശ്യാത്യ സുറിയാനി റീത്തു് അറബിയിലും മലയാള ത്തിലും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനു മാറ്റം സംഭവിച്ചതായി ആരും കരുതുന്നില്ല.”¹⁵

3. അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു അനുവർത്തിക്കുന്ന മലങ്കര സഭകളിൽ ഒന്നിന്റെ തലവൻ മെത്രാനും രണ്ടെണ്ണത്തി ന്റെ തലവന്മാർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഒന്നിന്റെ തലവൻ സ്വതന്ത്ര കത്തോലിക്കായും ഇനിയൊന്നിന്റെ തലവൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിക്കുന്ന കാ തോലിക്കായുമത്രേ. റീത്തും ഭരണാധികാരിയുമായുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. പ്ലാസിഡ് പറയുന്നു. “ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയോടു് എന്നതുപോലെതന്നെ, ഒരു പ്ര ത്യേക ഭരണാധികാരിയോടു് ഏതെങ്കിലും ഒരു റീത്തു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല.” ഒരു റീ ത്തിനു് ഒരു പാത്രിയർക്കീസു വീതം ഏതൊരു വ യുപുണ്ട്. പക്ഷേ ആ പാത്രിയർക്കീസിനു ആ റീത്തു ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാദേശിക സഭകളുടെമേൽ ഏതെങ്കി

15 റവ. ഡോ. പ്ലാസിഡ്, നമ്മുടെ റീത്തു്, പേജ് 10

ലും അധികാരമുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. അന്തോക്യൻ അഥവാ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി റീത്തിന്റെ തലവൻ അന്തോക്യം സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസാണ്. എങ്കിലും, അതേ റീത്തു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മലങ്കര അന്ത്യോക്യൻ സഭയുടെമേൽ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു അധികാരവുമില്ല".¹⁶

4. C.S.I. സഭയിലേക്കു കറെ മലങ്കരസുറിയാനി ക്ലാർ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരെ മലങ്കരസഭാസമൂഹമായി ഗണിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, മാർത്തോമ്മാ സഭയെ മലങ്കരറീത്തു അംഗീകരിക്കുന്ന സമൂഹമായി ഗണിക്കുന്നു. വിശ്വാസപരമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നിരുന്നാലും റീത്തിന്റെ സാരാംശപരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാവണം ഇങ്ങനെ പരിഗണിക്കുന്നതു്.

5. അന്ത്യോക്യൻറീത്തു സ്വീകരിക്കുന്ന മലങ്കരസമൂഹങ്ങളുടെ രേണവും നിയമങ്ങളും എല്ലായിടത്തും ഒന്നു പോലെയാലു. നിയമങ്ങളും റീത്തുമായുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു ഡോ. പ്ലാസിഡ് പറയുന്നു, "ഓരോ റീത്തു കാരുടെ കാനൻനിയമങ്ങളെയും റീത്തിന്റെ നിർവ്വചനത്തിൽ ചിലർ ഉൾപ്പെടുത്താറുണ്ട്. നോമ്പു്, ഉപവാസം ആദിയായവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കാനൻ നിയമങ്ങളായി ചിലപ്പോൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പള്ളി, പള്ളിസാമാനങ്ങൾ, തിരുവസ്രുങ്ങൾ, വൈദികപഞ്ചാംഗം, വൈദികഗാനം, വൈദികരുടെ വേഷഭൂഷകൾ ആദിയായവയും റീത്തിൽപെട്ടവയത്രേ."¹⁷

16 Ibid., pp 10, 11.

17 Ibid., pp. 7, 8.

1886-ലെ മുളത്തുരുത്തി സൂന്നഹദോസിനുമുമ്പ് മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഒരു കാനൻനിയമം ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്... വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിലെ യാക്കോബായ സഭയുടെ ഭരണം അതിന്റെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പാരമ്പര്യങ്ങളിലുമാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.¹⁸

ജനസംഖ്യ, ഭാഷ, പ്രത്യേക ഭരണാധികാരി, വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിലുള്ള ഈഷൻഭേദങ്ങൾ, ഭരണഘടന എന്നിവ ഒരു പ്രാദേശികസഭയുടെ തനിമയെ ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ, സ്വതന്ത്രസഭയുടെ സാരംഗം എന്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു? ആരാധനക്രമം, ആധ്യാത്മികത്വം, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണസംവിധാനം അഥവാ നിയമസംഹിത ഇവയിലാണ് റീത്തിന്റെ അഥവാ തനിമയുള്ള സഭയുടെ സാരംഗം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ആരാധനക്രമം, ആധ്യാത്മികത്വം, ദൈവശാസ്ത്രം, നിയമസംഹിത എന്നിവയിലുള്ള സവിശേഷതയത്രേ മലങ്കരറീത്തിന്റെ കാതൽ. മലങ്കരറീത്തിനു പറഞ്ഞാൽ തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭയെന്നാണത്. മലങ്കരറീത്തിന്റെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടി മലങ്കരസഭയും കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള ഗാഢവും ഹൃദ്യവുമായ സമാശ്രേണിമാണു നടന്നിട്ടുള്ളതു്. മലങ്കരസഭയെ സഭയാക്കുന്ന ആരാധനക്രമം, ആധ്യാത്മികത്വം, ദൈവശാസ്ത്രം, നിയമസംഹിത എന്നീ സംസ്കാരസവിശേഷതകളെ, ഒന്നടങ്കം സാമൂഹികസഭ സാംശീകരിച്ചു. സാമൂഹികസഭയുടെ ഐക്യം മലങ്കരസഭ നേടിയെടുത്തു.

18 Cfr. ഡോ. സിറിയ ഒ.ഐ.സി., അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു്, ക്രിസ്തുഭരണം pp. 786-788.

ഇരുസഭകളും പൂർ്വ്വധികം ഉത്തേജിതമായി. മൂന്നു വർഷക്കാലം മലങ്കരസഭ നടത്തിയ ഡയലോഗിന്റെ ഫലമത്രേ ഓർത്തഡോക്സുസഭാസിനഡിന്റെയും സിനഡിനാൽ നിയുക്തനായ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെയും ശ്രമംകൊണ്ടു ലഭിച്ച ഈ വിജയം.

**മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യം
വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ചില വസ്തുതകൾ**

1. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരി മാർ ദീവന്യാസ്യോസിന്റെ അറിവും അംഗീകരണവും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യശ്രമങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1926 നവംബർ മാസം 17-ാംതീയതി ചേർന്ന ഓർത്തഡോക്സു സമൂഹത്തിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സമ്മേളനം പുനരൈക്യത്തിനുവേണ്ടി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.¹⁹ സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ ഇതെല്ലാം മറന്നുകൊണ്ട് വട്ടശ്ശേരി മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് പുനരൈക്യത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുവെന്നത് ഒരു ഭൂഖസത്യമത്രേ. മെത്രാപ്പോലീത്താകൂടി മനസ്സുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു സഭൈക്യത്തിന്റെ ചിത്രം? മലങ്കരയുടെ പൂർണ്ണസഹകരണം അതിനു ലഭ്യമാകുമായിരുന്നില്ലേ? അഭൂഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യക്തമായി ഒന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയോസ്, കന്നായസഭയുടെ ഏക മെത്രാപ്പോലീത്താ തോമസ് മാർ ദീയസ്കോറോസ്, തോഴിയൂർ സഭയുടെ പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നിവ

19 Cfr. മോൺ, വടശ്ശേരി, കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായവാങ്ങേളും പുറം 420

രുടെ സഭാമാറ്റത്തിൽ അനയായികളിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച സഹകരണം തീർത്തും നിസ്സാരമായിരുന്നു. അമ്മയെ തല്ലുന്നതിനെക്കുറിച്ചും രണ്ടഭിപ്രായം സാധാരണമാണല്ലോ.

1. "ഹുദായകാനോൻ" മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നിയമഗ്രന്ഥമാണ്. "റീശോറാബോട് കലഹൻ ഹാവ്" 20 എന്ന ഹുദായകാനൻ വാക്യം കോടതിയിൽ വിശദീകരിച്ചുള്ള²¹ മാർ ദീവന്യാസ്യോസിനു റീശുപാത്രീയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക അപൂർണ്ണതയാണെന്ന കാര്യം നല്ല വണ്ണമറിയാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം അപൂർണ്ണതയിൽ തുടർന്നു. ഹുദായകാനൻ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുകയാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് ചെയ്തത്. ഇതു സാധിക്കാത്തതിടത്തോളം ബുദ്ധിജീവികൾ പ്രസ്തുത സഭയിൽ അപൂർണ്ണത കണ്ടെത്തുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ഹയരാർക്കി ലബ്ധിയോടെ മാർ ഈവാനിയോസ് ഹുദായകാനൻ നിയമപ്രകാരം അപൂർണ്ണതയില്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർന്നു. ഹുദായകാനൻവെളിച്ചത്തിൽ വട്ടശ്ശേരി മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് അപൂർണ്ണനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്, അതേ കാനൻവെളിച്ചത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് പൂർണ്ണതയിലേക്കുയർന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായും.

20 ഹുദായകാനൻ 7-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം വാക്യം.
21 "അവരിൽ എല്ലാവരിലും അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരുടെയും വലിയ പ്രധാനി അല്ലെങ്കിൽ തലവൻ റോമ്മായുടെ ആൾ അതായത് പാത്രീയർക്കീസാണ്" വട്ടിപ്പണക്കേസ്, മലയാള മനോരമ പ്രസ്സ്, പാഠം 1022.

3. ഹൃദയകാനൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പൂർണ്ണതയിലേക്കു മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ഹയന്മാർക്കിയെ ഉയർത്തിയതു റോമാ സിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകരണമാണ്. മാർ ഈവാനിയോസിലൂടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു ലബ്ധമായ ഈ അംഗീകരണത്തിന്റെ ഫലം ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു സമൂഹത്തിനും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു സഭയുടെ ഇന്നത്തെ നിലനില്പിനുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണം മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭൈക്യമാണ്. കത്തോലിക്കായ്ക്കു പട്ടമില്ലെന്ന യാക്കോബായ പരമാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സു കൂട്ടത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തുലാസിൽ ആടുകതന്നെ ചെയ്തു. കത്തോലിക്കായുടെയും കൂട്ടാളികളുടെയും പട്ടവും കൂദാശകളും സാധുവെന്നുള്ള റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഓർത്തഡോക്സുകൂട്ടത്തെ രക്ഷിച്ചു. അതുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഓർത്തഡോക്സുകൂട്ടം ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ കാണുമായിരുന്നില്ല.

4. മാർ ദീവന്യാസ്യോസ് പിന്തിരിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്കു ബന്ധനത്തിരുമേനി സഭൈക്യത്തിനു തന്നിട്ടുത്തോടെ നീങ്ങിയതു ശരിയോ എന്നു ചോദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകരണം മാർ ഈവാനിയോസിനും തദ്വാരാ മലങ്കരസഭയ്ക്കും ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നുവെന്ന ചിന്ത ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. എങ്കിൽ, ഓർത്തഡോക്സു സഭ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഇവിടെ കാണുമായിരുന്നില്ല.22 കത്തോലിക്കാ സഭൈക്യത്തിനു താല്പര്യം കാണി

22 3-ാം ഖണ്ഡിക കാണുക.

ച്ച ഒരുപറ്റം വൈദികരും ജനങ്ങളും മാർ ഈവാന്റിയോസിനെ പുനരുകൃത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അവരും മലങ്കരയിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയായിരുന്നു. അവരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യത്തിനുമുമ്പിൽ കണ്ണടയ്ക്കുക ഒരു ഇടയനു ചേർന്നതായിരുന്നില്ല. ഈവാന്റിയോസു തിരുമേനി സഭൈകൃത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുകിട്ടി അപ്പർ മലങ്കര ഹയരാർക്കിയുടെ തണൽ കൂടാതെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ലയിക്കുമായിരുന്നു. ദൂരവ്യാപകഫലം മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ പരിവർത്തനം ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ കത്തോലിക്കാചിന്തകന്മാരെ എകുമെനിസത്തിലേക്കു നയിച്ച ഒരു പ്രധാനഘടകം മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ പരിവർത്തനത്തിന്റെ സവിശേഷതയത്രേ.

5. നേത്രവേലിനിലവും ചില സ്ഥാപനങ്ങളും പള്ളികളും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്ന ഭീതിയായിരുന്നു അന്നു മാർ ദീവന്യാസ്യോസിനുണ്ടായിരുന്നത്. അന്നുയായികൾ പിന്തുടരമോ എന്ന ഭീതിയാണു് ഇന്നത്തെ ചില തിരുമേനിമാക്കുള്ളതു്. വൈകാരികമായ തടസ്സമാത്രമാണു് മലങ്കരയിലെ ഐക്യത്തിനു ഉള്ളതു്.

6. “നിന്റെ വിളി അപ്പർ ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒററയ്ക്കു നടക്കുക, ഒററയ്ക്കു നടക്കുക” എന്ന ടാഗോറിന്റെ ഗാനം ഗാന്ധിജി പാടുകയായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിളിയേക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ വിളിക്കു ചെവി കൊടുത്തതാണു് മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ വിജയത്തിനു കാരണം. ശ്രീ എ. പിലിപ്പോസ് ജഡ്ജി പറയുന്നു: “ദൈവം തന്റെ കരുണയുടെ സമൃദ്ധിയിൽ മലയാളത്തുള്ള നമ്മുടെ സഭയേയും ഇപ്പോൾ കാതൊ

ലിക ഐക്യത്തിലേക്കു ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവം ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നത് ബഥനിമെത്രാനച്ചനിൽകൂടിയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗബുദ്ധിക്ക് ചെറുപ്പംമുതലേ തന്നെത്താൻ മാനുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിനും പ്രതിഫലമായി ഈ മഹാവലിയ ഭാഗ്യം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തതാകുന്നു”²³

7. മാർ ഈവാനിയോസ് യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉയർത്തിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉണർവ്വാണു് ഐക്യസംരംഭത്തെ ഇത്രയുമെങ്കിലും വിജയിപ്പിച്ചതു്. ഐക്യത്തിനു തടസ്സമായിനില്ക്കുന്ന വിശ്വാസപരമായ പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നുംതന്നെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കില്ല. ഐക്യത്തിന്റെ പാതയിലെ മുളളവേലിപ്പടർപ്പുകളായ വൈകാരിക കാരണങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉണർവ്വുകൊണ്ടേ സാധിക്കൂ. ആദ്ധ്യാത്മിക ഉണർവ്വിലൂടെ മലങ്കരയെ ഐക്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുകയെന്നതത്രേ ഇന്നത്തെ കർത്തവ്യം.

23. എ. പിലിപ്പോസ് എം.എ.ബി.എൽ, കാരോലിക പുനരുകൃത്യചിന്തകൾ.

VII

കേരളത്തിലെ ചില

സഭൈക്യ ശ്രമങ്ങൾ

പത്തുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിലായി കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ മൂന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട സഭൈക്യ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട് 1) 1930-ൽ മാർ ഇവാണിയോസ് ആരംഭിച്ച മലങ്കരസഭൈക്യം; 2) 1936-ൽ ഓർത്തഡോക്സു, മാർത്തോമ്മാ, സി. എസ്. ഐ, എന്നീ സഭകൾ ചേർന്നു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഐക്യശ്രമം; 3) 1983-ൽ സി. എസ്. ഐ., സി. എൻ. ഐ., മാർത്തോമ്മ സഭകൾ ചേർന്നു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഐക്യം.

1936-ലെ സഭൈക്യസംരംഭം

ഓർത്തഡോക്സ്, മാർത്തോമ്മാ, സി. എസ്. ഐ എന്നീ സഭകൾ ചേർന്നു 1936-ൽ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി രൂപീകരിച്ച കേരളാകൗൺസിലിൽ ശ്രീ. എം. എം. വർഗ്ഗീസ് സമർപ്പിച്ച പദ്ധതി താഴെക്കാണുംവിധമാണ്.

- 1) ഘടകസഭകളിൽനിന്നു ജനറൽ അസംബ്ലി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു പൊതുതലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുക.
- 2) എല്ലാ ഘടകസഭകളുടെയും പ്രതിനിധികൾ അട

ങ്ങുന്ന ഒരു ജനറൽ അസംബ്ളിയും ഒരു ജനറൽ കൗൺസിലും വേണം;

3) ഘടകസഭകൾക്കു പ്രത്യേകം തലവന്മാരും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഉണ്ടായിരിക്കണം;

4) ഘടകസഭകൾക്കു പ്രത്യേകം അസംബ്ളികളും കൗൺസിലുകളും വേണം;

5) ഘടകസഭകളുടെ അസംബ്ളിക്കും കൗൺസിലിനും വ്യവച്ഛേദിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ളവയല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ ആത്യന്തികതീരുമാനം ജനറൽ കൗൺസിലും അസംബ്ളിയും നിർദ്ദഹിക്കേണ്ടതാണ്;

6) ഘടകസഭാകൗൺസിലിന്റെയും അസംബ്ളിയുടെയും പരിഗണനയ്ക്കു താഴെപ്പറയുന്ന വിഷയങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിരിക്കണം.

a) വിശ്വാസം, പാരമ്പര്യം, ആചാരം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ

b) മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ ആദിയായവരുടെ നിയമനം

c) ആഭ്യന്തര ഭരണകാര്യം

7) ഐക്യസഭയ്ക്കു ഒരു പൊതു നാമധേയമുണ്ടായിരിക്കണം.1

1983-ലെ കൗൺസിലിയർ

ഐക്യപദം

ശ്രീ. എം. എം. വർക്കിയുടേതു് ഒരു ഫെഡറൽ

1 ചർച്ചവീക്കിലി, സെപ്റ്റംബർ 1983, സഭാകേന്ദ്രത്തിനു വേണ്ടി രൂപീകരിച്ച കേരളാകൗൺസിൽ സമ്പാ. പ്രൊഫ. T.B. തോമസ്

പലതിയാണ്. സി. എസ്., ഐ., സി. എൻ. ഐ., മാതോമ്മാ സഭകൾ ചേർന്ന് 1983-ൽ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഒരു കൗൺസിലിയർ ഐക്യപലതിയാണ്. ഇതിന്റെ സ്വരൂപം വികാരി ജനറൽ വെറിറവ. എ. എ. പൈലി വരച്ചു കാട്ടുന്നു.

“ഒരു പൊതുവായ കൗൺസിലിൽ കൂടി ഐക്യപ്രകടമാക്കുക എന്നതാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ഘടകസഭകൾ അതിന്റെ വ്യക്തിത്വം വെടിയുന്നില്ല. കാരണം അവിടെ ലയനമില്ല. എന്നാൽത്തന്നെയും ഉപദേശങ്ങൾ, മിനിസ്ട്രി, കൂദാശകൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ യോജിച്ച അടുത്തബന്ധത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. വൈവിധ്യത്തിലുള്ള ഏകത്വമാണിത്, ഓരോഘടകത്തിന്റെയും ധന്യത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അന്യോന്യം പങ്കുവെക്കുകയാണിതിന്റെ പുതുമ. ഘടകസഭകളുടെ ആഭ്യന്തരഭരണത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രവേശിക്കേണ്ടതില്ല. സഭകളുടെ ഐക്യം ത്രിത്വമായ ഏകദൈവത്തിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആകയാൽ ഈ ഐക്യത്തിൽ ഓരോ സഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ നിരാകരിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വൈവിധ്യത്തിലുള്ള ഐക്യവും ചലനാത്മകമായ ഒരു സാമൂഹികതയുമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതിനുള്ളിൽ സഭകളുടെ നന്മകൾ നിലനിൽക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. വണ്ണവൈവിധ്യമുള്ളതും ജീവന്റെയും വാശനങ്ങളുടെയും നാഡീമിടിപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമത്രേ ഈ ഐക്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം. അന്യോന്യം പട്ടുപാവും ഉപദേശങ്ങളും കൂദാശകളും അംഗീകരിക്കുന്ന സഹോദരീസഭകൾ തമ്മിൽ ഈദൃശമായ ഐക്യത്തിൽ എത്താവുന്നതാണ്, ഓരോന്നിനും അതതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ. ഒരേ സ്നാനം പ്രാപിച്ചതിനാലും ഒരേ അപ്പത്തിന്റെ അംശികളാകയാലും ഓരോരുത്തരും മറ്റുള്ളവരെയും അവരുടെ പട്ടുപത്തേയും അംഗീകരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണപ്രസംഗത്താലും ലോകസേവനത്താലും ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനു് അവർ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്. പൊതുപ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിക്കുന്ന ഒരു കൗൺസിലാണ് ഈ ബന്ധത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ അടയാളം. മേൽപ്പറഞ്ഞ ആശയവും പശ്ചാത്തലവും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടുവേണം സി. എസ്. ഐ., സി. എൻ. ഐ., മാതേന്താമ്മാ സഭകളുടെ ഐക്യത്തെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്.

മൂന്നു സഭകളുടെയും ദൈവശാസ്ത്രക്കമ്മീഷനുകളുടെ ശുപാർശപ്രകാരം ഒരു ജോയിൻറ് കൗൺസിൽ ഘടകസഭകളുടെ അനുമതിയോടെ ഇപ്പോൾ രൂപവത്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു സഭകളും തമ്മിൽ കൈവന്നിരിക്കുന്ന ഐക്യത്തിന്റെ ദൃശ്യപ്രതീകവും പൊതുവായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള ഉപാധിയുമായിട്ടാണ് ഈ ജോയിൻറ് കൗൺസിൽ രൂപവത്കരിക്കപ്പെട്ടതു്, ഈ മൂന്നുസഭകളും ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്തുസഭയിൽ ഒന്നായി ഉടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും. അതേസമയത്തു് ഘടകസഭകൾ അവരവരുടെ നന്മയേയും പാരമ്പര്യത്തേയും ഘടനകളെയും നിലനിർത്തുന്നതാണെന്നും ജോയിൻറ് കൗൺസിലിന്റെ ആമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ജോയിൻറ് കൗൺസിലിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ളതാണ്, സഭകളുടെ ആഭ്യന്തരവും ഭരണപരവുമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. എന്നാൽ, ഇന്ത്യയിലും വെളിയിലുമുള്ള സഭയുടെ ഭൗത്യത്തിന്റെ പു

ത്തികരണത്തിനുവേണ്ടി പൊതുവായ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി കൗൺസിൽ ആരായുന്നതാണ്. സാധ്യതയുള്ള സ്ഥാനത്തെല്ലാം പുതിയപരിപാടികളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു നടത്താൻ കൗൺസിൽ ശ്രമിക്കും. രാഷ്ട്രങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൗൺസിൽ അഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കും. വിശ്വാസം, ആരാധന, പട്ടതം ഇവ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കൗൺസിൽ വേണ്ടശുപാർശകൾ നൽകുന്നതാണ്.

ജോയിന്റ് കൗൺസിലിൽ തൊണ്ണൂറു അംഗങ്ങളാണുള്ളതു്. (ഓരോ സഭയിൽനിന്നും മുപ്പതുവീതം) ഓരോ സഭയിൽനിന്നും അഞ്ചു ബിഷപ്പുമാരും പത്തു പട്ടക്കാരും പതിനഞ്ചു അൽമായരും (അതിൽ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ). നാലുവർഷത്തേക്കാണ് ജോയിന്റ് കൗൺസിലിന്റെ കാലാവധി.

ജോയിന്റ് കൗൺസിലിനു 15 അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവു കമ്മിറ്റിയും ഉണ്ട്. ഒരു ബിഷപ്പ്, ഒരു പട്ടക്കാരൻ, മൂന്നു അൽമായർ (രണ്ടു പുരുഷന്മാരും ഒരു സ്ത്രീയും) ഓരോ സഭയിൽനിന്നും ഇതിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കും. ജോയിന്റ് കൗൺസിലിനു ഒരു സെക്രട്ടറിയും ഒരു ട്രഷററും മൂന്നു പ്രസിഡണ്ടുമാരും (ഓരോ സഭയിലെയും മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ) ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതാണ് ജോയിന്റ് കൗൺസിലിന്റെ ഘടന. സി. എസ്. ഐ., സി. എൻ. ഐ., മാതേന്താമ്മാ സഭകൾ ചേർന്നുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ ദൃഢമായ പ്രകടനം അതിന്റെ ജോയിന്റ് കൗൺസിലിൽ കൂടിയാണ്. പുതിയതും അതുല്യവുമായ ഒരു ഐക്യമാണ് ഇപ്പോൾ വിഭാവനം

ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെ പൂർണ്ണമായി കൗൺസിലിയർ യൂണിറ്റിനോടോ ഓർഗാനിക് യൂണിറ്റിനോടോ വ്യവഹരിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ഈ ഐക്യത്തിൽ വൈവിധ്യവും ഏകത്വവും തമ്മിൽ ആരോഗ്യകരമായ ഒരു സമതുലിതാവസ്ഥയുണ്ട്. ഐക്യം യൂണിറ്റിനോടോ ഫെഡറേഷിപ്പിൽ കൂടി ദൃശ്യമായിത്തന്നെ പ്രകടമാണ്. സ്നാനം, കബ്ബാന, പട്ടുപാ എന്നിവയിൽ കൂടെയാണ് ഐക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടത്. അന്യോന്യം സ്നാനവും വി. കബ്ബാനയും സ്വീകരിക്കുകയും പട്ടുപാത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഐക്യം നമുക്കു മാത്രമല്ല സുവിശേഷത്തെ ശ്രവിക്കുന്നവർക്കും ദൃശ്യമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യത്നത്തിൽ ഘടകസഭകളുടെ പാരമ്പര്യവും നന്മയും നഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നില്ല²

മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ മലങ്കര സഭൈക്യം

ശ്രീ. എം. എം. വർഗ്ഗീസ് ഫെഡറൽ സംവിധാനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുമ്പോൾ മാന്ത്യാമ്മാ, സി. എസ്. ഐ., സി. എൻ. ഐ. സഭകൾ കൗൺസിലിയർ സംവിധാനം സ്വീകരിക്കുന്നു. മാർ ഇഴവാനിയോസ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതാകട്ടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംവിധാനമാണ്. എപ്പിസ്കോപ്പൽസഭകളുടെ ഐക്യത്തിനു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംവിധാനമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഫെഡറൽ, കൗൺസിലിയർ എന്നീ ലൗകിക സ

2 Ibid., സെപ്റ്റംബർ 25, 1983

കേതങ്ങൾക്കു പകരം “റീത്തു” എന്ന സഭാ സങ്കേതമാണ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഐക്യപദ്ധതിയിലുള്ളതു്. മലങ്കരസഭകളുടെ ഐക്യത്തിന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് “മലങ്കരറീത്തു” ആണ്. മലങ്കരറീത്തു എന്തെന്നു വിശദമായെങ്കിലേ ആ ഐക്യപദ്ധതിയുടെ ആകർഷകത്വവും സ്വീകാര്യതയും വ്യക്തമാക്കൂ.

“മുള്ളിനും ഇലയ്ക്കും കേടില്ലാത്ത ഒന്നത്രേ മലങ്കരറീത്തിലൂടെ മാർ ഈവാനിയോസ് കാട്ടിത്തന്ന സഭാശ്രേഷ്ഠണം. മലങ്കരസഭയ്ക്കോ സാമൂഹിക സഭയ്ക്കോ കോട്ടമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഐക്യത്തിന്റെ ധന്യത ഇരുസഭകൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടുതാനും, കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നതു കളഞ്ഞുകളിക്കാതെ ഉത്തരത്തിലെ നിക്ഷേപം കരസ്ഥമാക്കിയെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ പ്രത്യേകത. മലങ്കരസഭയുടെ സാംസ്കാരികസമ്പത്തും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഒന്നുപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും ആ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളെല്ലാം അരക്കിട്ടുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് അതിന്റെ നീക്കം.

റീശുപാത്രീയർക്കീസിനെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഹൃദായ കാനോൻ ശിരസാവഹിക്കുകയും സഭയുടെ സാമൂഹികത്വം വിശ്വാസപ്രമാണമായി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് “മലങ്കരറീത്തു” സ്വീകരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ല.

മലങ്കര സഭയുടെയും 1984-ലെ അന്ത്യോക്യാ റോമാ സഭാശ്രേഷ്ഠണവും

മറ്റു സഭാശ്രേഷ്ഠണശ്രമങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്ക

ബോഴേ മലങ്കരസഭാകേന്ദ്രത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം വ്യക്തമാക്കി. 1984 ജൂൺ 24-ാം തീയതി അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസും റോമാമാർപ്പാപ്പയും ചേർന്നു ചില സഭാകേന്ദ്രശ്രമങ്ങൾ സംവിശേഷശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസും റോമാമാർപ്പാപ്പയും ചേർന്നു ചില സഭാകേന്ദ്രശ്രമങ്ങൾ സംവിശേഷശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസും റോമാമാർപ്പാപ്പയും ചേർന്നു ചില സഭാകേന്ദ്രശ്രമങ്ങൾ സംവിശേഷശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു.

രണ്ടു മഹാരഥന്മാരുടെ ദീപ്രസംഗങ്ങളിൽ സന്തോഷാശ്രമങ്ങൾ ഒഴുകൽ; ദൂരവ്യാപകഫലമുള്ള ഒരു വിളമ്പലത്തിന് അവരുടെ രൂപിക രൂപം ചാർത്തൽ, കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമടക്കം അനേകായിരങ്ങളിൽ റോമാഹർഷം കൊള്ളൽ—അതായിരുന്നു പോപ്പ് ജോൺ പോൾ ഒന്നിന്റെ അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സന്തോഷം സങ്കാപ്രഥമം. ചേർന്നുള്ള സംയുക്ത പ്രഖ്യാപനത്തിന് ഒപ്പുവെക്കൽ. പ്രസ്തുതരേഖയിൽ പത്തു വസ്തുതകൾ നക്ഷത്രം പോലെ തിളങ്ങുന്നു.

1. കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ അസുലഭസന്ദർഭം ദൈവമാണകനിഞ്ഞു നൽകിയതെന്നത്രേ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ഉറച്ച ബോധ്യം. അതിനു രണ്ടുപേരും സ്വർഗ്ഗപിതാവിനു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഇരുസഭകളുടെയും ആത്മബന്ധം ഇതുമൂലം ദൃഢപ്പെടുമെന്നു അവർ പ്രത്യംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;

2. പൊതുവു പുണ്യമായ ഒരു സഭാത്മകജീവിതം കണ്ടെത്തുന്നതിനു രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും സർവ്വാത്മനാ ആഗ്രഹിക്കുന്നു;

3. നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അടിസ്ഥാന

പ്രമാണമായി രണ്ടുകൂട്ടരും അംഗീകരിക്കുന്നു. പിള്ളാലത്തു് അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ ഉയർന്നു ട്ടുണ്ടെന്നതു നേരതന്നെ. അവ അബദ്ധധാരണകളുടെ പുകമറ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ വാഗ്സമരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു;

4. വിശ്വാസരഹസ്യങ്ങളിലേക്കു ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ ചേരിതിരിയലിന്നു കാരണം പിതാക്കന്മാർ അശേഷം കാണുന്നില്ല. കാത്താവേശുമിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യം അവർ സാധംബരം ആവർത്തിച്ചു. യഥാർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണവും അവിഭാജ്യവും അവിഭക്തവും ആയവിയം ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തന്നിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടിന്റെയും എല്ലാ സവിശേഷതകളും തന്നിൽ സന്നിഹിതവും കമ്മോത്സുകവുമാണു്.” ഇനി ഉയരുവാൻ പാടില്ലാത്തവിയം “ഏകസ്വഭാവവാദം “ദ്വിസ്വഭാവവാദം” തുടങ്ങിയ വാക്പടകൾക്കു എന്തേക്കുമായി തിരശ്ശീല വീണിരിക്കുന്നു;

5. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഐക്യഭാവം സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയിലും യോജിപ്പുള്ളവാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുതിയ ജനതയുമാകുന്നു സഭ. വചനം വഴിയും കൂദാശകൾ വഴിയും എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു് സഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു;

6. മാമോദീസായും സ്വൈമര്യലേപനവുംവഴി സഭ ക്രിസ്തുവുമായി ഒട്ടിക്കപ്പെടുന്നു; പരിശുദ്ധകുബ്ബാനയിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാസംഭവം മുഴുവനിലും വ്യാപിക്കുന്നു;

7. പട്ടം, വിവാഹം, അനുരഞ്ജനം, രോഗിലേപ

നം. എന്നീ കൂദാശകൾ അംഗീകരിച്ചുദരിക്കുന്നതിൽ ഇരുസഭകളും സമാനത പുലർത്തുന്നു;

8. വിശ്വാസികൾ പരസ്പരവും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും തമ്മിൽത്തമ്മിലും ഉള്ള ക്രിസ്തീയഐക്യത്തിന്റെ പ്രധാനപ്രകടനമാണ് വി. കുബ്ബാന. ഈ സമ്പൂർണ്ണഐക്യം കത്തോലിക്കാ ഓർത്തഡോക്സസഭകൾക്കിടയിൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നിച്ചു സമൂഹമായി ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിന് ഇനിയും ഇരുസഭകളും കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്;

9. സഹകരണത്തിന്റെ മേഖല പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ തുറക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ തന്നെ വൈദികരെ സമീപിക്കാൻ ഒരു വിധത്തിലും സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ ഇരുവകുപ്പിലേയും വിശ്വാസികൾക്കു ഉണ്ടായെന്നിരിക്കും. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു സഹോദരീസഭകളിലേയും നിയമാനുസൃതരായ വൈദികരിൽനിന്നും അനൗരജനം, കുബ്ബാന, രോഗീലേപനം എന്നീ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തടസ്സമില്ലാത്തതാകുന്നു;

വൈദികരൂപീകരണത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രാധ്യാപനത്തിലും രണ്ടു സഭകൾക്കും സഹകരിക്കാവുന്നതാണ്.

10. പൂർണ്ണവും ദൃശ്യവുമായ ഐക്യത്തിനായി കഴിവിൽപ്പെട്ടതെല്ലാം ചെയ്യുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുകൊണ്ടും കർത്താവിനു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാണ് പ്രസ്താവന ഉപസംഹരിക്കുന്നത്.

സഭകളുടെ ദൃഢതരമായ ഒരു ഐക്യബന്ധമാണിത്. ദൃഢതമാകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. എ

ന്നാൽ, 1930-ലെ മലങ്കര സഭൈക്യവുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ 1984-ലെ പിതാക്കന്മാരുടെ സംയുക്ത പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പുതുമയൊന്നുമില്ല. സമ്പൂർണ്ണഐക്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടില്ലെന്ന സത്യം പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനയിൽ വ്യക്തമാകുന്നുമുണ്ട്. പൂർണ്ണവും ഭദ്രവുമായ ഒരു സഭൈക്യം പ്രാവർത്തികമാക്കി എന്ന മെച്ചം മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ട്.

മലങ്കരയിലെ വ്യത്യസ്തസഭകളുടെ ഐക്യത്തിനു മാർ ഈവാനിയോസ് കാട്ടിത്തന്നതിനെക്കാൾ സ്വീകാര്യമായ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ല. മലങ്കരസഭാസംരക്ഷണവും സാമൂഹികതാസമാശ്ലേഷണവും ഒന്നുപോലെ പാലിക്കാൻ മലങ്കര റീത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

VIII

മലങ്കരീത്ത് അഥവാ

തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭ

“ മലങ്കരയെ വഞ്ചിച്ച റോമ്മയിൽ പോയി ” എന്നതത്രേ മാർ ഈവാനിയോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള കടുത്ത പഴി. തിരിച്ചും മറിച്ചും ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ ദുരാരോപണത്തിൽ തെല്ലും കഴമ്പില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മപഠനം തെളിയിക്കും. മലങ്കരസഭാസംസ്ഥാരത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനോ റോമാസംസ്ഥാരത്തിൽ ലയിക്കുവാനോ മാർ ഈവാനിയോസ് മനസ്സുവെച്ചിട്ടില്ല. “മലങ്കരീത്ത്”നെക്കുറിച്ചുള്ള തികഞ്ഞ അജ്ഞതയത്രേ തെറ്റായ ഈ കുറ്റം വിധിയുടെ അടിയിലുള്ളതു്.

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുണ്ടു് പുനരെ ക്യപ്പെട്ട അനേകായിരങ്ങൾ. “റീത്തുകാർ” എന്ന പേരിൽ അവരാരും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. മാർ ഈവാനിയോസിനെ പിഞ്ചെന്നവർക്കുമാത്രമാണു് ആ പേരു അർക്കിട്ടറപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടുള്ളതു്. മലങ്കരയിലെ പുനരെക്യത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണു് ഇതിനു കാരണം. മലങ്കരീത്തു അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു പുനരെക്യപ്പെട്ടവർക്കു് “മലങ്കരീത്തുകാർ” എന്നു കിട്ടിയ പേരാണ് “റീത്തുകാർ” എന്നുമാത്രമായി ചുരുങ്ങിയതു്.

റോമാറിത്തിൽ ലയിക്കുകയല്ല മാർ ഇഴവാനിയോസ് ചെയ്തത്. തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭയെ സാമൂഹിക സഭയുമായി രണ്ടിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ച കൃത്യം. റീത്തൂ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വ്യക്തിത്വമുള്ള, തനിമയുള്ള സഭ (Individual Church) എന്നാണത്. തനിമയുള്ള സഭയും (Individual Church) പ്രാദേശിക സഭയും (Local Church) ഒന്നല്ല. പ്രാദേശിക സഭ തനിമയുള്ള സഭയാകാം. എല്ലാ പ്രാദേശികസഭകളും തനിമയുള്ള സഭകളല്ല, തനിമയുള്ള ലത്തീൻസഭയുടെ ഘടകമാണ് കേരള ലത്തീൻ പ്രാദേശികസഭ.

സാമൂഹിക ഐക്യത്തിൽ കഴിയുന്ന 18 റീത്തൂകൾ അഥവാ തനിമയുള്ള സഭകൾ ഇന്നുണ്ട്. കോപറിക്കട്, എത്തിയോപ്യൻ എന്നീ അലക്സാസ്രിയൻ റീത്തൂകളും സിറിയൻ, മാറോനൈറ്റ്, മലങ്കര എന്നീ അന്ത്യോക്യൻ റീത്തൂകളും ബൾഗേറിയൻ, ഗ്രീക്കു, ജോർജിയൻ, അൽബാനിയൻ, മെൽക്കൈറ്റ്, റഷ്യൻ, സേർബിയൻ, യുക്രേനിയൻ എന്നീ ബൈസന്റൈൻ റീത്തൂകളും കാൽഡായൻ, മലബാർ എന്നീ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി റീത്തൂകളും അർമേനിയൻ റീത്തൂം ലാററിൻ റീത്തൂം ഇവയിൽപ്പെടുന്നു.

റീത്തൂകൾ തമ്മിൽ സാജാത്യമാണധികം. എന്നാൽ, ഇവ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതു് വൈജാത്യത്തിലൂടെയാണ്. എങ്ങനെയുള്ള അന്തരമാണിവയ്ക്കുള്ളതു്? ഇരുട്ടും വെളിച്ചവുമായുള്ള അന്തരം ഇവയ്ക്കില്ല. സമുദ്രവും പർവ്വതവും പോലെയുള്ള വേർപിരിയൽ ഇവിടെയില്ല. ആനയും ആടും പോലെയുള്ള അകൽച്ചയുമില്ല. പിന്നെയുള്ളതോ? വ്യക്തിയും വ്യക്തിയും പോലെയുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രം. രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ സാജാത്യ

മോ വൈജാത്യമോ അധികം? മനുഷ്യരെന്നനിലയിൽ അവരെ യോജിപ്പിക്കുന്ന ഘടകമല്ലേ അധികം? എങ്കിലും, ഒരാളെ അപരനിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളില്ലേ? ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും നോട്ടത്തിലും ഭാവത്തിലും സംസാരത്തിലുമെല്ലാം. ഇതു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അംശങ്ങളാണ്. ഒരു വ്യക്തിയും മറ്റൊരു വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള സാജാത്യവൈജാത്യങ്ങളത്രേ ഒരു റീത്തും മറ്റൊരു റീത്തും തമ്മിലുള്ളതു്.

മത്തായി, മക്കോസു്, ലൂക്കോസു്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ സുവിശേഷങ്ങൾ സാരാംശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരേക്രിസ്താവേമാണു് അവർ നാലുപേരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. എങ്കിലും, അവരെന്നും, ഭാഷാശൈലി, പ്രതിപാദനം എന്നിവയിൽ സുവിശേഷങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷകന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വമത്രേ ഈ വ്യത്യസ്തതയ്ക്കു ചേതു. സുവിശേഷങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ അന്തരമത്രേ തനിമയുള്ള സഭകൾ അഥവാ റീത്തുകൾ തമ്മിലുള്ളതു്.

ആരാധനക്രമം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണക്രമം എന്നീ നാലത്രേ തനിമയുള്ള സഭയുടെ സാരാംശങ്ങളായ ഘടകങ്ങൾ. ഇവയിൽ പരമപ്രധാനം ആരാധനക്രമംതന്നെ. കാരണം, ആരാധകരുടെ സമൂഹമാണു് സഭ. ആരാധനയിൽ നിന്നുരത്തിരിയുന്ന ജീവിതശൈലിയാണു് ആദ്ധ്യാത്മികത. ഇതിനു നട്ടെല്ലായി നിലകൊള്ളുന്നതത്രേ ദൈവശാസ്ത്രം. ആരാധനക്രമത്തെ കറവുകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഭരണക്രമം.

മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം ആരാധനക്രമം, ആ

ധ്യാനമിത, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണക്രമം എന്നീ നാലു കാര്യത്തിലും നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. നിഗൂഢശാക്തകത്വം വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതസ്വഭാവം, ആരാധനയിലൂടെ പ്രബോധനം, ആവർത്തനപ്രകൃതി, സാമൂഹ്യബോധവും സാമൂഹികബോധവും, ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ ആകർഷകത്വം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ മലങ്കര ആരാധനയുടെ ചില മുഖമുദ്രകളാണ്.

ഈ സവിശേഷതകൾ മറ്റു ആരാധനാക്രമങ്ങളിലില്ലെന്നു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. തീർച്ചയായുമുണ്ട്. പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാംവിധം കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉന്നതം കൊടുത്തുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. “മാംസ ഉശരീരം” എന്ന വിശേഷണം കൊടുക്കുന്നവന്റെ ദേഹത്തു എല്ലൊന്നുമില്ലെന്നോ “മെല്ലിച്ച ശരീരം” എന്ന വിശേഷണം കൊടുക്കുന്നവനിൽ അല്പംപോലും മാംസമില്ലെന്നോ അർത്ഥമില്ലല്ലോ. കവി കേരളത്തെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ

“പാരം കരിമ്പു പനസം മുളകേലമിഞ്ചി
കേരം കവുങ്ങു തളിർവെറിലയേത്തവാഴ
ഈരമ്യവസ്തുതതിചേന്നു വിളങ്ങുമീനൽ-
പ്പാരഗ്ര്യകല്പതരമണ്ഡിതനന്ദനാംഭോ”

എന്നോ,

“മാവും പിലാവും പുളിയും കരിമ്പും
തെങ്ങും ഫലംതിങ്ങുമിളം കവുങ്ങും
നിറഞ്ഞഹോ!”

എന്നോ കണ്ടാൽ ഈ വൃക്ഷലതാദികളൊന്നും കേരളത്തിനു പുറത്തങ്ങുമില്ലെന്നു അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കടംബത്തിലൂടെയുംകൊള്ളുന്ന സ്നേഹമാണ് വ്യക്തിയെ സാമൂഹ്യവും സാർവ്വലൗകികവുമായ സ്നേഹത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഗൃഹപരിസരത്തിന്റെ പരിചയത്തിലൂടെയത്രേ സർവ്വലോകഭൂമിശാസ്ത്രത്തിലേക്കു ഒരു വൻ നയിക്കപ്പെടുന്നത്. കടംബത്തിൽ ലഭ്യമാകേണ്ട സ്നേഹം കിട്ടാത്ത ഭാഗ്യദോഷി സമൂഹദ്രോഹിയായി മാറുകതന്നെ ചെയ്യും. ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തും ഇതു ശരിയാണ്. സ്വന്തം ആരാധനക്രമത്തിലൂടെയും ആദ്ധ്യാത്മികതയിലൂടെയുമാണ് ഒരുവൻ ക്രിസ്ത്യാനവേത്തിലേക്കു വളരേണ്ടതു്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ മുഴുവൻ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് റീത്തും. അതിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിലും പൈതൃകത്വത്തിലുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനി വളരുകയും പൂർണ്ണതയിലേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇതു ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിലേ സാർവ്വത്രികവിശാലത കൈവരൂ എന്ന ജല്പനം മിഥ്യാധാരണയുടെ ഫലമാണ്. ഇത്തരം മിഥ്യാധാരണ ചിലരുടെയിടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

“അറിവാൻ കഴിഞ്ഞീല തുഞ്ചനെ;
 ശ്രമിച്ചതില്ലറിയാൻ
 അറിഞ്ഞിട്ടുകാര്യമെ-
 ത്തിരിക്കുന്നു?”

എന്ന വിധക്കാരായ പച്ചപ്പരിഷ്കാരികളുടെ സംഖ്യ ഏല്പാ സമൂഹങ്ങളിലും ഏറിവരുന്നതാണ് കാരണം.

ഐക്യവും (Unity) ഐകരൂപ്യവും (Uniformity) തെറ്ററിദ്ധരിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷമാണവർ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നത്. ഐകരൂപ്യത്തിനുവേണ്ടി ചിലർ പ്രാദേശിക സംസ്കാരങ്ങളുടെ നാമ്പുനുള്ളുന്നു;

മറുചിലരാകട്ടെ, പ്രാദേശികതയ്ക്കുവേണ്ടി ഐക്യത്തിന്റെ കഴുത്തറക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ “ഏക റീത്തു”വാങ്ങിന്റെ മർക്കടമുഷ്ടിയുയർത്തുന്നു; മറ്റൊരുകൂട്ടർ എല്ലാ സഭകളും ഒന്നുപോലെ ശരിയെന്നു ശരിക്കുന്നു. ഈ മറുക്കളും ചാടലുകൾക്കു നടുവിൽ സഭ നേർവഴി തെളിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ ഏകത്വവും സംസ്കാരത്തിൽ വൈവിധ്യവും എന്നതത്രേ സഭ കാട്ടിത്തരുന്ന സുഗമമാർഗ്ഗം. സാമൂഹികഐക്യവും പ്രാദേശികസംസ്കാരവും ഒന്നുപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മനോഹരസംവിധാനം റീത്തുകളുടെ നിലനിർത്തലിലൂടെ സഭ നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

ഒന്ന്

മലങ്കരആരാധനയുടെ ചില മുഖമുദ്രകൾ

സഭയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണു ലിറാർജിയുടേതു്. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: “സഭയുടെ പ്രവർത്തനംതന്നെ ആരാധനക്രമമാകുന്ന അത്യുച്ചസ്ഥാനത്തേക്കാണ് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അവളുടെ ശക്തി മുഴുവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതു് അവിടെനിന്നുതന്നെ.” (ലിറാർജി 10) മലങ്കരലിറാർജിയുടെ ചില സവിശേഷതകളാണു് ചുവടെ ചേർക്കുന്നതു്.

I നിഗൂഢാത്മകത്വം

എല്ലാ സാമൂഹികമതങ്ങളിലും സംസ്കാരങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നതാണു് ‘മിസം’. ഗ്രീക്കുകാരുടെ രഹസ്യപുണ്ണതയിൽ നിന്നാണു് ഈ പദത്തിന്റെ വ്യുൽപ്പത്തിതന്നെ. ദൈവികതയുടെ നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങളിലേക്കിറ

ങ്ങിയെല്ലെല്ലം. നിഗൂഢജ്ഞാനവുമാണു് ഇതു് ഉൾക്കൊള്ളുക. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ അഗ്രാഹ്യത ഇവിയുടെയുണ്ടു്. സ്വാഭാവികതയും അതിസ്വാഭാവികതയും തമ്മിൽ മേളിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതി വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കാവുന്നതല്ല. തൂക്കം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ആദ്ധ്യത്മികഗഹനത അന്ത്യോക്യൻആരാധനയിൽ ആദ്യനും തെളിഞ്ഞു കാണാം.

a) കർബ്ബാനയുടെ പരസ്യമായ തുടക്കം:-

കർബ്ബാന പരസ്യമായി തുടങ്ങുമ്പോൾ ബലി പീഠം ചുറ്റി പുരോഹിതൻ ധൂപം അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സൂചന ശ്രദ്ധേയമാണു്. പരസ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന യേശുവിനെയാണു് പുരോഹിതൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു്. യേശുവിനു സാക്ഷ്യംവഹിച്ച യോഹന്നാനാണു് പ്രധാന ശുശ്രൂഷകൻ; മറ്റു ശുശ്രൂഷികളാകട്ടെ, ശ്രീഹന്മാരുടെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു.

b) കരിശുവരയുടെ സാരംശം:-

കരിശു വരയ്ക്കുന്നതിനു നിഗൂഢാത്മമുണ്ടു്. പ. ത്രിത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുമാറു് തള്ളവിരലും അതിനടുത്തു രണ്ടു വിരലും ചേർത്തുപിടിച്ചു കരിശു വരയ്ക്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ സ്വഗൃത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങിയതിനെ ഓർത്തു നെറ്റിയിൽനിന്നു നെഞ്ചിലേക്കും പാപംമൂലം ഇടത്തേതിന്റെ മക്കളായിരുന്ന നമ്മെ തന്റെ കരിശു മരണംമൂലം വലത്തേതിന്റെ മക്കളാക്കിത്തീർത്തിനെ ഓർത്തു ഇടത്തെ തോളിൽനിന്നു വലത്തെ തോളിലേക്കും കരിശു വരയ്ക്കുന്നു.

c) ശോശപ്പാ ആഘോഷം

കർത്താവിന്റെ കബറിൽ വെള്ളപ്പെട്ട കല്ലിനോടു ശോശപ്പായെ ഉപമിക്കുന്നു. ആ കല്ലു ഇപ്പോൾ മാറപ്പെടുന്നു എന്നു സൂചന. ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ജലം നല്കിയ പാറയോടും ശോശപ്പാ ഉപമിക്കപ്പെടുന്നു. വി. കർബ്ബാനവഴി ക്രിസ്തു നല്കുന്ന ജീവജലത്തിന്റെ സാദൃശ്യമാണിതു്. യാക്കോബു ദർശിച്ച ഗോവേണിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറു് ശോശപ്പാ മുകളിലോടും താഴോടും ചലിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയസേന ടി വ്യരഹസ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ആദരിക്കുവാൻ വന്നിറങ്ങുന്നുവെന്നത്രേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

d) ധൂപക്കറിയുടെ ചങ്ങലകൾ

നാലു ചങ്ങലകളിൽ ഒന്നാമത്തേതു പിതാവിനെയും രണ്ടാമത്തേതു മൂന്നാമത്തേതു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയ പുത്രനെയും നാലാമത്തേതു ദൂഹായേയും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

e) കാസായിൽ ഒഴിക്കുന്ന വീഞ്ഞും വെള്ളവും

വീഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തെയും അതിനോടു ചേർന്നു വെള്ളം ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സഭയുടെ കാഴ്ചയർപ്പണത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

f) ചുവപ്പു, പച്ച, വെള്ളനിറമുള്ള തബലീത്താവിരി

ചുവപ്പുനിറം പ്രപഞ്ചത്തെയും പച്ചനിറം ഭൂമിയേയും വെള്ളനിറം തിരുസഭയേയും അർത്ഥമാക്കുന്നു.

g) കുരിശു ഉറ്റാലകൊണ്ടലങ്കരിക്കുന്നു

കുരിശു ഉയിർപ്പിന്റെ ചിഹ്നമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും സൂചിപ്പിക്കാൻ ചുവന്ന ഉറ്റാലകൊണ്ടു കുരിശു അലങ്കരിക്കുന്നു.

II വേദപുസ്തകമായിപ്പഠിതസ്വഭാവം

നിഗൂഢാത്മകത്വം വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകൃതിയാണ്. അതു ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവതാരാനുഭവത്തിന്റെ കഥയാണ് ബൈബിൾ. ആപാദചൂഡം വേദപുസ്തകബന്ധിയായിരിയ്ക്കുക മലങ്കരആരാധനയുടെ സവിശേഷതയാണ്.

a) വചനശുശ്രൂഷയ്ക്കു പ്രാധാന്യം

വി. കുർബ്ബാന, കൂദാശകൾ, യാമപ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവയിലെല്ലാം വചനശുശ്രൂഷയുണ്ടു്. വേദപുസ്തകവായനയും അതിനോടു അനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും യഹൂദസീനഗോപുരങ്ങളിലെ ശുശ്രൂഷകളെ അനുകരിച്ചുള്ളതാണ്. അപ്പസ്തോലികപ്രബോധനങ്ങളുടെ ദിവ്യഭാവം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗീതം ഓരോ വായനയ്ക്കും മുമ്പുചൊല്ലുന്നു. "ഭൂവിലശേഷം", "പൗലൂസുശ്രീഹാ" തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണ്.

b) പ്രാർത്ഥന, ഗീതങ്ങൾ എന്നിവയിലെ വാക്കുകളും ശൈലിയും അലങ്കാരങ്ങളും വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളോ അവയുടെ പരാവർത്തനങ്ങളോ അവയുടെ പ്രതികരണങ്ങളോ ആണ്. ഉദാ:-

(1) “കൊക്കൊള്ളണമഹരാനെല്ലതു
പോലെ യുപമിതും”

സംഖ്യാ 16:44-50 വരെ വാക്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(2) “കടലിൽ യൗനാനെന്നപോലെ
കനിയുക ദാസന്മാരിലെന്നും”

യോന 2, 3-10 വാക്യങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

(3) “മരണത്തെനീക്കിയഫിനഹാസിൻ
പ്രാർത്ഥനയും പോൽ”

സംഖ്യാ 25, 7-11 വരെ വാക്യങ്ങൾ ഓടുന്നു.

(4) “കർത്താവേ, എന്നോടു ഉത്തരമരുളേണമേ”

ഏലിയാദീർഘദശിയുടെ യാഗത്തിന്മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അഗ്നി ഇറക്കിയതായ അപേക്ഷ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു കാർമ്മികന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ. 1 രാജാ 18, 37-ൽ ഈ പ്രാർത്ഥന കാണാം.

III ആരാധനയിലൂടെ പ്രബോധനം

ആരാധനയോടൊപ്പം വേദോപദേശം എന്ന പ്രയോജനത്തിനു അന്ത്യോക്യൻപിതാക്കന്മാർ മനസ്സു നീയിരിക്കുന്നു. ഓരോ വിശ്വാസത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ദൈവശാസ്ത്രചിന്തകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന ബോധനത്തിനു സഹായകമാകും. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാം.

a) ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം.

പെന്തിക്കൊസ്തിപ്പെരുന്നാളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു:

“ശ്രേഷ്ഠമായ ഏക സാരാംശത്തോടു അനാഭ്യന്തമായ

ഏക സ്വഭാവത്തോടുകൂടി പിതാവു്, പുത്രൻ, പ. റൂഹാ എന്ന മൂന്നു കന്യാകളടങ്ങിയ പരിപൂർണ്ണ ത്രിത്വമായ സത്യൈക ദൈവമാകുന്നു." (പെന്തിക്കൊസ്റ്റിക്രമം.)

b) പിതാവിനെയും പുത്രനെയും കുറിച്ചുള്ള ദർശനം.

"പിതാവായ ദൈവമേ, നിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനും തന്റെ സ്വതന്ത്രബുദ്ധിമൂലം പിശാചാരാധനയിലേക്കു വഴികരിക്കപ്പെട്ടുപോയവനും ആയ മനുഷ്യനെ നവീകരിക്കുവാൻ നിനക്കു തിരുവിഷ്ണുതോന്നിയിട്ടു ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനുവേണ്ടി നിന്റെ വചനമായ പുത്രനെ നീ കല്പിച്ചുയച്ചു."

(പെന്തിക്കൊസ്റ്റിക്രമം)

c) മനുഷ്യനായ ദൈവത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

"അവൻ വ്യത്യംകൂടാതെ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു്, ദൈവത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാതീതാവസ്ഥയെ വിശദമായി ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചു തരികയും നിന്നെയും അവൻ നിന്നിൽനിന്നുള്ളവനാകുന്നു എന്നതിനെയും ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ദർശനങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളുമായ സംഗതികൾ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു."

(പെന്തിക്കൊസ്റ്റിക്രമം.)

d) പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

"റൂഹാ മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. റൂഹാ ദീർഘദർശിമാരെ സജ്ജീകരിക്കുന്നു. റൂഹാ ശ്രീഹന്മാർക്കു ജ്ഞാനം നല്കുന്നു. റൂഹാ സഹദേന്മാർക്കു ബലം നല്കുന്നു. റൂഹാ

മല്ലാനാരെ നയിക്കുന്നു. റൂഫാ നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.....”
(പെന്തിക്കൊസ്റ്റിക്രമം)

IV ആവർത്തനപ്രകൃതി

ആവർത്തനത്തിൽ മട്ടപ്പുതോന്നാത്ത മനോഭാവമാണ് അന്ത്യോക്യൻസഭയുടേതു്. ഭക്തിപാരവശ്യത്തിന്റെ ഹർഷോന്മാദം ആവർത്തനത്തിലൂടെ പ്രകടമാക്കുന്നതു് ആ ലിററർജിയിൽ ആദ്യന്തം കാണാം.

a) ഒരേ ആശയം വിവിധ ഗാനങ്ങളിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനകളിലൂടെയും ആവർത്തിക്കുന്നു.

“മഹിമയൊടകുബറീന്നു”.....”

“ദൈവമുയിത്തു മഹത്വത്തോ.....”

“മാനവർ വാനോർ മുൻമുൻ നിൻ.....”

“മിശിഹാ ജീവിച്ചെഴുന്നേറു.....”

എന്നു തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങളിലൂടെ “ദൈവമുയിർത്തു” എന്ന ഒരേ ആശയം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

b) ഒരേ വാക്കു ആവർത്തിക്കുന്നു.

“പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ.....”

(മൂന്നു പ്രാവശ്യം)

“കറിയേലായിസോൻ, കറിയേലായിസോൻ...”

(മൂന്നു പ്രാവശ്യം)

c) ഒരേ കൃത്യം ആവർത്തിക്കുന്നു.

40 പ്രാവശ്യം കമ്പിടുന്നു.

പട്ടക്കാരൻ ആശീർവാദം നല്ലമ്പോൾ സ്വീബായുടെ അടയാളം മൂന്നു പ്രാവശ്യം വരയ്ക്കുന്നു.

d) ഒരേ പല്ലവിയയിൽ എല്ലാ വാക്യവും അവസാനിക്കുന്നു.

“നീ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിനാൽ ദൈവമേ, നീ അതുതമാകുന്നു.” (ജനനപ്പെരുന്നാൾക്രമം, സെദോ)

“സ്വയംഭവീൽനിന്നുള്ള സ്വയംഭവിനും ഉൾശാന.” (ഉൾശാനപ്പെരുന്നാൾക്രമം, സെദോ)

V സാമൂഹ്യബോധവും സാർവ്വത്രികഭാവവും

ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലും മനുഷ്യർ പരസ്പരവുമുള്ള കൂട്ടായ്മയാണ് ആരാധന ലക്ഷ്യംവെള്ളുന്നത്.

a) വി. കുർബ്ബാനയിലെ സമാധാനശുശ്രൂഷ.

ഇതുമൂലം ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മപ്പെടുന്നു, സമാധാനം നല്ലനതും വിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ശത്രുതയെ ഇതു നശിപ്പിക്കുന്നു.

b) സമൂഹം ഒരുമിച്ച ആരാധനയിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുന്നു.

c) ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലും മനുഷ്യർ പരസ്പരവുമുള്ള കൂട്ടായ്മ കാണിക്കുന്നു.

പട്ടക്കാരന്റെ ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന. “പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഏകജാതന്റെ കൃപയും പ. ദൂഹായുടെ സംബന്ധവും ആവാസവും എന്റെ സഹോദരങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടുംകൂടെ എനേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.”

d) സഭയ്ക്കു മുഴുവനുംവേണ്ടി ബലിയർപ്പിക്കുന്നു.

വി. കുബ്ബാനയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ കാർമ്മികന്റെ അഭ്യർത്ഥന. “ജീവനുള്ളതും പരിശുദ്ധവുമായ ബലി സഭയ്ക്കു മുഴുവനുംവേണ്ടി അർപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.”

കുബ്ബാന സമാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്രപറച്ചിലിൽ കാർമ്മികൻ പറയുന്നു: “ദൂരസ്ഥരോടുകൂടെ സമീപസ്ഥരും മരിച്ചവരോടുകൂടെ ജീവനുള്ളവരും.....”

e) പരിശുദ്ധന്മാരും പരിശുദ്ധ വസ്തുക്കളുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

“മാമോദീസായുമതിൽ
സഹദേന്മാരസ്ഥികളും
പൂജാപീഠവുമുണ്ടു്
എന്തിജ്ജീവോഷധിയെ.”

VI ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ ആകർഷകത്വം

a) വത്സരചക്രം (Yearly Cycle), പ്രതിവാരചക്രം (Weekly Cycle), ദിനചക്രം (Daily Cycle) എന്നു മൂന്നായി ആരാധനാചക്രം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേഹാക്കാലം, നോമ്പുകാലം, കൃതാക്കാലം, പെന്തിക്കൊസ്തിക്കാലം, തേജസ്സരണകാലം, സ്ത്രീബാക്കാലം, സുബോറോക്കാലം എന്നിങ്ങനെ വത്സരചക്രം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

b) ആഴ്ചയിലെ ഓരോ ദിവസത്തിനും പ്രത്യേക നിയോഗങ്ങളും അനുസ്മരണകളുമുണ്ടു്.

1. ഞായറാഴ്ച കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ
സ്മരിക്കുന്നു

“രക്ഷകന്മാരേ, നിന്നുത്ഥാനം
ത്തിൻ ദിനമാമിന്നടിയായിരിക്കട്ടെ
പ്രീതിയെഴുന്നള്ളവില്ലാക്കാം
രണ്ടുത്താൽ പോക്കുക കററം.”

(പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന).

2. തിങ്കൾ, ചൊവ്വ എന്നീ ദിവസങ്ങൾ അതു
താപത്തിന്റെ സ്മരണയുൾക്കൊള്ളുന്നു

A. “കരുണക്കടലേ, ഞാൻ നോക്കും
ദേവോ, തനയാ എൻ പാപം

പെരുകീ പിഴകൾ

വർദ്ധിച്ചയ്യോ; നീ
കഴകണമെന്നെ സോപ്പായാൽ
ഏകണമെൻ ബാഷ്പാൽ വെണ്മ
പിതൃസ്നേഹത്താൽ യാചിക്കുന്നേൻ ഞാൻ
... ..

അനുതാപികളിൽ തൻ വാതിൽ
രാപ്പകലിങ്ങു തുറന്നീടും ഹാലേലുയാ
നാഥാ സ്തുത്യൻ നീ.” (തിങ്കൾ, സൂത്താരാ)

B. “മനസ്സാ പിഴചെയ്തേൻ
മനസ്സാ തേറുന്നു

സാത്താൻ തൻ കെണിയിൽ
വിണെന്നറിയുന്നേൻ
അനുതാപമെഴാത്തോരൻ
സ്ഥിതിയതികാറം

കാലാന്ത്യയണയും വിധിയിങ്കൽ
 നാഥാ ഹാ... ഹാ...
 കനിവായിവനിൽ നീ കൃപചെയ്തിടേണം." (ചൊവ്വാ, പ്രഭാതം)

3. പ. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥമുള്ള ദിവസമാണ് ബുധൻ

"പാവനകന്യേ, മറിയമേ, സ്വസ്തി!
 സൃഷ്ടികൾ ലോഷിപ്പു
 ഉദരേ പൈതലിനരുവേക-
 നവനെ ഗർഭേ കപ്പൽപോൽ
 നീ പേരി നിൻ വാഹകനെ
 ഇറ്റയർ തേസ്തുതി ചെയ്യുന്നു
 നിന്നിൽനിന്നുദിച്ചോന്നതി വദ്യൻ"
 (പ്രഭാതം)

4. അപ്പസ്തോലൻമാരെയും സഭയിലെ വേദപാരംഗതൻമാരെയും സഭയ്ക്കു വിശുദ്ധൻമാരെയും ഓർമ്മിക്കുന്ന ദിവസമാണ് വ്യാഴം.

വിശ്വാസത്തിൻ ശില്പികളായ്
 സഭതൻ തൂണുകളാം
 നിബിയന്മാക്കും ശ്രീഹന്മാക്കും
 സഹദേന്മാക്കും നല്ലൊരു ശ്ലോമോ
 നാഥനായ് പീഡകളേറ്റു അവരാത്മാക്കൾ
 ദാവീദേവം പാടിയപോൽ
 നാഥൻ പിൻചെന്നാർ മിശിഹാ-
 അവർ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഞങ്ങൾമേൽ
 കൃപതോന്നണമേ." (സന്ധ്യ)

5. കുരിശിനെ വണങ്ങുന്നതിനായി വെള്ളിയാഴ്ച മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“ശുദ്ധീകരണം താൻ സ്വീബാ
വിയേക്കൊടി താൻ സ്വീബാ
നമ്മെ രക്ഷിച്ചിടുന്ന
സ്വീബായിൽ പുകഴുന്നു നാം.” (പ്രഭാതം)

6. ശനിയാഴ്ച മരിച്ചവരെ സ്മരിക്കുന്ന ദിവസമാണു്.

“നാം ദൈവസുതന്മാരാവാം-
നായുഷ്കാലത്തിൽ ചൊല്ലി-
ത്തന്നത്താതരെയോർക്കേണം
നയവാന്മാർ പണ്യപ്പെട്ടോ-
രൊന്നിച്ചേകുമവർക്കാശ്ചാ-
സം സ്വഗ്ളേ പുത്രൻ ദൈവം.” (സന്ധ്യ).

(c) യഹൂദപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് ഒരു ദിവസത്തെ ഏഴു യാമങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ധ്യ മുതൽ യാമങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു.

1. റംശോ (സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന)
2. സൂത്താറാ (ശയനനമസ്കാരം)
3. ലിലിയോ (പാതിരാത്രിയിലെ പ്രാർത്ഥന)
4. സപ്രോ (പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന)
5. ഏഴരയുടെ പ്രാർത്ഥന (മൂന്നാംമണി)
6. മദ്ധ്യാഹ്നം (ആറാംമണി)
7. ഇരുപത്തിരണ്ടര (ഒൻപതാംമണി)

വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ

വർഷവും ഓരോ മാസവും ഓരോ ആഴ്ചയും ഓരോ ദി
വസവും ഓരോ നിമിഷവും വിശുദ്ധമാണ്.

രണ്ട്

**മലങ്കരസഭ ഉൾപ്പെടുന്ന
പൗരസ്ത്യ ആദിയാത്മികത്വം**

ആരാധന ഉളവാക്കുന്ന ആന്തരികാനുഭൂതിയുടെ
ആവിഷ്കാരവും ജീവിതശൈലിയുമാണ് ആധ്യാത്മി
കത. മലങ്കരസഭ ഉൾപ്പെടുന്ന പൗരസ്ത്യആധ്യാത്മിക
തയെ ഓർത്തഡോക്സി എന്നു വിളിക്കുന്നു. പ്രോട്ട
സ്റ്റാന്റിസത്തിലോ പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്തീയതയിലോ ഒ
തുക്കാവുന്നതല്ല ഓർത്തഡോക്സി. ഇതിന്റെ ചില സ
വിശേഷതകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. പാരമ്പര്യകേന്ദ്രീകൃതം
2. സന്ന്യാസബന്ധിതമായ ആധ്യാത്മികത
3. ഉയിർപ്പുസംഭവത്തിനു മുൻപണന
4. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു പ്രാധാന്യം.

I പാരമ്പര്യകേന്ദ്രീകൃതം

പാരമ്പര്യാധിഷ്ഠിതമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കേവലം
സാമ്പ്രദായികത്വം (traditionalism) എന്നു തെറ്റിദ്ധ
രിക്കരുത്. ലൗകായതികമൂല്യങ്ങൾക്കോ സംസ്കാര
ങ്ങൾക്കോ കീഴ്പ്പെട്ട് അതുമായി സമീകരണം പ്രാ
പിക്കാതെ സഭയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് പാരമ്പര്യം
ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. സഭയുടെ കെട്ടുറപ്പു സംരക്ഷിക്കുന്നതി
നും സഭയെ നിലനിർത്തുന്നതിനും ഇതു സഹായകമാ
യി ഭവിക്കുന്നു.

(a) സഭയുടെ ക്ഷേത്രം? സംരക്ഷിക്കുന്നു

ലത്തീൻസഭയിലും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസത്തിലും കാണപ്പെടുന്ന കേന്ദ്രഭരണത്തിന്റെ ശക്തിയും ഭരണസംവിധാനവും ഓർത്തഡോക്സിയിലില്ല. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളിലും കൂടെക്കൂടെയുള്ള കിടമത്സരങ്ങളിലും അവരെ രണ്ടിപ്പിച്ച് ഒരു സഭയാക്കി നിർമ്മിക്കാൻ പാരമ്പര്യത്തോടുള്ള കൂറുതന്നെയാണ്.

(b) സഭയെ നിലനിർത്തുന്നു.

അപ്രമാദിത്വത്തിന്റെ ഒരു Magisterium (ബോധനാധികാരം) ഓർത്തഡോക്സ് ചിന്തയിലില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എല്ലാ സത്യങ്ങളിലും സഭയെ വഴിനടത്തുന്നുവെന്ന് ഓർത്തഡോക്സി കരുതുന്നു. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയിലും സംസ്കാരങ്ങളിലും ചിന്താഗതികളിലുംകൂടി കടന്നുപൊയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന സഭ എന്നും ഒരേസഭയായി വിശ്വാസവും ജീവനും സംരക്ഷിക്കയത്രേ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കൃത്യം. സത്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് സഭയിലെ വൈദികരും അ വൈദികരും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പൗരസ്ത്യസഭയിലെ വലിയ ചില ദൈവശാസ്ത്രചിന്തകന്മാർ അ വൈദികരാണ്.¹

പാരമ്പര്യബദ്ധമായ ചില ആചാരങ്ങൾ

1. യഹൂദപാരമ്പര്യത്തെ തുടർന്ന് ദിവസവും നിർദ്ദിഷ്ടയാമങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

1. Cfr. Alexander Schmemmann, Orthodox Christianity, Sign, Oct. 1979.

2. കിഴക്കേദിക്കിനു പ്രാധാന്യം നല്കുന്നു. ദൈവാലയം കിഴക്കേഭാഗത്തായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞുനിന്നു നടത്തുന്നു. മൃതദേഹം കിഴക്കേഭാഗത്തായി വയ്ക്കുന്നു.

II സന്യാസബന്ധിതമായ ആദ്യയാത്മീകത

എല്ലാവരും സന്യാസികളല്ലെങ്കിലും “മുനമേ ദൈവരാജ്യമന്വേഷിക്കുക” എന്ന പ്രമാണം കാക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.²

(a) സന്യാസികളെപ്പോലെ യാമപ്രാർത്ഥന നടത്താൻ എല്ലാവരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു;

(b) നോമ്പ്, വജ്ജന, ഉപവാസം എന്നിവ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്.

(c) പ്രായശ്ചിത്താരൂപിയോടെ കമ്പിടുന്ന പതിവുണ്ട്;

(d) മെത്രാൻ ധരിക്കുന്ന മസനപ്സാ (ശിരോവസ്ത്രം) ഒരു സന്യാസിയെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്;

(e) ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും എല്ലാവരും ഒന്നുചേർന്നു കാനോനികപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്ന പതിവുണ്ട്.

2. Cfr. Ibid.

III ഉയിർപ്പുസംഭവത്തിനു മുൻഗണന

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനാണു് ആരാധനാജീവിതത്തിൽ മുൻഗണന.

(a) ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യത്തിനു നല്ല പ്പെടുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കർബ്ബാനസമയത്തു നില്ക്കുക എന്നതു് പൗരസ്ത്യസഭയിൽ പതിവായി. "മുട്ടകത്തുനതു മനുഷ്യവസ്ത്രത്തിന്റെ വീഴ്ചയേയും നില്ക്കുന്നതു് അവരുടെ ഉത്ഥാനത്തേയും" സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(b) ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതു് ഉയിർപ്പുപെരുന്നാളത്രേ.

(c) ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുന്നു.

(d) ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായെ കണ്ടുമുട്ടിയ ശിഷ്യന്മാർക്കുണ്ടായ അനുഭവം ഇന്നു സുവിശേഷം ശ്രവിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാകണം. എന്ന വാസ്തവം വ്യക്തമാക്കുകയാണു് സുവിശേഷവായനയുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള സമാധാനാശംസകൾ.

IV പരിശുദ്ധാത്മാവിനു പ്രാധാന്യം

പൗരസ്ത്യ ആരാധനയിൽ വി. കർബ്ബാനയുടെ സ്ഥാപനവചനങ്ങൾക്കുശേഷം പ. റൂഹാ ഇറങ്ങി ആവസിച്ച് അർപ്പണം പൂർണ്ണമാക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയുണ്ടു്. പ. റൂഹായുടെ വരവും വിശ്വാസികളോടുകൂടിയുള്ള സഹവാസവും പവിത്രീകരണവും ശേഷമുള്ള ഭാഗത്തിൽ

അനുസ്മരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ദിവ്യബലിയുടെ രഹസ്യം പുത്തികരിക്കപ്പെടുന്നത് പ. റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനം മുലമാണ്.

മുന്ന്

മലങ്കരസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചില സവിശേഷചിന്തകൾ

I ആരാധനയും സഭാനുഭവവും

സഭാനുഭവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്രകടനം ആരാധനയിലൂടെയാണ്. “ദേവാലയത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയാണ്”. (Standing in the Church, we Stand in Heaven.) ആരാധന സ്വർഗ്ഗീയാനുഭവമാണ്.³

(a) “പറുസൈതനെ വിശുദ്ധർ പാർപ്പിടം
പറുസൈതനെ നയവാന്മാർ ഭയറാ
പറുസൈതനെ ഒന്നുവായർ ഭവനം
പറുസൈതനെ വാടാത്ത ജീവൻ
പറുസൈതനെ അക്ഷയ മണവാ
അവകാശിയാകുന്നോർ ധന്യർ”

(b) “ശുദ്ധാലയമുരുന്നും സഹിതം
വാനോർസൈന്യം നില്ക്കുന്നു.”

3 Cfr. Alexander Schmemmann, Orthodox Christianity Sign Oct. 1979)

- (c) "തീയല്ലോ — ഇമ്മട്ബഹാ
 തീതന്നെ — പുജയിതും
 തീയിതിനെ — ചുറ്റുന്നു
 തീയിനല്ലൊ പരിചരിപ്പ്"

II ലോകരക്ഷ മനുഷ്യനിലൂടെ

(a) മനുഷ്യനിലൂടെ ലോകം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു" നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുക, നിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള ആയിരങ്ങളെ രക്ഷിക്കപ്പെടും" (വി. സെറാഫീം) നമ്മൾ വിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "പരിശുദ്ധാത്മലബധിക്കുവേണ്ടിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം."⁴ (വി. സെറാഫീം)

(b) വിശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

1. "വെളിവിൻതട്ടിൽ വസിക്കും പുണ്യനിയേ,
 പരിശുദ്ധാ
 വേണ്ടാ കഷ്ടത വീൺചിന്തയുമടിയായി—
 ഒന്നാഴിക്ക"

2. "ഞങ്ങൾ പുതുതായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട വിവേകമുള്ളവരും അതാനികളുമായ ആത്മാക്കളോടൊത്ത് വിശ്വാസമെന്ന യോഗ്യതയുള്ള ദീപങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് പുതിയവരായി പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു അയക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ നിനക്കു ശ്രേഷ്ഠവും നിർമ്മലവുമായ ആട്ടിൻകൂട്ടമായി ഭവിക്കുമാറാകണമേ".⁵

4 Cfr. Ibid.

5 സിറോ-മലങ്കരീകർബാന തകാസാ, Published by Rev. Thomas Pazhoor p. 7)

3. 'ദൈവമേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു' എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാങ്ങിക്കുന്നവരായ നാം വിശുദ്ധരാകുവാൻവേണ്ടി ദൈവത്താൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു അനുസ്മരിക്കുന്നു.⁶

III സഭയും ലോകപ്രശ്നങ്ങളും

ആരാധനയിലൂടെയുള്ള സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം ലോകപ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒളിച്ചോട്ടത്തിനല്ല. മനുഷ്യന്റെയും സർവ്വവസ്തുക്കളുടെയും അത്യന്തികലക്ഷ്യം സഭ അറിയുന്നു. ആരാധനയിലൂടെ സഭ ലോകത്തിന്റെ കൂദാശയാകുന്നു.⁷

IV സഭയും പവിത്രീകരണവും

സഭയുടെ ലക്ഷ്യം ലോകത്തിന്റെ പവിത്രീകരണമാണു്.

(a) വത്സരചക്രം, പ്രതിവാരചക്രം, ദിനചക്രം എന്നീ ആരാധനാചക്രങ്ങളിലൂടെ സഭ സമയത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

(b) ജ്ഞാനസ്നാനം, സ്നൈഹ്യലേപനം എന്നിവയിലൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിന്റെ നിത്യജീവൻ നല്കി വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

6 Ibid., p. 30

7 Cfr. Alexander Schmemmann, Orthodox Christianity Sign Oct. 1979).

(c) പഴയതിൽനിന്നു പുതിയതിലേക്കുള്ള രൂപീകരണമാണു സഭ.8

V സഭയും സാർവ്വതീകദർശനവും

ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭ സർവ്വസൃഷ്ടിയുമായും ബന്ധത്തിലാകുന്നു, സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായി ദൈവമാതാവിനെയും അതിനപ്പുറം പരിശുദ്ധന്മാരെയും കാണുകയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു.9

(a) ആദാമിന്റെയും ഹൗവായുടെയും കാലംമുതൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രവാചകന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, സഹദേന്മാർ, മദ്യോനന്മാർ, പരേതരായ വിശ്വാസികൾ എന്നിങ്ങനെ നീതിമാന്മാരായ ഏവരേയും ഇവിടെ ഓർക്കുന്നു.10

(b) ദൈവമാതാവായ വി. കന്യകയേ, ഞങ്ങൾ ക്ഷേമേണി നീ കരുണ യാചിക്കണമേ. സഹദേന്മാർ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്കുവേണ്ടി യാചിക്കാം. കർത്താവേ, നിന്നിലുള്ള ശരണത്തിൽ മരിച്ചു നിന്റെ വരവിനായി നോക്കിപ്പാർക്കുന്നവരെ നീ ആശ്വസിപ്പിച്ചു പുണ്യപ്പെടുത്തേണമേ.11

8 Cfr. Alexander Schmemmann, Orthodox Christianity.
9 Cfr. Alexander Schmemmann, Orthodox Christianity
10 സീറോ-മലങ്കര കർബാന തക്ലാ, by Rev. T. Pazhoor, p. 12.
11 Ibid p. 24

നാലു

**മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണക്രമം
അഥവാ നിയമസംഹിത**

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ള "ഹൂദായകാനോൻ" അത്രേ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു ഗ്രൂപ്പിന്റെ ഔദ്യോഗിക കാനോൻ. ഇതിലെ ആദ്യത്തെ പത്തു അദ്ധ്യായങ്ങളാണ് പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നത്. 1. പള്ളിയും അതിന്റെ ഭരണവും; 2. മാമോദീസാ; 3. ദിവ്യമൂറോൻ; 4. കർബാന; 5. നോമ്പുകളും പ്രാർത്ഥനകളും; 9. ശവസംസ്കാരം; 7. ആചാര്യത്വം; 8. വിവാഹം; 9. മരണപത്രം; 10. അവകാശക്രമം എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളവയാണ് പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായങ്ങൾ. ഓരോ അദ്ധ്യായവും ഉപവകുപ്പ് (ഖണ്ഡിക)കളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 'പള്ളിയും അതിന്റെ ഭരണവും' എന്ന ഒന്നാം അദ്ധ്യായം തന്നെ ഏഴു വകുപ്പ് (ഖണ്ഡിക) ആയി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ,

ന്യായരഹിതമായ സംഘങ്ങളുടെ ബഹിഷ്കരണം (1-ാം ഖണ്ഡിക); പള്ളിവസ്തുക്കളും വരുമാനങ്ങളും (2-ാം ഖണ്ഡിക); റിശീസാകളും വഴിപാടുകളും ഭാഗങ്ങളും (3-ാം ഖണ്ഡിക); കൈകാര്യകർത്താക്കൾ (4-ാം ഖണ്ഡിക); മദ്ബഹായിലെ ഉപകരണങ്ങൾ (5-ാം ഖണ്ഡിക); ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മദ്ബഹായെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾ (6-ാം ഖണ്ഡിക); മദ്ബഹാ, പള്ളി, കൂദാശ (7-ാം ഖണ്ഡിക) എന്നിവയത്രേ.

ഉപസംഹാരം

**മാർ ഈവാന്റിയോസ്
മലങ്കരവിട്ടു പോയിട്ടില്ല**

വിവിധ റീത്തുകൾ അഥവാ തനിമയുള്ള സഭകൾ (Individual Churches) സാരാംശത്തിൽ വ്യത്യാസമുള്ളവയല്ല; എങ്കിലും, അവയ്ക്കു ബാഹ്യങ്ങളായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ആരാധനക്രമം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണക്രമം എന്നിവയിലെല്ലാം ഈ വ്യത്യാസം പ്രകടമാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യതിരിക്തത മലങ്കരസഭയുടെ സവിശേഷതകളാണ്. അവയത്രേ ഈ ലേഖനത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ സവിശേഷതകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് മലങ്കരീത്തു നിലകൊള്ളുന്നതു്.

മാർ ഈവാന്റിയോസ് പാശ്ചാത്യ(റോമാ)റീത്തിലോ മറോന്തൈകിലും പൗരസ്ത്യറീത്തിലോ ലയിച്ചിട്ടില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ (ആരാധന, ആദ്ധ്യാത്മികത, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണക്രമം എന്നിവയിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ള സവിശേഷതകളെ) സാമൂഹികസഭയെക്കൊണ്ടു അംഗീകരിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തതു്.

മലങ്കരീത്തു തനിമയുള്ള മലങ്കരസഭയോന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കാത്തവർ ഇന്നുമുണ്ട്. “മലങ്കര വിട്ടോടിപ്പോയി”, “റോമ്മായിൽ മുഴുകി” “മലങ്കരയെ വഞ്ചിച്ചു” എന്നീ പഴികൾ മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെമേൽ ചുമത്തുന്നതു് അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്.

IX

മാറൊറാലികൾ

മാർ ഇവാനിയോസ് ഉണർത്തിയ ആശയസംരംഭം അനേകം പുസ്തകങ്ങൾക്കു ജന്മം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ അറുശതാബ്ദം അത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായി തിരിക്കാം. പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ സംവാദാത്മകകൃതികളും എതിർപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടിവന്ന രണ്ടാംഘട്ടത്തിൽ വിവാദാത്മകകൃതികളും സമൂഹാഭിമാനരീക്ഷം കൊണ്ടു അനുഗൃഹീതമായ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ ഏക്യമെന്നിസമനോഭാവകൃതികളും ഉണ്ടായി.

പ്രാരംഭഘട്ടം

മാർ ഇവാനിയോസിനാൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഗിരിദീപം, അഭിവന്ദ്യ പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ് റമ്പാനും ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസു റമ്പാനും ചേന്നു തയ്യാറാക്കിയ 'മലങ്കര സഭയുടെ കഴൽക്കണ്ണാടി', ശ്രീ എ. പീലിപ്പോസിന്റെ 'കാതോലികപുനരൈക്യ ചിന്തകൾ' എന്നിവയാണു ഇക്കാലത്തുണ്ടായ പ്രധാന കൃതികൾ. മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തിക്കൊണ്ടും സമൂഹത്തെ ഒന്നടങ്കം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുമുള്ള ഒരു

ഐക്യനീക്കം: ഒരുത്തരേയും മുറിച്ചെടുത്താത്ത സംവാദാത്മകശൈലി എന്നിവ ഇക്കൂട്ടികളുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്.

1 ഗിരിദീപം

പുനരൈക്യത്തിന് 1 വർഷംമുമ്പ് 1929 ജൂലൈ 22-ാം തീയതിയാണ് ഗിരിദീപം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. 1910 മുതൽ 19 കൊല്ലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ മാർ ഇഴ്വാനിയോസ് ഹൃദയസ്പർഷ്കയായി നിരന്തരം. അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനം, തുടന്ന് സമുദായത്തിലുണ്ടായ കോളിളക്കം, വട്ടശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്കം, കഥാപുരുഷന്റെ ജീവൻ തുലാസിൽ ആടിയ ഘട്ടങ്ങൾ, ആനപ്പാപ്പിയുടെ മരണം, അബ്ദൽമിശിഹായുടെ വരവ്, കാതോലിക്കാവാളയിലെ രഹസ്യകഥകൾ, സെറാനൂർ വാസക്കാലത്തെ സമുദായോദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങൾ, ബഥനി സ്ഥാപനം, തുടങ്ങിയവയുടെ നലം തികഞ്ഞ അനുഭവവിവരണം.

“ഹേ! വിശ്വസ്തസഭേ, പ്രാർത്ഥിച്ചീടകിതാ നിന്മക്കൾ കള്ളച്ചെന്നായ്ക്കൾക്കിരയായ്”

എന്ന പ്രാർത്ഥനാഗാനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരയുടെ യഥാതഥചിത്രം അവതരിപ്പിക്കുകയും സമുദായോദ്ധാരണത്തിന് ആത്മാർത്ഥശ്രമം ചെയ്യുന്ന മലങ്കര സഭാംഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

2 മലങ്കരസഭയുടെ കുഴൽക്കണ്ണാടി

പുനരൈക്യത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് 1930 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ഇക്യൂതി പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. രണ്ടുമാസത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടാംപതിപ്പിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായി എന്നു പറയുമ്പോൾ പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ്റമ്പാനും ചേപ്പാട്ടു പിളിപ്പോസ് റമ്പാനും ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയ ഈ സരസകൃതിയുടെ വശീകരണശക്തി മനസ്സിലാക്കാം. മലങ്കരയുടെ ഏതൽക്കാലസ്ഥിതി സമർത്ഥമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുകയാണിവിടെ. മലങ്കരസഭയ്ക്കു പാത്രീയർക്കീ സുമായി യോജിക്കരുതോ?; സ്വാതന്ത്ര്യമായി നിൽക്കരുതോ?; മാതൃഭാഷാക്കാരമായി ബന്ധപ്പെടരുതോ? യുനായ സഭയുമായി ഒന്നിക്കരുതോ? എന്നീ പ്രശ്നങ്ങളെ കൂലകഷമായി ചർച്ച ചെയ്തതിനുശേഷം കത്തോലിക്കാപുനരൈക്യമത്രേ ഏകകരണീയം എന്നു സമർത്ഥിക്കുകയാണ് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം ചെയ്യുന്നത്. ഒഴുക്കും ഉറപ്പും ഉള്ള സ്വഭാവമുള്ള ഇക്യൂതിയുടെ വശ്യത ഐക്യവിരുദ്ധരെ ഞെരിപ്പിരിക്കാക്കുന്നതെന്നു ചെയ്തു.

3 കാതോലിക പുനരൈക്യചിന്തകൾ

റീട്ട. ജഡ്ജി മാർട്ടിൻ എ. പിളിപ്പോസിന്റെ 'കാതോലിക പുനരൈക്യചിന്തകൾ' 1931 മാർച്ച് 28-ാം തീയതി പ്രകാശിതമായി. മലങ്കരയുടെ ഉള്ളകളിൽ നല്ലവണ്ണം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ ചിന്തകൻ സമുദായ നേതാക്കന്മാരായ ദിവ്യശ്രീ ഫാ. അലക്സിയോസ്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ്, മലങ്കരയുടെ മാർ ദിവന്യോസ്യോസ് എന്നിവർക്കു അയച്ച കത്തുകളാണ് ഉള്ളടക്കം. മലങ്കരയുടെ തനിച്ചിത്രം, കാതോലികഐക്യത്തിനു നേരെ ആ

രോപിച്ചുകൊടുത്ത തടസ്സങ്ങൾ, ഐക്യത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങൾ കോടതിയിൽ ജഡ്ജ് മെൻറു തയ്യാറാക്കുന്ന പാടവത്തോടെ ഈ കത്തുകളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ആരെയും ഇരുത്തിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിരിക്കുകയല്ല.

ചിരിയഘട്ടം

ഇക്കാലയളവിലെ കൃതികളെ വിവാദാത്മകം, ചരിത്രപരം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. വിവാദാത്മകകൃതികളുടെ നേതൃത്വം മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരിക്കും ചരിത്രപരകൃതികളുടെ നേതൃത്വം ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചയ്ക്കലോടിക്കും നൽകാവുന്നതാണ്.

വിവാദാത്മക കൃതികൾ

മുളയിലെ ഞെരിച്ചരയ്ക്കുവാൻ പോരുന്ന തീവ്രങ്ങളായ ആക്രമണങ്ങളും ആശയസംഘട്ടങ്ങളുമാണ് പനരൈകൃപ്രസ്ഥാനത്തിനു ആരംഭഘട്ടത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവന്നത്. ഏതാക്രമണത്തിനും പറ്റിയ മറുമരുണമായി അടിയും തടയും പഠിച്ച മോൺ വടശ്ശേരി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

“ചൊല്ലിന്നു ചൊല്ലുണ്ടു”, മല്ലിന്നു മല്ലുണ്ടു”,
തല്ലിന്നു തല്ലുണ്ടു”, കല്ലിന്നു കല്ലുണ്ടു”,
വീല്ലിന്നു വീല്ലുണ്ടു”, വാളിന്നു വാളുണ്ടു”,
വല്ലാതെ വന്നുകയർക്കേണ്ട താനെടോ”

എന്ന രീതിയിൽ നിലകൊണ്ട ആ രൂപികാമല്ലനോടെ തിരിട്ടവരെല്ലാം മുറിവേറ്റു നിലംപതിച്ചു.

മോൺ. വടശ്ശേരിയുടെ കൃതികൾ

1. കത്തോലിക്കാ സഭയും യാക്കോബായവാദങ്ങളും

12 അദ്ധ്യായങ്ങളും 500-ൽ ശീഷ്യം പുറങ്ങളുമുള്ള ഈ ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥം 1945 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി പുറത്തുവന്നു. പത്രോസിന്റെ റോമാസിംഹാസനം, അതിനെതിരായുള്ള വാദങ്ങൾ, കൽക്കദോനിയായുന്നഹദോസ്, കേരളസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യം, വിവിധ സഭകളുടെ പുനരുകൃതങ്ങൾ, കേരള പുനരുകൃതവീഥിയിലെ വിലങ്ങുതടികൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒന്നരമാസംകൊണ്ട് ഒന്നാം പതിപ്പുമുഴുവൻ വിററഴിയത്തക്കവണ്ണം വായനക്കാരെ വശീകരിക്കുവാൻ ഈ വിശിഷ്ടകൃതിക്കു കഴിഞ്ഞു.

2. എല്ലാ സഭകളും ശരിയോ?

സഭ ഏകമാണ്; ശാഖാവാദം, സാഹോദരീസഭാവാദം, സ്വതന്ത്രസഭാവാദം തുടങ്ങിയ വാദഗതികൾ പൊള്ളയാണ് - എന്നീ കാര്യങ്ങളാണ് 400-ഓളം പുറങ്ങളുള്ള ഈ ദൈവശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത്.

3. കൽക്കദോനിയായുന്നഹദോസ്

കൽക്കദോനിയായുന്നഹദോസിന് ഇടയാക്കിയ എവുത്തിക്കോസിന്റെ വേദവിപരീതവും അതിനെ പ്രബലപ്പെടുത്താൻ ദീയസ്കോറോസ് ചെയ്ത സാഹസപ്രവൃത്തികളും ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

4. മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏക സ്വഭാവവാദികളോ?

മോൺ. വടശ്ശേരിയുടെ തീസിസ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതത്രേ ഈ പ്രബന്ധം. മലങ്കരയാക്കോബായക്കാർ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ എതിർന്നു എന്നും അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്ന ന്യായങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിരത്തുന്നു. ബുദ്ധിയെ കഴയ്ക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളാണ് യാക്കോബായ പിന്മാഗതിയിൽ എഴുത്തുകാരൻ കാണുന്നത്.

5. വി. കുർബാനയും അകത്തോലിക്കാസഭകളും

മാന്തോമ്മാ സഭയിൽ ഇവാൻജലിക്കൽ സഭ ഉണ്ടായതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രകാശനം. വി. കബ്ബാനയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അകത്തോലിക്കാ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഇവിടെ വിമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

6. എന്റെ തെങ്ങേലി പ്രസംഗം

തെങ്ങേലി എന്ന സ്ഥലത്തു താൻ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിനെതിരായുയർന്ന ചെപ്പാടുകളുടെ കഴമ്പില്ലായ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനത്രേ പുനരെകുരജതജ്ജബിലി വർഷമായ 1955-ൽ മോൺ. വടശ്ശേരി ഇക്കുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. സമകാലീന മലങ്കരസഭയുടെ നഗ്നചിത്രമത്രേ ഇതിലെ 340- പുറങ്ങളിൽ ഉടനീളം.

7. സലാമ റമ്പാന്റെ അപവാദ വ്യവസായം

വെരി റവ. വി. സി. ഗീവറുഗീസ് കോർ എപ്പി

സ്കോപ്പായുടെ പുനരുകൃതതയും കത്തോലിക്കാ സഭയേയും അപലപിച്ചുകൊണ്ടു മൂശ സലാമ റമ്പാൻ എഴുതിയ “കാതോലിക്കാ സഭയും റോമാവാദങ്ങളും” എന്ന കൃതിക്കു കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന മറുപടിയായിട്ടും റമ്പാന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ മത്തുകാലന്റെ തൊഴിയായി എഴുത്തുകാരൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

8. മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം മനുഷ്യദത്തമോ ദൈവദത്തമോ?

മാർപ്പാപ്പാ അവകാശപ്പെടുന്ന പരമാധികാരം മനുഷ്യദത്തമല്ല. സാമൂഹികസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനും വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയുമെന്ന നിലയിൽ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൂനൻ കുരിശുസത്യം, മലങ്കരസഭാസ്രാണികളും പുനരുകൃതവും, ഒരു വഴിയോ പലവഴിയോ? സ്വർഗ്ഗമാർഗ്ഗം, സഭാ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരത്നങ്ങളായ തുടങ്ങി 29-ഓളം ഗൗരവമേറിയ കൃതികൾ മോൺ. വടശ്ശേരിയുടെ കരുത്തുറ്റ തുല്യക സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മാറുകൃതികൾ

1. മലങ്കരസഭയുടെ എക്സോ

മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ സഭാപരിവർത്തന സംരംഭങ്ങളെയും “മലങ്കര സഭയുടെ കഴൽക്കണ്ണാടി” എന്ന പ്രഖ്യാത ഗ്രന്ഥത്തെയും ഭർതൃസിക്കുന്ന “ഭൂതകണ്ണാടി”ക്കു ഭാസൻ പത്രാധിപർ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ശ്രീ എം.എം. വർക്കി നല്കുന്ന ചുട്ട മറുപടി.

2. നേർവഴികാട്ടി

മാർ സേവേറിയോസിന്റെ പുനരൈക്യത്തെ ഭേദപരണതുകൊണ്ടുള്ള പുതക്കഴിയിൽ ഏബ്രഹാം കത്തനാരുടെ “റോമാസഭയും റീത്തുകളും” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ കഴമ്പില്ലായ“മ വെളിച്ചത്തു വരുത്തുകയാണ്” വന്ദ്യചേപ്പാട്ടു റമ്പാന്റെ “നേർവഴികാട്ടി”. “അൽഹോയ” കീപ്പോ ദസ്ബസ് ശൈമവുൻ, റീശ്തൽമീതെ ബനിയോനോലോ” എന്നു തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ ഉരുവിടുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്കു പത്രോസിന്റെ സവിശേഷസ്ഥാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമവും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സംവിധാനവും ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന മനോഹാരിത അത്യാകർഷകമായിരിക്കുമെന്നും ഇതിൽ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

3. യാക്കോബായസഭയും റീശുപാത്രീയർക്കീസും

വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം, വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം, മാർപ്പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള യാക്കോബായ സഭാറിക്കാർട്ടുകളത്രേ ഇവിടെ ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചയ്ക്കലോടി നിരത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

4. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഞാൻ ചേർന്നത് എന്തുകൊണ്ട്

തന്റെ പുനരൈക്യവിവരം സുഹൃത്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി വി. സി. ഗീവറുഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണിതു്. “വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരവും സിംഹാസനവും” എ

ന്ന പേരിൽ രണ്ടു വാല്യമുള്ള കൃതിയും കോർ എപ്പിസ്റ്റോപ്പായുടേതായി എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

റവ. ഡോ. സി. എ. ഏബ്രഹാമിന്റെ "അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു കോട്ടയംവഴി റോമിലേക്കു" ഫാ. റി. വി. ജോണിന്റെ "മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവി", ചേപ്പാട്ടു പിിലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ നിരവധി പ്രബന്ധങ്ങൾ, സി. ഇ. ജി. ലഘുപത്രികകൾ, ഈ ലേഖകന്റെ "ഐക്യത്തിന്റെ വിളി", അന്ത്യോക്യയോ റോമയോ? തുടങ്ങിയവ ഈ ഇനത്തിൽ പെട്ടവയാണ്.

ചരിത്ര കൃതികൾ

1. **ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്**
(ജീവചരിത്രം) രണ്ടു ഭാഗം, by ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചെൽലോടി.

രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വലിയ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗത്തു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ജനനം മുതൽ പുനരൈക്യം വരെയുള്ള സംഭവങ്ങളും രണ്ടാം ഭാഗത്തു പുനരൈക്യം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള വസ്തുതകളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രമായി ഇതിനെ ഗണിക്കുമെങ്കിൽ ആ മഹാസംഭവത്തിനു കളമൊരുക്കിയ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം ഒന്നാം ഭാഗത്തിലും ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ മുളയിലെ നുള്ളിക്കളയാൻ തക്കം പാത്രുകുതിച്ചുനീങ്ങിയ എതിർപ്പുകളുടെ പരമ്പരകൾ രണ്ടാം ഭാഗത്തിലും കാണാം. അബൂള്ളാ ബാവയുടെ ആ ഗമനം, വട്ടശ്ശേരിയിൽ മാർ ദീവന്യാസ്യോസിനേററ

മുടക്കുശിക്ഷ, കാരോലിക്കാ സിംഹാസനസ്ഥാപനം, ബഥനിയുടെ തുടക്കം, കാരോലികപുനരൈക്യാലോ ചനകൾ, തുടങ്ങിയവയുടെ ഏദയസ്പഷ്ടമായ ചിത്രങ്ങൾ ഒന്നാംഭാഗത്തുള്ളപ്പോൾ പാശ്ചാത്യ പര്യടനം, സ്റ്റേൻമാൻ, ട്രൂമാൻ, ചെസ്മാൻ തുടങ്ങിയവരുമായുള്ള അടുപ്പം, സർ സി. പി; പനമ്പള്ളി എന്നിവരുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ ആദിയായ വിവരണം രണ്ടാംഭാഗത്തും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

2. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ

കത്തോലിക്കാ, യാക്കോബായ, ഓർത്തഡോക്സ്, നെസംതോറിയൻ, മാന്തോമ്മാ, ആഗ്ളിക്കൻ, ബ്രദറൻ, പെന്തിക്കൊസ്ത, രക്ഷാസൈന്യം, സാബത്തുമിഷൻ, അഞ്ചരവേദം, ഇവാൻജലിക്കൽ, തോഴിയർ, റസ്സൽ എന്നിങ്ങനെ കേരളത്തിലുള്ള വിവിധ സഭകളുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ, ആധുനികസ്ഥിതി തുടങ്ങിയവ സമഗ്രമായി ഇതിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ പുരാതനസഭ, ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസ്, കൂനൻ കുരിശു സത്യം എന്നീ വിഷയങ്ങൾക്കു അർഹമായ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചയ്ക്കലോടിയുടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു ഏല്പമായ സ്വാഗതം കേരളജനത നല്ലിയെന്നതിനു തെളിവത്രേ 1952-ലെ ഒന്നാം പതിപ്പിനെ തുടർന്ന് 55-ലും 62-ലും പുതിയ പതിപ്പുകൾ ആവശ്യമായി വന്നതു്.

3. മാർത്തോമ്മാ ശ്ളിഹായുടെ സിംഹാസനം

മലങ്കര സഭയ്ക്കു കേന്ദ്രബിന്ദുവാക്കിയിട്ടുള്ള ഒ

ര കേരളസഭാചരിത്രമന്ത്രേ ഫാ. ജോൺ കോന്നിയൂരിന്റെ വിദഗ്ദ്ധതലിക സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള മാർത്തോമ്മാശുഭീഹായുടെ സിംഹാസനം. മലങ്കരസഭയുടെ ശൈശവകാലം, കൂനൻകരിശൂസത്യത്തിനു വഴി തെളിച്ച ഘടകങ്ങൾ, കൂനൻകരിശിനുശേഷമുള്ള പുത്തൻകൂർ, പുത്തൻകൂറും യാക്കോബായ ബന്ധവും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിപ്രവർത്തനവും പരിണത ഫലങ്ങളും, അബൂള്ളാബാദായുടെ ആഗമനവും അനന്തര സംഭവങ്ങളും, പുനരൈക്യപരിശ്രമങ്ങൾ, മാർ ഇവാന്യോസോസിന്റെ പുനരൈക്യം, പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനപുരോഗതി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഇതിൽ സമർത്ഥമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. പുനരൈക്യ രേഖകൾ

പിളർപ്പിനെത്തുടർന്ന് കേരളസഭ നടത്തിയ ഐക്യസംരംഭങ്ങളുടെ ചരിത്രവസ്തുതകൾ സമാഹരിക്കുകയാണ് ഫാ. സിൽവസ്റ്റർ ഒ. ഐ. സിയുടെ "പുനരൈക്യരേഖകൾ" എന്ന കൃതിയിൽ. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മ, നാലാം മാർത്തോമ്മാ, അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ, മാർ ദീവന്യാസ്യോസസ് ഒന്നാമൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്യാസ്യോസസ്, കണ്ടനാട്ടു മാർ ഇവാന്യോസോസ് എന്നിവരുടെ പുനരൈക്യശ്രമങ്ങളും ബഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്യോസോസ്, ജോസഫ് മാർ സേവേറിയോസസ് തോമസ് മാർ ദിയസ്കോറോസസ്, പൗലൂസ് മാർ പീലക്ലിനോസസ് എന്നിവരുടെ പുനരൈക്യവും സംബന്ധിച്ച ചരിത്രരേഖകൾ ഇതിൽ കാണാം.

ചേപ്പാട്ടു പിരിപ്പോസ്തോന്റെ "പുസ്തകാലസ്മരണകൾ", ശ്രീ എ. പിരിപ്പോസിന്റെ "ആത്മകഥ",

ശ്രീ വി. ഒ. വറുഗീസ് മല്ലപ്പള്ളിയുടെ “ജോസഫ് മാർ സേവേറിയോസ്”, ഫാ. ജേക്കബ് ഞായല്ലൂരിന്റെ “ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്”, ഈ ലേഖകന്റെ “മോൺസിഞ്ഞോർ വടശ്ശേരി”, ആദർശ ദീപങ്ങൾ”, കണ്ണ തുറപ്പിച്ചു വട്ടിപ്പണം” എന്നിവയും കേരള ക്രൈസ്തവൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രം ശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്.

5. എക്യുമെനീസ മനോഭാവ കൃതികൾ

ഒന്നും രണ്ടും ഘട്ടങ്ങളിലെ കൃതികൾ തമ്മിൽ ശൈലിയിലും പ്രമേയത്തിലും ചില അന്തരങ്ങളുണ്ട്. സംവാദാത്മകശൈലിയാണ് ആദ്യഘട്ടകൃതികളിലേതു്; സമൂഹത്തെ ആകമാനം കണക്കിലെടുത്തും മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സന്ദൈക്യമായിരുന്നു അവയിലെ വിഷയം. മോൺ വടശ്ശേരിയുടെയും മറ്റും വരവോടെ രീതിമാറി. വിവാദാത്മകശൈലി വന്നു. സത്യം വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള ആവേശത്തിൽ സ്നേഹം പലേടത്തും മുറിപ്പെട്ടു വീണു. സാർവലൗകിക കത്തോലിക്കാ വിജയഭേരിത്വ (triumphalism) മനോഭാവത്തിന്റെ മറവിൽ മലങ്കരയുടെ വ്യക്തിത്വം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ മറന്നുപോയി. സന്ദൈക്യമെന്നതിനേക്കാൾ പുനരൈക്യമെന്നതിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു.

സന്ദൈക്യപ്രധാനമായ ആദ്യകാലകൃതികൾ ലഭ്യമല്ലാതായി; പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണ അങ്ങനെ കുറഞ്ഞു. പുനരൈക്യപ്രധാനമായ കൃതികളിൽ നിന്നായിരുന്നു ഇന്നുള്ളവ

കുറയെങ്കിലും അറിവു ലഭിച്ചതു്; ഇതര പുനരൈകൃങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തമാണു് മലങ്കരയിലെ സഭൈക്യമെന്നു തന്മൂലം അവർക്കൊട്ടു മനസ്സിലായതുമില്ല. അതുമൂലം അഭിനവമായ എക്യുമെനിസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാർ ഇവാന്റിയോസിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നു പ്രസക്തിയില്ലെന്നുവരെ ചിലർ ആരോപിച്ചു. 'എക്യുമെനിസം' എന്ന ഈ ലേഖകന്റെ പുസ്തകം ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു് വിവരിച്ചതു്.

എക്യുമെനിസതവോത്ഥാനം, ഡയലോഗുമനോഭാവം, എക്യുമെനിസ ചിന്തകന്മാർ, എക്യുമെനിസവും പുനരൈകൃവും എന്നീ വിഷയങ്ങൾ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടത്തിൽ മലങ്കരസഭൈകൃത്തെ പ്രത്യേകം കണക്കിലെടുക്കയും ഇതര പുനരൈകൃങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വ്യതിരിക്തത അതിനെ എക്യുമെനിസവുമായി അടുപ്പിക്കുന്നുവെന്നു സമർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. റെററ് റവ. ഡോ. സിറിൽ മാർ ബസേലിയൂസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: "... അർഹമായ രീതിയിൽ ഇന്നുവരെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുത എക്യുമെനിസ ചിന്തകന്മാർക്കു തുറന്നു കാട്ടിയെന്നതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണു്. അതുമൂലം എക്യുമെനിസ ചിന്തകന്മാരുടെ നിരയിലേക്കു കടന്നുവരുന്നതിനുള്ള അർഹതയും ബ. കിളിച്ചിമലയച്ചൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആഗോളസഭയിൽ നടക്കുന്ന എക്യുമെനിസ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മലങ്കരയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ഈ നവചൈതന്യത്തിന്നു രൂപംകൊടുത്തു പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ വഹിച്ച പങ്ക് എടുത്തു കാട്ടുന്നതിന്നും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയും കഴിവുമാണു് ഗ്രന്ഥ

കാരനെ എക്യുമെനിസ ചിന്തകന്മാരുടെ നിരയിലേക്കു ഉയർത്തുന്നതു്.”

“മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയും ലക്ഷ്യബോധവും”, “വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്യാസേവ്യാസും ബഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയോസും” തുടങ്ങിയ പ്രബന്ധങ്ങളിലൂടെ ഈ ലേഖകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആശയവും ഇതുതന്നെയാണു്.

ആശയപ്രചാരണത്തിലുള്ള മാന്യം മലങ്കര സഭയ്ക്കുതന്നെ ചെറിയതോതിലല്ല ബാധിക്കുന്നതു്. ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുനപ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിനും അവസരോചിതങ്ങളായ പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും പോരുന്ന കരുത്തുറ്റ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയും അവയ്ക്കു പ്രചാരണം നല്കുന്നതിനു് ഇടവകരോടും ലൈബ്രറിയും ഇന്നത്തെ അടിയന്തിരാവശ്യമാണു്.

X

അന്ത്യോക്യ പോരോ ?

“അന്ത്യോക്യയ്ക്കല്ലെ പ്രാഥമ്യം? പിന്നെ, എന്തിനു റോമ്മയുടെ അധീശത സമ്മതിക്കണം?” ഒന്നല്ല, രണ്ടല്ല, ഇന്നാട്ടിലെ പ്രമുഖർ പലർ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണതു്.

ഒരുത്തരും നിഷേധിക്കയില്ല അന്ത്യോക്യയുടെ പ്രത്യേകതകൾ. സമസ്തസുറിയായുടെ തലസ്ഥാനമാണാനഗരം. പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളുടെ രാജ്ഞിയായി ആ പട്ടണം അറിയപ്പെട്ടു. പ്രകൃതിയും കലാവിദ്യകളും അവിടെ ഒത്തിണങ്ങി. ആദിമക്രൈസ്തവചരിത്രത്തിലെ കനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥത അവർക്കുണ്ടു്. വി. പത്രോസിന്റെ പാദസ്തർശത്താൽ അവിടം അനുഗൃഹീതമായി. ക്രിസ്തുമതത്തിനു ആ നഗരത്തിൽ പ്രചാരപ്രചാരം ലഭിച്ചു. “ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന സംജ്ഞ ആദ്യമായി ലഭിച്ചതു് അവിടെവെച്ചത്രേ. ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി ജീവൻ ബലികഴിച്ച വീരയോദ്ധാക്കൾ അവിടെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പുകൾപെററ ഒരു വേദാന്തവിദ്യാലയം ആ പ്രദേശത്തിന്റെ കീർത്തി വളർത്തി. സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ ഇബ്രഹാമിനിയോസു് തുടങ്ങിയർ ആ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നാണു പുറത്തിറങ്ങിയതു്.

അന്ത്യോക്യാപ്പട്ടണത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ സമ്മതിക്കുന്നതോടൊപ്പം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മറ്റു ചില മൗലികസത്യങ്ങളും മറന്നുകൂടാ.

പത്രോസ് തലവനല്ലേ?

അന്ത്യോക്യയുടെ പ്രാമുഖ്യം വാദിക്കുന്നവർ പത്രോസിന്റെ പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തെ എതിർക്കുന്നത് "തലമറന്നു എണ്ണിതേക്ക"ലാണ്. "ആങ്ങള ചത്താലും നാനൂരുന്റെ ദഃഖം" അഭിലഷിക്കുന്നവരുണ്ടല്ലോ. അത്തരക്കാർ സഭയിലും ഇല്ലാതില്ല. അവർ പത്രോസിന്റെ പ്രാധാന്യം നിഷേധിക്കുന്നു. കാര്യം പറഞ്ഞാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഒരാശയമാണിത്. യാക്കോബായ സഭയുടെ അടിത്തറയ്ക്കു കോടാലിവയ്ക്കുന്നതാണ് പ്രസ്തുത ആശയം. സ്വന്തം സമുദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കടുത്ത അജ്ഞതയ്ക്കു ഒന്നാന്തരം സാമ്പിളത്രേ ആ സമുദായക്കാർ പത്രോസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത്വം നിഷേധിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം. ഇതു വ്യക്തമാക്കാം. ചില രേഖകൾ ഇവിടെ നിരത്തി വയ്ക്കുന്നു. യാക്കോബായ സഭയുടെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെയും ഔദ്യോഗിക പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റു ചില രേഖകളുമാണു താഴെ ചേർന്നതു്.

a) ഔദ്യോഗികപ്രാർത്ഥനകൾ

1. "അൽഹോയ് കീപ്പൊദ് ബസു ശിമയോൻ റീശ്തൽമിടെ" എന്ന സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനാഗാനം. പ്രസ്തുത ഗാനത്തിൽ തിരുസ്സഭ സ്വയം പ്രശംസിക്കുന്നു. "ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവനായ ശിമയോൻ പാറമേൽ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല.

ശപിക്കപ്പെട്ടവനായ നെസ്തോറീനോടു ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തു. അവൻ വീണുപോകയാണു ചെയ്തത്.” 1

2. “ശ്രീഹന്മാരുടെ ഗണത്തിന്റെ തലവനും വിശുദ്ധ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവുമായ ശിമയോൻ കീഴ്പ്പാ” 2

3. “ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ ശിമയോനു വലിയ ഭാഗ്യം. അവനെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവെച്ചു. എന്റെ ആടുകളേയും കുഞ്ഞാടുകളേയും പെണ്ണാടുകളേയും മേയിക്ക എന്ന് അവനോടു പറയുകയും ചെയ്തു.” 3

4. “നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു ശിമയോനെ കണ്ടു. ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായി അവനെ നിയമിച്ചു. തന്റെ ഇടവകയെ മേയിപ്പാനായി അവനോടാജ്ഞാപിച്ചു.” 4

5. “ദീർഘദർശിമാരുടെ തലവനായ മുശയേയും ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ ശിമയോനെയും ശിഷ്യിയായ പൗലോസിനേയും ഓർക്കുക.” 5

6. “പഴയനിയമത്തിന്റെ തലവൻ മുശയും പു

1 ശുബഹൊ നമസ്താരം പുറം 174

2 പെകീസാ നമസ്താരം, പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്രീഹന്മാരുടെ പെരുന്നാരംദിവസത്തേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന

3 Ibid., സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന

4 Ibid., രാത്രിപ്രാർത്ഥന

11 5 ശുബഹൊനമസ്താരം തിങ്കൾ, രാത്രി പുറം 25

തിയനിയമത്തിന്റെ തലവൻ ശിമയോനമാകുന്നു. മൂശ സഭയിൽ കൂടാരത്തെ പണിതു. കർത്താവേ, പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും നീ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.” 6

b) യാക്കോബായ പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നു

1 ഞാൻ എബ്രായാ:

“നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു വി. പത്രോസിനെ ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായിട്ടു സ്ഥാപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.” 7

2 പരേതനായ മാർ ദിവന്യാസിയോസും മെത്രാപ്പോലീത്താ:

“ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ ശിമയോനോടു കർത്താവു ആചാര്യസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു എത്രയോ ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതും കൗതുകാവഹമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ പ്രധാനകലവരക്കാരനാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ആഴത്തിന്റേയും താക്കോലുകളെ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു. നീ കെട്ടുന്നതിനെ ഞാൻ കെട്ടിക്കൊള്ളാം. നീ എന്തെങ്കിലും അഴിച്ചാൽ അതു അഴിച്ചതുതന്നെ ആയിരിക്കും.” 8

6 ശ്ഹീമാ നമസ്കാരക്രമം പുറം 116

7 Greg. Bar Hebraeus in Chronic Col. Vat.

8 വേദാദ്ധ്യോപകൻ മാസിക, 1093 ലക്കം 7

c) “ശൽമൂസാ” ഉടമ്പടി

പാത്രീയർക്കീസന്മാരുടേയും മെത്രാന്മാരുടേയും സ്ഥാനാഭിഷേകവേളയിൽ എഴുതിവയ്ക്കുന്നതാണ് ശൽമൂസാ ഉടമ്പടി. പ്രസ്തുത ഉടമ്പടിയിൽ പറയുന്നു: “... വാശത്തത്തെ ഞാൻ ഭേദപ്പെടുത്തി, അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നതായ ആ ദിവസത്തിൽ ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ വി. പത്രോസിന്റെ വായാലും അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ പതിനൊന്നുപേരുടെ വായാലും...”

d) യാക്കോബായപാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പന

അന്ത്യോക്യായാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസ് എഴുതുന്ന കല്പനകൾ ആരംഭിക്കുന്നത് താഴെ ചേർക്കുന്ന വിധത്തിലാണ്: “ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ പരിശുദ്ധനായ മാർ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴുന്ന അന്ത്യോക്യയുടെയും കിഴക്കൊക്കെയുടെയും പാത്രീയർക്കീസ്...”

വി. പത്രോസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചു യാക്കോബായസഭയുടെ പഠിപ്പിക്കൽ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഇതിലധികം തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല.

വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം എവിടെ?

ആദ്യം ജെറുസലേമിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു; യാക്കോബീനെ പിൻഗാമിയാക്കി; അന്ത്യോക്യയായിരുന്നു അടുത്ത പ്രവർത്തനരംഗം, അവിടെ ഏഴു വർഷം ഭരിച്ചു, എവുദ്യോസിനെ വാഴിച്ചു; അന്ത്യോക്യയിൽ

നിന്നു റോമിലേക്കു പോയി, അവിടെ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു—വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനസംഗ്രഹമായി.

പത്രോസിന്റെ റോമാപ്രവേശനത്തെ പല യാക്കോബായക്കാരുടെ എതിർപ്പും സ്വന്തം സഭയുടെ പ്രബോധനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നഗ്നമായ അജ്ഞതയാണു് ഇവിടെയും വെളിപ്പെടുത്തുക. വി. പത്രോസിന്റെ റോമാപ്രവേശനത്തെ, സിംഹാസനസ്ഥാപനത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന യാക്കോബായ രേഖകളിൽ ചിലവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

a) ഔദ്യോഗിക പ്രാർത്ഥനകൾ

1. “വീച്ചുകാരനായ ശിമയോനെ മിശിഹാ വീശി. മീനിനുപകരം മനുഷ്യരെ ജീവകലാശാലകൾ വീശിയെടുപ്പാനായിട്ടുതന്നെ. അദ്ദേഹം തന്റെ വല റോമ്മായിൽ വിരിച്ചു. അതിന്റെ ക്രൂര്യത്തെ നീക്കി, അതിന്റെ സിംഹത്വത്തെ കുഞ്ഞാടുപോലെയാക്കി, അതിനെ തിരുസ്സഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു.”⁹

2. “ശ്ലീഹന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ചിട്ടിയീട്ടു. അതിൻപ്രകാരം നാലുഭാഗത്തേക്കും പുറപ്പെട്ടു. ശിമയോൻ റോമ്മായിലെത്തി. തോമ്മാശ്ലീഹ ഇന്ത്യയിലും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ യോഹന്നാൻ എഫേസുസിലും... എത്തി. അവരുടെ

9 പെങ്കീസാ, പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ, പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന. “ശിമയോൻ ഹൗസായോജോ” എന്ന ഗീതം.

പ്രാർത്ഥന ഞങ്ങൾക്കു കോട്ടയും അഭയസ്ഥാനവുമായി
രിക്കട്ടെ."10

3. "ശിമയോൻ റോമ്മയിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.
യോഹന്നാൻ എഫേസുസിലേക്കും, തോമ്മാ ഇന്ത്യയി
ലേക്കും....."11

4. "വി. മാതാവിന്റെ സംസ്കാരത്തിനായി
വി. പത്രോസ് റോമ്മയിൽനിന്നും തോമ്മാ ഇന്ത്യയിൽ
നിന്നും... വന്നെത്തി."12

b) ഔദ്യോഗികഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. "പത്രണ്ടു ശ്രീഹന്മാർ" എന്ന യാക്കോബായ
ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: "വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യ
യിൽച്ചെന്നു ഏഴുസംവത്സരം താമസിച്ചു സഭയെ ഭരി
ച്ചു. അവിടെ വിശുദ്ധ സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ചശേഷം
എവുദ്യോസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി വാഴിച്ചുകൊണ്ടു്
താൻ റോമ്മായിലേക്കുപോയി. രണ്ടാമത്തെ ലേഖനം
റോമ്മായിൽവെച്ചു തന്റെ മരണത്തിനു അല്പമുമ്പായി
താൻ എഴുതി."13

2. "മലങ്കരസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാ
ചരിത്രം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാക്കോബായ ചരിത്ര
കാരനായ ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു:

-
- 10 വലിയ സുറിയാനി കർബ്ബാനക്രമം, പുറം 242, "കർണേ
നഫ്ക് ശ്രീഹെ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗീതം.
 - 11 പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമം, പെന്തിക്കസ്റ്റോ തിരുനാൾ-രാത്രി
2-ാംകൗമാ.
 - 12 പെങ്കീസാ തുറന്നോയോ തിരുനാളിന്റെ രാത്രിപ്രാർത്ഥന.
 - 13 പത്രണ്ടുശ്രീഹന്മാർ എന്ന ഗ്രന്ഥം.

“റോമ്മായിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ പില ഇടത്തുടകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന വർത്തമാനംകേട്ടു വി. പത്രോസ് അവിടെയെത്തി. അവിടെ തൽക്കാലമുണ്ടായ ഇടത്തുടടിനെ നീക്കി ലീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ സഭാകാര്യങ്ങളെ വിചാരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവിടെവെച്ചു പൗലോസ് ശ്രീഹായെപ്പോലെതന്നെ ക്രിസ്തബുദ്ധം 64-ൽ മരണത്തിന്റെ കീരീടത്തെ പത്രോസ് ശ്രീഹായും ഏറ്റു. ”14

c) യാക്കോബായ പണ്ഡിതൻമാർ

1. മൂഴെ ബർ കീട്രോ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

“കേപ്പാ അതായതു പത്രോസെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമയോൻ ബർയോനാ, ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രഭു, റോമ്മായിലേക്കുപോയി അവിടെ ഒരു സഭയെ സ്ഥാപിച്ചു. അതിനെ ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രഭുവിന്റെ സിംഹാസനമാക്കുകയും അതിലിരുന്നു 25 വർഷത്തോളം ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ”15

2. ബാർ എഡ്വായാ:

“ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖാ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും പത്രോസിനെ പുറപ്പെടുവിച്ചശേഷം താൻ ഉഴർശ്ശേമിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ശിഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു രണ്ടു

14 ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ, മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാചരിത്രം, പുറം 21

15 Moses Bar kaipo: de dedicatione Eccl. Homil. I. Cod. Vat.

വർഷം വഴിയാത്രയിൽ കഴിച്ചു. അനന്തരം അന്ത്യോക്യയിലേക്കു വന്നു. അവിടെ സഭയ്ക്കു അടിസ്ഥാനമിടുകയും മദ്ബഹാ സ്ഥാപിക്കുകയും ഒന്നാമത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി ഒഴഭിയോസിനെ അവിടെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു റോമായിലേക്കുപോയി അവിടെ 25 വർഷം മെത്രാനായി ഭരിച്ചു 16

3. മാർ യൂലിയോസ്:

കേരളത്തിലെ അന്ത്യോക്യാ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസ് സമുദായക്കേസിൽ മൊഴികൊടുക്കുന്നു: ".....അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനവും റോമ്മാസിംഹാസനവും പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമാണ്.....റോമ്മായിലെ സഭയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകൻ വി. പൗലോസാണ്. എന്നാൽ, പിന്നീടു വി. പത്രോസ് അവിടെ ചെന്നതിനാലും അദ്ദേഹം അപ്പസ്തോല ശ്രേഷ്ഠനായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനമായി റോമ്മാ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്.....പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു മരിച്ച കാലമുതൽ ഇതറിയപ്പെടുന്നു."17

ഒന്നുകിൽ പലരും ഈ പ്രസ്താവത്തിലൂടെ കാണുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ, കണ്ടിട്ടും കണ്ണടയ്ക്കുന്നു. റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ സാധ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാരണം മറെറന്താണ്?

അന്ത്യോക്യാ അന്നും ഇന്നും

"അന്ത്യോക്യാ" എന്നും "അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയ

16 Bar.Hebraeus, Ed. Klameth
17 പൗരഖ്വനി, സമുദായക്കേസു 117 മിഥുനം 8

ക്രീസ്" എന്നും കേട്ടാൽ ചിലർ അഭിമാനംകൊണ്ടു വികസിക്കും. യാക്കോബായ മയമാണു അന്ത്യോക്യാ എന്ന് അവർ ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യായുടെ സ്ഥിതി യഥാത്ഥം അവർ അറിയേണ്ടതാണ്. ഒന്നും രണ്ടുമല്ല, ആറു പാത്രീയാക്രീസ്തന്മാരാണ് അന്ത്യോക്യാ സ്ഥാനികളായി ഇന്നുള്ളത്. താനാണു യഥാർത്ഥഅന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കിസെന്നു അവരിൽ ഓരോരുത്തനും വാദിക്കുന്നു. തനി അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു അനേകമൈൽ ദൂരെയാണു ഹോംസ്. അവിടെയാണു ഒരു പാത്രീയർക്രീസ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ അവിടെ ഇന്നു 28000 ജനവും 33 പള്ളികളും 40 പട്ടക്കാരുമുണ്ട്—അതാണു യാക്കോബായ പാത്രീയർക്രീസ്.

ഈ ആറു പാത്രീയാക്രീസ്തന്മാരിൽ ആരുടേതാണ് വി. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം? ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണു്. ആറാംനൂറ്റാണ്ടുവരെ അന്ത്യോക്യായിൽ ഒരു പാത്രീയർക്രീസേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അന്നത്തെ അന്ത്യോക്യാ റോമിന്റെ അധീശത സമ്മതിച്ചിരുന്നു.

(അന്ത്യോക്യായിലെ) വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (1ാം നൂറ്റാണ്ടു്), വി. ഇരനേയുസ് (2ാം നൂറ്റാണ്ടു്), വി. സിപ്രിയാൻ (3ാം നൂറ്റാണ്ടു്), വി. ഇറാനിമോസ് (4ാം നൂറ്റാണ്ടു്), വി. അഗസ്റ്റീനോസ് (5ാം നൂറ്റാണ്ടു്) എന്നിവരെ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരായി യാക്കോബായ സഭ സ്വീകരിക്കുന്നു. റോമായുടെ അധീശത ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാണ് ഈ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം.

സാമൂഹിക സുന്നഹദോസുകളുടെ എല്ലാം നടപടി

ക്രമം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു റോമ്മാപാത്രീയർക്കീസിന്റെ പ്രാമുഖ്യം. മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിനിധി ഓസിയൂസ് മെത്രാനത്രേ നിക്യാസുന്നഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. അദ്ധ്യക്ഷനും മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായ രണ്ടു പട്ടക്കാരും ഒപ്പുവെച്ചിട്ടേ അലക്സാന്ത്രിയാ, അന്തോക്യാ എന്നീ പാത്രീയർക്കീസന്മാർപോലും സുന്നഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾക്കു ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നുള്ളൂ. കന്യന്തീനോസ് പോലീസിനെ സുന്നഹദോസിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി അലക്സാന്ത്രിയാ കന്യന്തീനോസ് പോലീസ് പാത്രീയർക്കീസന്മാർ വാദിക്കുന്നെങ്കിലും റോമിന്റെ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തിനെതിരായി ആരും നാവനക്കുന്നില്ല. റോമിന്റെ പ്രാഥമ്യം സ്പ്രിടുകസ്ഫുടം വ്യക്തമാക്കുന്നു എപ്പൈസ്കോസു സുന്നഹദോസ്. നെസ്തോർ അബദ്ധം പഠിപ്പിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ചു വിധികല്പിക്കുവാൻ ക്രൈസ്തവലോകം റോമിന്റെ മുമ്പിൽ മുറവിളിക്കൂട്ടി. പത്തുദിവസത്തിനകം അബദ്ധം തിരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ സഭയിൽനിന്നു നെസ്തോർ പുറംതള്ളപ്പെടുമെന്നു റോം വിധിച്ചു. എപ്പൈസ്കോസു സുന്നഹദോസിനു മാർപാപ്പാ സമ്മതം നല്കി; പ്രതിപുരുഷന്മാരെ അയച്ചു. “സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു നെസ്തോർ വേർപെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന വിധി റോമ്മായുടെ പ്രതിപുരുഷൻ സുന്നഹദോസിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. നെസ്തോറിനെ ആദരിക്കുന്നവനായിരുന്നു അന്ത്യോക്യാപാത്രീയർക്കീസ് യോഹന്നാൻ; സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു. തെറ്റു തിരുത്തിയപ്പോൾ മാർപാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കിയിരുന്നു വീണ്ടുകൊണ്ടു.

അന്ത്യോക്യായുടെ പരിസരങ്ങളിൽ പോലും വി

ശ്വാസത്തക്കണ്ടെൽ ആവിർവേിച്ചപ്പോൾ അന്ത്യതീരമാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു റോമ്മയത്രെ.

ഒന്നാംശതകം മുതൽ അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസ് റോമിനു കീഴ് വഴങ്ങിയിരുന്നു. ആ സിംഹാസനം ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. ആ സിംഹാസനത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാക്സിമൂസ് കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനു (451) ഒപ്പു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ആ സിംഹാസനത്തിൽ യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് വാണുകൊണ്ടിരിക്കവെയാണു യാക്കോബ് ബൂർദാന 543-ൽ ഒരു പുതിയ പാത്രിയർക്കീസിനെ—സർഗിയൂസിനെ—വാഴിച്ചു മർട്ടിനിൽ അവരോധിക്കുക. അപ്പോഴാണ്, അന്ത്യോക്യായിൽ ആദ്യമായി രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടാവുക. പുതിയ പാത്രിയർക്കീസ് റോമിനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. പഴയ പാത്രിയർക്കീസ് പൂർവ്വനടപടി തുടർന്നു. ഹോംസിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനു വി. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനവുമായി എന്തു ബന്ധം?

ലോകമൊക്കെയും വേണ്ടിയുള്ളതാണു—സാർവ്വത്രികമാണു—ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ. ഈ തത്വം സമ്മതിക്കുന്നെങ്കിൽ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് താഴെ പറയുന്നതിലൊന്നു സ്വീകരിക്കണം. ഒന്നുകിൽ, സാർവ്വത്രികസഭയുടെ ആധിപത്യം അവകാശപ്പെടുക, അല്ലെങ്കിൽ, റീശൂപാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിക്കുക, ഇവയിലൊന്നും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്യുന്നില്ല.

പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം സഭയുടെ സാർവ്വത്രിക തലവനെ — റീശൂപാത്രിയ

ക്രീസീനെ—സപീകരിക്കുന്നു; പത്രോസിന്റേതല്ലാത്ത അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനം സാർവ്വത്രികതലവനെ നിഷേധിക്കുന്നു.

സാർവ്വത്രികതലവനോടു യോജിപ്പില്ലാത്ത യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് മുറിഞ്ഞ ശിഖരമായി കഴിയുന്നു. കാലംചെല്ലന്തോറും ആ ശിഖരം ഉണങ്ങുകയാണ്. ആരംഭവേളയിൽ, 15 ലക്ഷം ജനം, 1 ലക്ഷം വൈദികർ, 89 മെത്രാന്മാർ ഇവരുടെ അധീപതിയായിരുന്ന ഹോംസു പാത്രിയർക്കീസ് ഇന്നു പതിമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം 28000 ജനം, 33 പള്ളി, 40 പട്ടക്കാർ മാത്രമുള്ള ഒരു നേതാവായി തരംതാണിരിക്കുന്നു. ആ മുറിഞ്ഞ ശിഖരം ഇനിയും ഉണങ്ങുകയാണ്.

സഭയുടെ സാർവ്വത്രികത സംരക്ഷിക്കാൻ, ഏകതപാലിക്കാൻ, റീശുപാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള ഐക്യംകൊണ്ടേ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനു സാധിക്കൂ. യാക്കോബായ സഭയുടെ ഹൃദയകാനോൻ ഇതുവ്യക്തമാക്കുന്നു; ലോകത്തിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനൊത്തപോലെ നാലു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും വലിയ തലവൻ റോമ്മായിലെ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നു. (റീശോറാബോദ് കലഹ്യൻ ഹാവ്ദ് റുമി).18

റീശുപാത്രിയർക്കീസിനെ നിഷേധിക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?

എന്താണു കുഴപ്പത്തിനു ഹേതു?

സഭയുടെ സാർവ്വത്രിക തലവനെ, റീശുപാത്രിയ

18 ഹൃദയകാനോൻ 7-ാം അധ്യായം 1-ാം വാക്യം)

ക്രീസീനെ, ധിക്കരിച്ച കാരണവവിരുദ്ധസംഘക്കൊക്കെല്ലാം. സമാധാനക്കേടും നാശവുമായിരുന്നു പരിണതഫലം. യാക്കോബായക്കാർക്കും ഈ കുഴപ്പം പിണഞ്ഞു. ചേപ്പാട്ടു തിരുമേനി, പുലിക്കോട്ടുതിരുമേനി വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനി തുടങ്ങിയ അതിപ്രഗത്ഭരേണ സാരഥികളുടെ നേതൃത്വം സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചു; നിലയും വിലയുമുള്ള വ്യക്തികൾ അവിടെ സമാധാനത്തിനു ഭഗീരഥയുത്സം നടത്തി. ഇൻഡ്യാവൈസ്രോയി ഇർവിൻ പ്രഭു, ഗ്രീസിലെ പീറ്റർ രാജകുമാരൻ തുടങ്ങിയവർ ആ സഭയെ നേരെയാക്കാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ടു. പതിനാറിലധികം സമാധാന പരിശ്രമസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി. പണം വാരിക്കോരി ചെലവഴിച്ചു. എന്നിട്ടും, സഭ അധഃപതനത്തിലേക്കുതന്നെ.

എന്താണീ കുഴപ്പത്തിനു ഹേതു? സാമൂഹിക തലവനെ ധിക്കരിച്ചു എന്ന ഒറ്റക്കുറവേയുള്ളൂ. സമാധാനത്തിന്റെ ആ മൂലക്കല്ലുമായുള്ള യോജിപ്പുകൊണ്ടേ സഭയിലെ കുഴപ്പം തീരുകയുള്ളൂ, അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. യാക്കോബായസഭയുടെ മൺം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീ. ഏ. പീലിപ്പോസ് എം. എ. ബി. എൽ. കാതോലിക്കാബാവയ്ക്കുഴുതി: "തിരുമേനി, ഇപ്പോൾ സഭയിൽകാണുന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഒരു കാതോലിക്കന്മാരുടെ അതിന്റെ ആവശ്യകതയെ നമ്മെ കാണിക്കാനായി ദൈവം നമ്മെ അടിക്കുന്നതാകുന്നു. നാം അതു കാണുകയില്ല എങ്കിൽ ദൈവം നമ്മെ കൂടുതൽ അടിക്കും. 19 എന്ന്".

19 എ. പീലിപ്പോസ് എം. എ. ബി. എൽ, കാതോലിക പുനരൈക്യചിന്തകൾ, കാതോലിക്കാബാവായുള്ള കത്തു്

യഥാർത്ഥ അധികാരിയെ വകവെക്കാത്തതുവരെ യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു പിന്നെത്തേ ദോഷങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ. പിലിപ്പോസ് ജഡ്ജി കത്തു തുടരുന്ന: “.....മാർത്തോമ്മാക്കാരോടും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരോടും ഉള്ള കൂടുതൽ സമ്പർക്കംകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസവും അതിനടുത്ത ആചാരങ്ങളും സഭയിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. കൂദാശകളിൽ മനുഷ്യർക്കു വിശ്വാസമില്ല. പട്ടക്കാർക്കു ചക്രം വാങ്ങിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓരോ കമ്മങ്ങളായിട്ടു മാത്രം മനുഷ്യർ കൂദാശകളെ വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. നിത്യജീവനെ നല്കുന്നതിനായി സഭയിൽ കർത്താവു ഭാരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള വി. കന്യാസാരവും കബ്ബാനയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അന്ത്യേനികളിൽ സഭയുടെ നായകന്മാരായിരിക്കുന്നവർക്കു അവകളിൽ വിശ്വാസമില്ല. ആണ്ടുകന്യാസാരവും കബ്ബാനയുംപോലും അനുഷ്ഠിക്കാത്തവർ ഓരോ ഇടവകകളിലും അസംഖ്യമുണ്ടു്. വികാരിമാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും അവരെ അറിയാമെങ്കിലും അവരോടു ചോദ്യംചെയ്യാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. തിരുമേനികളും ആ കാര്യത്തിൽ മൗനം പാലിക്കുന്നു. തിരുമേനികൾക്കു അതിന്റെ ദോഷത്തെപ്പറ്റി അറിവില്ലാഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ഒരു പാരമ്പര്യം നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പില്ലാത്തതുകൊണ്ടും തിരുമേനികളുടെ അധികാരത്തെ പ്രയോഗിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഴത്തേതിൽ അധികം കലഹവും സമാധാനക്കുറവും സഭയിൽ ഉണ്ടായെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ടുമാണു് തിരുമേനികൾ മൗനം ദീക്ഷിക്കുന്നതു്. എങ്ങനെ ആയാലും ഇതു് ഒരു വലിയ കുറവാണ്. ഇതിനു ദൈവമുമ്പാകെ ഉത്തരം പറയണമല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഈ ദോഷത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിനായിട്ടു മാത്രമെങ്കിലും ഈ സഭയെ കാരോലി

കസഭയോടു ഐക്യപ്പെടുത്തുകയാണു വേണ്ടതു്. കാതോലിക്കൈക്യത്തിൽ ഈ ദോഷത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാകും. കാതോലിക്കൈക്യംകൊണ്ടല്ലാതെ ഈ ദോഷത്തിനു വേറെ ഒരുവിധത്തിലും പരിഹാരമുണ്ടാകയില്ല.

“ദൈവികഅനുസരണം ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് ഈ സഭയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വേറൊരു ദോഷം. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കല്പനകൾ, തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനും കാര്യഗുണത്തിനും ചേരുന്നതാണെങ്കിൽ അനുസരിക്കാമെന്നമാത്രമെ പട്ടക്കാരുടെ ജനങ്ങളും വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ അടുത്തകാലത്തു് പസാരംസംബന്ധിച്ചും മറ്റും വലിയ മെത്രാന്മാർ അയച്ച കല്പന അനുസരിക്കാത്ത പല പള്ളികൾ ഉണ്ടു്. തിരുമേനികൾക്കുതന്നെ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ആളും പേരും അടിയൻ പറയുന്നില്ല. അനുസരണം ഇല്ലാതെ ഒരു കാതോലിക്കസഭയ്ക്കും നിലനിൽക്കാൻ കഴികയില്ല. എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥാനപതികൾ ആകുന്നു.

“സഭയെ സംയോജിപ്പിൽ കാത്തുപരിപാലിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവികശക്തി നമ്മുടെ സഭയിലില്ല. പരദേശത്തു നമ്മുടെ സഭ എത്ര ചുരുങ്ങിപ്പോയി. മലയാളത്തെ കാര്യം നമുക്കു നേരിട്ടറിയാമല്ലോ. കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറു സംവത്സരത്തിനിടയിൽ എത്ര പുതിയ വിപ്ലവങ്ങൾ ഉണ്ടായി സഭ പിരിഞ്ഞുപോയി! ഈ സ്ഥലത്തെ ആഗ്രിയാസഭ നമ്മിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയതല്ലയോ? മാന്തോമ്മാസഭ, നമ്മിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയതല്ലയോ? അബൂള്ളാ പാത്രിയർക്കീസു വന്നപ്പോൾ ഒരു പിരിവും ഉണ്ടായില്ലയോ? ഇപ്പോൾ ബഥനിമെത്രാന്മാർ വഴി ഒരു പിരിവു ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല

യോ? സഭയെ സംയോജിപ്പിക്കാൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനുള്ള ദൈവികശക്തി ഈ സഭയിൽ ഇല്ലെന്നല്ലയോ ഇതിൽനിന്നും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്? ഈ പിരിവുകൾക്കൊന്നിനും മനുഷ്യരെ കുറംപറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല. കാതോലിക്കന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ സഭകൾക്കും പറ്റിയ ദോഷമാണിത്. അവയൊന്നിനും സംയോജിപ്പിൽ നിലപാൻ ശക്തിയില്ല. അവയൊന്നും ദൈവികജന്മം ഉള്ളതല്ല. അവയെല്ലാം മനുഷ്യബുദ്ധിയിൽനിന്നും ജനിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അതാണ്, ഈ ദൈവികശക്തി ആ സഭകളിൽ ഇല്ലാത്തത്. സംയോജിപ്പിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം കാതോലിക്കന്മാരുടെ കയ്യിലാകുന്നു".²⁰

ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ സാർവ്വത്രികതലവനോടുള്ള യോജിപ്പിലാണ് സഭയിലെ കഴപ്പങ്ങൾക്കുള്ള ഏക പ്രതിവിധിയെന്നു ഏവരും ഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ!

20 Ibid.